

Západočeská univerzita v Plzni

FAKULTA PRÁVNICKÁ

KATEDRA OBCHODNÍHO PRÁVA

DIPLOMOVÁ PRÁCE

VALNÁ HROMADA AKCIOVÉ SPOLEČNOSTI

SVOLÁNÍ A KONÁNÍ

KAROLÍNA MALČÁNKOVÁ

Plzeň, 2013

Západočeská univerzita v Plzni

FAKULTA PRÁVNICKÁ
KATEDRA OBCHODNÍHO PRÁVA

DIPLOMOVÁ PRÁCE

VALNÁ HROMADA AKCIOVÉ SPOLEČNOSTI SVOLÁNÍ A KONÁNÍ

KAROLÍNA MALČÁNKOVÁ

Studijní program: Právo a právní věda

Studijní obor: Právo

Vedoucí práce: JUDr. Josef Holejšovský

katedra obchodního práva

Fakulta právnická Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň, 2013

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci vypracovala samostatně a použila jen pramenů a literatury, které cituji a uvádím v příloženém seznamu.

Plzeň, březen, 2013

.....

Karolína Malčánková

Poděkování

Na tomto místě bych ráda poděkovala JUDr. Josefu Holejšovskému za ochotu a trpělivost při vypracovávání této diplomové práce. Dále bych chtěla poděkovat Mgr. Monice Hanzákové a JUDr. Miluši Vávrové za poskytnuté materiály a rady z praxe. A v neposlední řadě, mé díky patří rodině, která mě velmi podporovala a podílela se i jinou pomocí na zpracování této diplomové práce.

Seznam použitých zkratek

apod.....	a podobně
cit.	citováno
č.	číslo
čl.	článek
ins. z.	zákon č. 182/2006 Sb., insolvenční zákon
kol.	kolektiv
např.	například
ObčZ., obč.z.	zákon č. 40/1996, občanský zákoník
ObchZ., obch. zák.....	zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník
odst.	odstavec
písm.....	písmeno
popř.	popřípadě
pozn.....	poznámka
Sb.	Sbírka
sp.zn.....	číslo jednací
VH.....	valná hromada
ZoOK	zákon č. 90/2012Sb., o obchodních korporacích

OBSAH

1	Úvod	1
2	Svolání řádné a mimořádné valné hromady	4
2.1	Valná hromada obecně	4
2.1.1	<i>Ustavující VH</i>	6
2.2	Řádná valná hromada.....	7
2.2.1	<i>Svolávání řádné valné hromady a osoby oprávněné ke svolání</i>	10
2.2.2	<i>Náhradní valná hromada</i>	19
2.3	Mimořádná valná hromada	21
2.3.1	<i>Přechod práv z cenných papírů</i>	25
3	Konání valné hromady a osoby zúčastněné	28
3.1	Akcionáři a jejich práva spojená s VH.....	28
3.1.1	<i>Možnost zastoupení akcionáře na VH</i>	31
3.1.2	<i>Právo na vysvětlení</i>	35
3.2	Další osoby přítomné na konání VH	38
3.3	Průběh zasedání	40
3.3.1	<i>Prezence akcionářů</i>	40
3.3.2	<i>Volba a funkce Orgánů VH</i>	43
3.3.3	<i>Pořad jednání - schvalování a projednávání</i>	46
3.3.4	<i>Hlasování a rozhodnutí VH</i>	48
3.3.5	<i>Zápis z VH</i>	56
4	Valná hromada Evropské akciové společnosti	58
5	závěr	61
	Resume	64
	Seznam použitých zdrojů	65
	Přílohy	I
	Pozvánka na VH PRE, a.s.	I
	Zkrácení zápis z VH PRE a.s.	IV
	Stanovy valné hromady PRE, a.s.....	VIII

1 Úvod

Obchodní činnost byla vždy ve středu zájmů nejen jedinců, ale i společností, přičemž v raném stádiu se jednalo pouze o obchod směnečný, tedy výměna určitých hmotných statků za jiné. Ale v souladu s vývojem lidské společnosti a úměrně se vznikem potřeby peněz, se postupně začaly objevovat i „obchodní společnosti“, které byly zakládány za účelem dosažení zisku.

Nejrozšířenější formou obchodních společností, jsou společnosti kapitálové, které jsou shromážděním majetku, a to právě za účelem zisku, přičemž tento majetek je spravován osobami, které se nějakým způsobem na tvorbě tohoto majetku podílejí. Vznik těchto společností můžeme datovat již do antického Řecka. Akciová společnost je jednou z nejrozšířenějších, a její rozvoj můžeme zařadit do období pozdního středověku, přičemž obchod s akciemi, které jsou odrazem vlastnického podílu na společnosti, se vyvinul až v 18. století.

První akciová společnost na našem území byla založena přibližně kolem roku 1792. S touto událostí jsou vcelku logicky spjaty i snahy zákonodárce pojmout tuto problematiku do své legislativní úpravy. Prvním právním předpisem, který upravoval postavení akciové společnosti u nás, byl zákon o spolcích, přijatý roku 1852 a za ním následovalo ministerské nařízení v roce 1899, tzv. akciový regulativ. Další právní úprava proběhla až v rozmezí let 1950 – 1990, kdy byl platný zákon č. 243/1949 Sb. . Předposlední a v legislativní historii nejpropracovanější je právní úprava v zákoně č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník; přičemž již dnes je přijat zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích, který spolu s novelou občanského zákoníku přináší výraznější změny, a to nejen v oblasti práva akciových společností.

Cílem této práce bude podat pokud možno ucelený výklad o svolání a konání valné hromady, jakožto nejvyššího orgánu akciové společnosti, což *de facto* vyplývá ze samotného názvu. Práce je rozdělena do pěti kapitol a vyjma úvodu a závěru, každá pojednává o konkrétní

problematice a pokouší se o její výklad, a to nejen v souladu s právními předpisy, ale i s literaturou a judikaturou.

První velká kapitola je zaměřena na svolání řádné a mimořádné valné hromady, jakožto dvou nejzákladnějších typů. Zároveň jsou v této kapitole stručně obecně vyjmenovány pravomoci a působnost valné hromady; též je zde zmíněna i ustavující valná hromada, jakožto prvotní setkání akcionářů, a to z důvodu ucelenosti. Cílem této kapitoly je nejen obecný výklad o svolání řádné a mimořádné valné hromady, tedy za jakých podmínek může nebo má být valná hromada svolána, kdo je k tomu oprávněn; ale zároveň komparace nejen s novou právní úpravou, ale i s názory právníků a s rozhodnutími Nejvyššího soudu ČR. Stejně tak je zde rozebrána pozvánka s jejími náležitostmi, prostřednictvím které dochází ke svolání valné hromady, a spolu s tím i v právní teorii převládající rozpor, zda-li se jedná o právní úkon představenstva (svolavatele) či nikoli.

V rámci druhé kapitoly se práce věnuje již procesní otázce, a to konání valné hromady. S tím souvisí nejen osoby, které jsou oprávněny se konání účastnit, ale i jejich práva s tímto aktem spojená. Jedná se například o právo zastoupení, právo na podání vysvětlení apod. Zároveň zde je chronologicky rozebrán postup, respektive nutné úkony, které jsou potřeba učinit. Je zde tedy uvedeno, jakým způsobem se volí orgány valné hromady, přičemž jako „nejdůležitější“, a spíše pro dokreslení informací je zde uveden jako příklad předseda valné hromady. Dále se kapitola zaměřuje na hlasování, prezenci akcionářů a na samotné rozhodnutí valné hromady. Cílem by měla být i zde komparace se stávající a novou právní úpravou, jakožto i s právní literaturou a judikaturou.

Poslední velkou kapitolou je shrnutí úprava valné hromady v Evropské akciové společnosti, která je svou formou společností nadnárodní. V této kapitole se práce bude krátce věnovat srovnání valné hromady v právní úpravě tuzemské a komunitární.

V průběhu psaní došlo, po konzultaci s vedoucím, k lehkým změnám v osnově, oproti původnímu zadání; a to z důvodu větší celistvosti a srozumitelnosti.

V této práci chce autorka zároveň využít kromě metod dedukce, komparace a výkladu, i poznámky z praxe, a to z konkrétní akciové společnosti. A dále, jak již bylo zmíněno, i z judikatury soudů, odborných časopisů a literatury, směrnice Evropské unie a internetové zdroje.

2 Svolaání řádné a mimořádné valné hromady

Dříve, než bude v práci pojednááno o samotném svolávání valné hromady (dále jen „VH“), je nutné ve zkratce zmínit, co vlastně VH je, jaké známe druhy a jakou zastává funkci v hierarchii orgánů akciové společnosti. Mimo to se tato kapitola bude hlavně věnovat problematice svolávání VH, a jak z názvu vyplývá, tak problematice svolávání řádné a mimořádné VH. Blíže budou rozebrány nejen jednotlivé způsoby svolávání, ale i jejich náležitosti a osoby oprávněné k jejímu svolání. Samozřejmě nesmí chybět ani komparace s novou právní úpravou, kterou je přijatý zákon č. 90/2012 Sb., zákon o obchodních korporacích (dále jen „ZoOK“) s účinností od 1.1.2014, na který bude průběžně buď v samotném textu, nebo v poznámce pod čarou odkazováno, a to z důvodu snazší a rychlejší orientace v textu a právní úpravě. Přičemž pro úplnost uváděných informací a pro uvedenou materii, je do této kapitoly zařazena i otázka náhradní a ustavující VH, jako další možnosti svolání VH.

Je také nutné vymezit, co vlastně je myšleno pojmem svolání, protože neexistuje žádná zákonná definice. Dle *J.Holejšovského* se jedná o veškeré úkony, které jsou potřebné k tomu, aby došlo ke konání VH v pozvánce stanoveném dni a místě.¹ Z toho lze vyvodit, že svoláním VH je souhrn všech níže popsanych úkonů, převážně zasláním pozvánky akcionářům, popřípadě uveřejnění oznámení (HOLEJŠOVSKÝ, s.68). Zároveň ovšem jde o zákonnou povinnost představenstva, či jiného svolavatele vyplývající z obchodního zákoníku; a také minoritních či hlavních akcionářů.

2.1 Valná hromada obecně

Obecně je valná hromada kolektivní orgán s nutnou aktivní účastí akcionářů společnosti, je upravena v §184 a následující zákona

¹ *Holejšovský, J.* Valné hromady společností s ručením omezeným. Praha .: C.H. Beck, 2011. xxiii, 526 s. Beckova edice právo a hospodářství. ISBN 978-80-7400-391-2.

č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník (dále jen „ObchZ.“). Jedná se o vrcholný orgán akciové společnosti jako společnosti kapitálové, přičemž její zřízení podléhá zákonné povinnosti, kterou lze dovodit právě z výše zmiňovaného § 184 ObchZ, který obligatorně stanovuje, že se jedná o nejvyšší orgán společnosti. Zároveň lze vycházet i z ustanovení §169 ObchZ., týkající se ustavující valné hromady, která má být svolávána jako prvotní, *ergo* nejvyšší orgán². Skutečnost, že se jedná o nejvyšší orgán společnosti, je v souladu s jeho pravomocí ovlivňovat chod společnosti, jakožto jediného zřizovaného orgánu³.

Co se týče otázky účelnosti valné hromady, tak její význam překvapivě roste spíše u menších společností; tedy tam, kde je méně akcionářů a jejich hlasovací práva jsou tak rovnoměrněji rozložena. Je zde větší možnost ovlivnitelnosti rozhodování VH (ČERNÁ, 2006). Tuto možnost lze spatřovat v menší anonymitě mezi jednotlivými akcionáři a tedy potencionálně menší diferenciaci jejich názorů na chod společnosti, respektive jejich větší možnost ovlivňovat se navzájem.

Dále je nutné podotknout, že oproti jiným orgánům akciové společnosti, může VH cíle své působnosti plnit pouze na zasedáních, přičemž nemá pevnou, obligatorní vnitřní strukturu, protože si dle vlastních potřeb, respektive potřeb společnosti, volí své orgány, stejně tak i jejich složení (RADA, 2003). V tomto ohledu je tedy orgánem značně flexibilním a zákonem neomezeným, záleží pouze na VH, které orgány shledá pro chod společnosti důležité.

Rozhodování VH má vždy formu usnesení, a to bez ohledu na typ valné hromady, která rozhodnutí vydá. Jak bylo řečeno výše, jedná se o kolektivní orgán, tudíž rozhodování o daných otázkách probíhá zásadně formou hlasování, kdy rozhoduje většina přítomných akcionářů.

Skutečnost, že může svou pravomoc vykonávat pouze na zasedání, se vztahuje pouze na VH jako orgán společnosti, vedle toho stojí právo společníka dle §130 ObchZ, „*podle kterého mohou společníci*

² Nově je jako nejvyšší orgán upravena i v §44 ZoOK.

Zároveň je *K.Eliášem* pojmána ve spojení s §184 odst. 1 ObchZ. jako orgán, který je trvale zřizovaný společností.

³ Stejný názor zastává *Rada I.* ve svém článku *Povaha valné hromady a povinnosti uložené statutárnímu orgánu v souvislosti s jejím konáním*, [Právní rozhledy 8/2003, s. 379]

přijímat rozhodnutí i „mimo valnou hromadu“, nikoli tedy mimo „zasedání“ valné hromady“⁴.

Právní teorie i praxe rozlišuje dle způsobu a doby svolávání řádnou, mimořádnou a náhradní valnou hromadu, kterým jsou zvláště věnovány podkapitoly níže, a dále ustavující valnou hromadou, která je prvotním kolegiálním setkáním akcionářů v případě veřejné nabídky akcií.

Tedy v případě, kdy akcie jako cenné papíry, s kterými jsou spojena práva a povinnosti akcionářů, jsou nabídnuty široké veřejnosti k odkoupení. *Jedná se vlastně o shromáždění upisovatelů, na němž má dojít k vlastnímu založení společnosti*⁵.

Zpětně k rozebírané diferenciaci „valných hromad“ je nutno uvést, konkrétněji k individuálnímu určení o jaký typ svolávané VH se jedná, že akcionářům má k jejich rozlišení sloužit pozvánka, popř. oznámení o konání VH; a to konkrétně její obsah.

2.1.1 USTAVUJÍCÍ VH

Ustavující VH je „svolávána“ pouze v případě, že dochází k založení společnosti více osobami, v případě založení pouze jedním akcionářem, je její funkce vykonávána touto osobou. Dle odst. 1 §169 ObchZ. musí být svolána nejpozději do 60 dnů od účinného upsání akcií, které mají tvořit navrhovaný základní kapitál společnosti. Podmínkou je skutečnost, že došlo k upsání všech akcií tvořících základních kapitál společnosti a zároveň bylo splaceno nejméně 30% jmenovité hodnoty těchto akcií. V případě, že nebude splněna tato podmínka, nastává prodlení a tím se upisování stává neúčinným, což vede k povinnosti dle §167 odst. 2 ObchZ., kdy musí společnost navrátit zaplacené části vkladů spolu s úrokem.

Svolání této VH není obligatorně stanoveno, ale právní teorie vychází z ustanovení §163 odst. 2 písm. g ObchZ., dle kterého by svolání mělo být obsaženo již v zakladatelské smlouvě (DĚDIČ, s.65). Ustanovení §170 ObchZ. dále specifikuje podmínky usnášení schopnosti, kterými jsou přítomnost alespoň poloviny vlastníků upisovaných akcií

⁴ *Ivan Rada: Povaha valné hromady a povinnosti uložené statutárnímu orgánu v souvislosti s jejím konáním, [Právní rozhledy 8/2003, s. 379]*

⁵ *DĚDIČ, J. Akciové společnosti. 7., přeprac. vyd. V Praze: C.H. Beck, 2012. 68s. Beckova edice právo a hospodářství; ISBN 978-80-7400-404-9. s. 65*

a jejich právo účastnit se této kolegiální schůze. Účastníky ustavující VH jsou kromě upisovatelů také notáři dle §171 odst. 5 ObchZ., a to z důvodu zákonné povinnosti vyhotovit o zasedání notářský záznam.

K pravomocím ustavující VH dle §171 ObchZ. patří rozhodování o založení společnosti a dále schvaluje stanovy a volí orgány společnosti. S pomocí znalců schvaluje předmět nepeněžitého vkladu upisovatelů a také připouští zvýšení navrhovaného základního kapitálu. Tedy obstarává veškeré úkony toliko potřebné k životaschopnosti společnosti, respektive k jejímu řádnému a faktickému fungování.

2.2 Řádná valná hromada

Pojem „řádná valná hromada“ není de facto ničím jiným, než synonymem valné hromady obecně. Jedná se totiž o VH, která je svolávána obligatorně dle §184a ObchZ., a to nejméně jedenkrát do roka ve lhůtě, která je uvedena ve stanovách společnosti, přičemž nejpozději se schází do 6 měsíců od posledního dne účetního období, z důvodu schvalování roční účetní závěrky, což vyplývá z §187 odst.1 písm. f) ObchZ. . Řádnou VH je tedy ta valná hromada, která je svolávána v zákonem požadované lhůtě; ergo je pravidelně se konající valná hromada, jejíž konání je určeno obecným pravidlem v určitém časovém intervalu či termínu.

Akciová společnost je společností kapitálovou, která je založena za účelem dosažení zisku, přičemž pro řádný chod této společnosti je důležité pravidelně dohlížet na její hospodaření. Výsledek finanční situace společnosti lze nejlépe dovodit z účetních závěrek. Na základě uvedeného by se dalo říci, že řádnou VH je „setkání“ akcionářů za účelem projednání právě zmíněných účetních závěrek (ELIÁŠ, s.322).

Určující pro její konání není obsah projednávaných záležitostí, ale skutečnost, že se pravidelně povinně koná bez ohledu na konkrétní program jednání. *„Za řádnou lze nicméně zřejmě označit i takovou valnou hromadu, jež se sice nekoná v určeném termínu, ale namísto valné hromady, která se v tomto termínu konat měla, leč nekonala se proto, že*

*vůbec nebyla svolána (kdyby svolána byla, ale nesešla by se v usnášeníschopném stavu, šlo by o náhradní valnou hromadu)*⁶.

Přičemž před přijetím zákona č. 370/2000 Sb., kterým došlo ke změně ObchZ., byla tato lhůta stanovena na 8 měsíců; tato lhůta velmi často vedla ke svolávání VH na letní měsíce, což mělo většinou za následek „útlak“ minoritních, tedy menšinových akcionářů, kteří by teoreticky nebyli schopni se v tomto období VH účastnit (ŠTENGLOVÁ, s.650), čímž by mohli být „zkráceni“ na svých rozhodovacích právech.

Ustanovení §184a ObchZ. zároveň nestanovuje žádný postih v případě, že by ke svolání VH v dané lhůtě nedošlo; v případě, že by v souvislosti s nedodržením této povinnosti došlo ke škodě, budou za ni dle *I. Štenglové* pravděpodobně odpovídat osoby, které byli povinny VH svolat; o které osoby se jedná bude pojednáno v podkapitole níže⁷.

V případě, že došlo k opakovanému, a kontinuálnímu porušení této povinnosti, je dle *M. Dančišina* nutno považovat za určitý druh sankce i zrušení společnosti dle §68 ObchZ. odst. 6. ⁸ V rámci tohoto ustanovení může dojít ke zrušení společnosti rozhodnutím soudu na návrh státního orgánu nebo osoby, která prokáže svůj právní zájem, přičemž uvedenou kontinuitou je myšlena skutečnost, že VH nebyla svolána po dobu 2 let.

Složení VH bylo jednoznačně vymezeno novelou obchodního zákoníku, která byla provedena zákonem č. 142/1996 Sb. (DĚDIČ, s.395)⁹. Ustanovení §187 ObchZ. vymezuje její působnost, přičemž další, nejmenované, jsou výhradně svěřovány do působnosti představenstva společnosti (MERITUM, 2010). Jak bylo řečeno výše, jde o nejvyšší orgán společnosti, a jako takový rozhoduje o *zásadních a významných otázkách života společnosti a udílení závazných příkazů představenstvu a dozorčí*

⁶ HOLEJŠOVSKÝ, J. Valné hromady společností s ručením omezeným. Praha.: C.H. Beck, 2011. xxiii, 526 s. Beckova edice právo a hospodářství. ISBN 978-80-7400-391-2. s.7

⁷Štenglová, I. Obchodní zákoník: komentář. 13. vyd. Praha: C.H. Beck, 2010. xxii, 1447 s. Beckova edice komentované zákony. ISBN 978-80-7400-354-7. s. 651

Stejný názor lze nalézt i v *Akciová společnost*, 7. vydání (2012) od Dědiče a kol., přičemž dle těchto autorů by toto chování, tedy situace, kdy představenstvo nesvolá VH, lze podřadit pod §131 odst. 3 písm. a ObchZ. V souvislosti s tímto ustanovením jde jen o nepodstatné porušení, které není důvodem pro vyslovení neplatnosti soudem.

⁸ DANČIŠIN, M.: Nad některými otázkami souvisejícími se svoláním valné hromady po novele obchodního zákoníku, [Právní rozhledy 12/2001, s. 606]

⁹ Do té doby vyplývalo přímo ze zákona, že účastníky VH jsou sice akcionáři, ale pouze ti, kteří jsou přítomni na zasedání konkrétně svolané VH. Rozdíl tedy spočívá ve vymezení účastníků VH, kdy dnes jsou to všichni akcionáři bez ohledu na jejich přítomnost na zasedání.

*radě*¹⁰. Působnost lze vymezit i stanovami akciové společnosti, přičemž ty spolu s těmi uvedenými v zákoně jsou jedinými úkoly, kterým se VH může jako vrcholný orgán věnovat.

Svým způsobem jde o uzavřený výčet těchto úkolů, a jak bylo řečeno výše, zbytek spadá pod působnost představenstva jako výkonného a kontrolního orgánu společnosti¹¹.

S přijetím dříve zmiňovaného zákona o obchodních korporacích, došlo k drobným změnám ve výčtu působností valné hromady oproti úpravě v ObchZ.. Příkladem může být rovnou písm. a) §187 ObchZ., kde zákon hovoří o možnosti VH měnit stanovy vyjma případů, kdy se nejedná o změny v důsledku zvýšení základního kapitálu; ovšem §421 odst. 2 písm. a) ObchZ. do tohoto ustanovení zakomponoval větu, jejíž význam ve spojení se zbytkem paragrafu přináší „patrný“ rozdíl mezi oběma ustanoveními. Zákon o obchodních korporacích zde stanovuje, že VH může rozhodovat o změně stanov, ale pouze v případě, umožňují-li to stanovy ve svém obsahu. Rozdíl tedy spočívá v jistém rozšíření možností VH, za jakých může měnit obsah stanov.

V dalších případech se jedná spíše o jazykové, popřípadě grafické změny, kterými jsou například rozdělení písm. i) §187 ObchZ., kdy v ZoOK stejný obsah upravuje písm. j) až l). Stejně tak nový zákon nerozlišuje VH řádnou či mimořádnou, „*argument tkví ve zbytečnosti tohoto rozlišení, které nemá valného právního významu*“¹².

Působnost VH je vymezena zákonem, konkrétně §187 odst. 1 ObchZ., dle kterého je VH oprávněna převážně rozhodovat o změně stanov, o zvýšení či snížení základního kapitálu, o schválení řádné či mimořádné účetní závěrky; dále rozhoduje o schvalování ovládacích smluv či o dalších otázkách, které zákon či stanovy podřazují pod úkoly VH. Zároveň je nutné zmínit ustanovení téhož paragrafu odst. 2, dle kterého si VH nemůže přisvojit jiné, zákonem neurčené záležitosti. „*Takové ustanovení by bylo pro rozpor s kogentním ustanovením zákona*

¹⁰ Dvořák, T. Akciová společnost a Evropská společnost. 2. aktualizované vydání, V Praze: ASPI, 2009, s. 936 ISBN 978-7375-430-7 str. 387.

¹¹ Zákon o obchodních korporacích nově výslovně uvádí v odst.1 §421, že rozhodnutí VH je usnesením.

¹² *Důvodová zpráva k zákonu č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích).* 90/2012 DZ.

*neplatné, a to absolutně.*¹³ Ve své působnosti je tedy omezena dikcí zákona a stanovami.¹⁴

2.2.1 SVOLÁVÁNÍ ŘÁDNÉ VALNÉ HROMADY A OSOBY OPRÁVNĚNÉ KE SVOLÁNÍ

Řádná VH je definována výše, přičemž její svolání je jedním ze základních, a ve své podstatě i nejdůležitějším právem. Jedná se o právo *de facto* kontrolní a rozhodovací, na jehož základě se nejen akcionáři podílí na chodu společnosti. Aby mohla být VH řádně svolána, je k tomu zapotřebí doručit pozvánku oznamující konání VH, a to se všemi zákonnými náležitostmi a zákonným způsobem, o čemž bude pojednáno v následující podkapitole.

Ze zákona svolává VH představenstvo společnosti, které tak činní v zákonem stanovené lhůtě jednoho roku, ale ne později než 6 měsíců od posledního data účetní uzávěrky¹⁵. Ovšem novou právní úpravou dle ZoOK, konkrétně §402 odst. 1 jsou výše uvedené lhůty spojeny, a to konkrétně do jednoho účetního období, za které se VH musí sejít; a dále je rozvinuto možností další úpravy ve stanovách společnosti, které mohou určit že má být VH svolána častěji. V případě, že představenstvo VH nesvolá v zákonem, popřípadě stanovami určené lhůtě, a to ani bezprostředně, může ji svolat i jeden člen představenstva, který tím „zachová“ zákonnou povinnost představenstva. Ten tak učiní i v případě, že svolání VH výslovně stanovuje zákon, a nebo pokud není představenstvo schopno se dlouhodobě usnášet¹⁶.

Dalším příkladem, kdy představenstvo musí svolat VH, je existence zákonné podmínky vyplývající z §193 ObchZ., při které představenstvo svolává VH bezodkladně poté, kdy se na základě účetní závěrky dozví o finanční ztrátě společnosti, která dosahuje poloviny základního kapitálu, jehož výše byla schválena ustavující valnou hromadou, a nebylo by ji

¹³ DVOŘÁK, T. Akciová společnost a Evropská společnost: obchodní společnosti a družstva. 2., aktualiz. vyd. Praha: ASPI, 2009, I, 886 s. Právnícké osoby. ISBN 978-807-3574-307. s.387

¹⁴ Dle K.Eliáše (in Eliáš, K. Kurs obchodního práva. Obchodní společnosti a družstva. 6.vydání. Praha: C.H.Beck, 2010, 538 s. ISBN: 978-80-7400-048-5. s. 320) právě působnost VH vymezuje její význam. Zároveň ve své učebnici rozděluje působnosti uvedené v zákoně do 6 okruhů: rozhodování o obsahu (změna stanov), o majetkových záležitostech (uzavírání smluv, poskytování půjček apod.), o postavení akcionáře ve společnosti, o organizaci společnosti, o zapojení společnosti do koncernu a v neposlední řadě o zrušení společnosti jako takové.

¹⁵ Ustanovení §184a zákona č. 513/1991 Sb., ObchZ.

¹⁶ Ustanovení §184a zákona č. 513/1991 Sb., ObchZ. a §402 zákona č. 90/2012 Sb., ZoOK

možné uhradit ani z disponibilních zdrojů¹⁷. Přičemž ve svém vyjádření doporučí VH zrušení společnosti nebo navrhne jiné možné východisko, a to i v případě, kdy je nutné svolat VH z jiných, vážných důvodů¹⁸.

Ovšem v tomto případě lze najít rozpor v literatuře, a to konkrétně v otázce, zda-li se jedná o řádnou či mimořádnou VH. Dle *J. Dědiče* se jedná o situaci, kdy je nutné „svolání valné hromady“; a užije-li se jazykového výkladu, tak vzhledem k absenci mimořádnosti této VH, lze mít za to, že se jedná o svolání řádné VH. Oproti tomu *M. Dančišin* ve svém článku výslovně uvádí, že se jedná o VH mimořádnou.¹⁹ Stejně tak lze užít jazykového výkladu i na dikci zákona, a to konkrétně na §193 ObchZ.: „*Představenstvo svolá valnou hromadu bez zbytečného odkladu poté...*“, dle toho i zde chybí výraz mimořádnosti. Oproti tomu ji lze spatřit ve vyjádření bezodkladnosti a nálehavosti této povinnosti. V jiné právní literatuře převládá názor, že se jedná o mimořádnou VH, přičemž se jedná o zvláštní podmínku svolání.²⁰

Contra jazykovému výkladu stojí právní skutečnost, dle které má představenstvo zákonnou povinnost v případě zjištění finanční ztráty, která může vyplynout z jakékoli účetní závěrky, kterou předkládá VH ke schválení účetní závěrky, tuto VH svolat (což vyplývá z §192 Obchz.). Z uvedeného lze mít za to, že se jedná o svolání obligatorní, tedy o svolání řádné VH.

V právní teorii je možno se setkat též s názorem, že představenstvo svolává VH na základě přijatého rozhodnutí. O tomto rozhodování, a tím i o rozhodování o svolání VH, rozhoduje představenstvo většinou hlasů svých členů, který je určen stanovami, tedy dle ustanovení §194 odst. 3 ObchZ. (DĚDIČ, s.404). Stejně tak je nutné se zaměřit na skutečnost, zda uvedené rozhodování vyplývá z činnosti spočívající v obchodním vedení společnosti, nebo zda se jedná o činnost vnitřního vedení, čímž se zabývá i *J. Dědič*. Ten se přiklání k variantě vnitřního vedení, protože zde

¹⁷ Jedná se o volné, vlastní zdroje společnosti, které lze použít buď ke zvýšení kapitálu, nebo k uhrazení finančních ztrát společnosti.

¹⁸ Nebo i dle §403 odst. 2 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích.

¹⁹ *Dančišin, M.*: Nad některými otázkami souvisejícími se svoláním valné hromady po novele obchodního zákoníku, [Právní rozhledy 12/2001, s. 606]

²⁰ MIMOŘÁDNÁ VALNÁ HROMADA AKCIOVÉ SPOLEČNOSTI. Dostupné na: http://www.sagit.cz/pages/lexikonheslatxt.asp?cd=152&typ=r&levelid=ob_098.htm. cit. 10.2.2013

nevzniká vztah mezi členy představenstva jako svolavately a mezi třetími osobami stojící vně společnosti.

Tento názor lze opřít i o dikci zákona, kdy ustanovení §184a odst. 1 ObchZ výslovně říká, že VH svolává představenstvo, přičemž není stanoveno, že tak koná jménem společnosti. Z toho vyplývá, že jde o rozhodnutí ovlivňující pouze vnitřní vztahy ve společnosti. Stejně tak je zde možnost vycházet i z povahy VH jako nejvyššího orgánu akciové společnosti, jehož hlavním úkolem je řídit chod společnosti; tedy ani zde se nejedná o činnost směřující vůči třetím osobám.

Valnou hromadu je oprávněna svolat i dozorčí rada, a to z pozice kontrolního orgánu akciové společnosti²¹; a zároveň jako vykonavatel podnikatelské činnosti společnosti dle §197 ObchZ.²². Právo svolávat VH vyplývá obligatorně z §199 ObchZ., dle kterého má být svolána tímto orgánem v případě, že to vyžadují zájmy společnosti. Z uvedeného lze vyvodit, že dozorčí rada není oprávněna svolat VH kdykoli a za jakýchkoli podmínek; „svolání musí předcházet specifikace konkrétního důvodu (zájmu společnosti) na jejím svolání“²³.

Ovšem zákon blíže neuvádí, o které zájmy jde, respektive, které zájmy zakládají oprávnění dozorčí rady ke svolání řádné valné hromady, ale vzhledem k pravomocem rady můžeme dovodit, že by se mohlo jednat o zájmy týkající se podnikatelské činnosti, popřípadě věcí dotýkajících se výkonu zákonné činnosti představenstva. Stejně tak může VH svolat dle §404 ZoOK i v případě, jestliže akciová společnost nemá zvolené představenstvo, nebo když dlouhodobě neplní své zákonné povinnosti, přičemž VH nesvolá ani člen představenstva. I zde platí možnost svolání pouze jedním členem dozorčí rady, jak je tomu u představenstva.

2.2.1.1 POZVÁNKA NA KONÁNÍ VH A JEJÍ NÁLEŽITOSTI (OZNÁMENÍ)

Jde o zákonný požadavek pro řádné svolání VH, tato povinnost vyplývá z §184a odst. 2 ObchZ., přičemž zde je povinnost určena

²¹ Dle R.Pelikánové role kontrolora společnosti vyplývá ze vztahu tohoto orgánu k zaměstnancům společnosti, a to v případě, že akciová společnost zaměstnává více než 50 zaměstnanců. V takovém případě je totiž dozorčí rada volena z 1/3 právě zaměstnanci. (Pelikánová, R., Hejda, J. Přehled obchodního práva. Vyd. 1. Ostrava: Key Publishing, 2010, 102 s. Právo (Key Publishing). ISBN 978-807-4180-729. s.53)

²² V ZoOK je tato definice částečně poupravena, protože již nevykonává podnikatelskou činnost, ale pouze dohlíží na činnost společnosti. Zákonodárce z jazykového pohledu podřadil podnikatelskou činnost pod širší pojem „činnost společnosti“.

²³ Dědič, J. Akciové společnosti. 7. přeprac. vyd. V Praze: C. H. Beck, 2012, xxv, 672 s. Beckova edice právo a hospodářství. ISBN 978-80-7400-404-9. s.406

představenstvu, jako nejobvyklejšího svolavatele. Ovšem z dikce zákona se dá vyvodit, že tuto povinnost lze vztáhnout i na další zákonem oprávněné svolavatele²⁴.

Dle §184a odst. 2 ObchZ. je povinností představenstva uveřejnit pozvánku na VH, popřípadě uveřejnit oznámení o jejím svolání, způsoby stanovenými zákonem, popřípadě stanovami společnosti. Z uvedeného a z dikce zákona²⁵ lze odvodit, že pozvánka může být akcionáři doručena například prostřednictvím e- mailu, faxem nebo jinou adekvátní cestou.²⁶

Co se týče obsahu a zveřejňování není rozdíl v tom, kdo je svolavatelem; tento rozdíl můžeme spatřovat ve svolání VH společnosti, jejíž akcie jsou vydány na majitele a na jméno. I zde je možno vycházet z již uváděného ustanovení ObchZ., dle kterého je svolavatel v případě akcií na jméno povinen obeznámit účastníky VH o jejím svolání, a to prostřednictvím obelání.

Tedy pozvánka, se všemi podstatnými náležitostmi, kterým se práce bude věnovat níže, je zaslána na všechny adresy sídel či bydlišť, které jsou uvedeny v seznamu akcionářů, přičemž tuto povinnost musí splnit nejméně 30 dnů před datem konání VH. U společnosti s akciemi na majitele spočívá rozdíl, dle platné právní úpravy, v tom, že svolavatel uveřejní oznámení v Obchodním věstníku²⁷ či jinou cestou, kterou určují stanovy společnosti dle §174 písm. d) ObchZ. .

Toto ustanovení doznalo jistých změn v ZoOK, konkrétně v §406; dle tohoto ustanovení je svolavatel povinen uveřejnit pozvánku na VH na internetových stránkách společnosti a zároveň obelát všechny akcionáře na jimi uváděné adresy. To se týká akcií na jméno, v případě akcií na majitele je vypuštěno ustanovení o Obchodním věstníku. Dle tohoto zákona postačí, pokud svolavatel uveřejní pozvánku na VH na stránkách společnosti, na kterých bude vyvěšena do doby dne konání VH.

²⁴ Můžeme vycházet např. z §199 ObchZ., ve kterém zákonodárce uvádí, že dozorčí rada se při svolávání VH řídí obdobně ustanoveními §184 a násl. ObchZ., tedy ustanoveními souvisejícími s pravidly svolávání VH představenstvem.

²⁵ Zákon totiž v žádném svém ustanovení neuvádí formu, tedy není nutná písemná forma.

²⁶ E-mail, jako způsob pozvánky, využívá i společnost PREdistribuce, a.s. (dále jen „PREdi“), a to z toho důvodu, že se jedná o 100% dceřinou společnost PRE, a.s.; na základě čehož jsou členy její VH pouze členové představenstva PRE, a.s. .

²⁷ Jde o tiskovinu, která existuje i v elektronické podobě, ve které jsou zveřejňovány veškeré údaje, u nichž zákon ukládá tuto povinnost a další oznámení.

Z výše uvedeného je možno definovat rozdíl mezi oznámením a pozvánkou samotnou. Ta je fakticky doručována vlastníku akcie na jméno; kdežto v případě akcií na majitele dochází skrz oznámení, které muselo být uvedeno v Obchodním věstníku a dalším, stanovami uvedeným způsobem.²⁸ Není tedy zasíláno akcionáři, ale je mu umožněno se s ním seznámit. V případě, že společnost eviduje u některého z akcionářů zaknihované cenné papíry²⁹ na majitele, mohou stanovy určit, že mimo oznámení budou tito akcionáři vyrozuměni o konané VH i pozvánkou.

Skutečnost, že stanovy mohou do tohoto procesu zasahovat, jsou dle J. Dědiče jistou ochranou pro menšinové akcionáře: „*v praxi totiž v minulosti nebyly výjimečné případy, kdy způsob uveřejnění pozvánky určený stanovami byl volen tak, aby co nejvíce omezil informovanost drobných akcionářů o svolání valné hromady a tím i jejich účast na této valné hromadě*“.³⁰ Spolu se zkrácením zákonné svolávací lhůty běžící ode dne účetní závěrky, se jedná o další ochranu práv minoritních akcionářů.

V případě, že byla akcionářům zaslána pouze pozvánka, ale již nedošlo k uveřejnění oznámení, nelze tuto situaci dle judikátu Nejvyššího soudu³¹ brát jako porušení ustanovení §184a ObchZ. . Dle autorky se jedná o logický závěr, protože není důvod, aby v případě, kdy akcionář fyzicky disponuje se zněním pozvánky, dále potřeboval oznámení, které obsahuje tytéž informace.

Lhůta pro uveřejnění pozvánky na VH je stanoveno obligatorně, což znamená, že ani skrz stanovy ji nelze zkracovat. Z dikce ovšem jasně nevyplývá sankce, která by byla spjata s porušením této lhůty, je ovše možné domnívat se, že by došlo k neplatnosti svolání VH. Tato skutečnost

²⁸ Dle K.Eliáše (in Eliáš, K. Kurs obchodního práva. Obchodní společnosti a družstva. 6.vydání. Praha: C.H.Beck, 2010, 538 s. ISBN: 978-80-7400-048-5. s324) je „povinnost“ pravidelného kontrolování obsahu Obchodního věstníku více než přítěží pro akcionáři, a ani jiné způsoby, které stanovy uvádí nemusí být zcela praktické; z tohoto důvodu dal zákon akcionářům možnost nechat si na vlastní náklady zaslat znění oznámení poštou.

²⁹ Jedná se o akcii, která byla vydána prostřednictvím zápisu do zákonem stanovené evidence.

³⁰ Dědič, J. Akciové společnosti. 7. přeprac. vyd. V Praze: C. H. Beck, 2012, xxv, 672 s. Beckova edice právo a hospodářství. ISBN 978-80-7400-404-9. s.407

³¹ Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 19. 4. 2000, sp. zn. 32 Cdo 2826/99. Dostupný na: <http://www.beck-online.cz/bo/document-view.seam?type=html&documentId=njptembqgfpexzugvpwg2lw&conversationId=2396510>

by mohla dále vést i k přijetí neplatného usnesení v důsledku nesprávně svolané VH, přičemž totéž uvádí i *I. Štenglová*.³²

Dále je důležité uvést podstatné náležitosti, které musí obsahovat každá pozvánka; ty jsou uvedeny v §184a odst. 3 ObchZ., přičemž se jedná o demonstrativní výčet. To lze vyvodit z využití slova „alespoň“, které předchází vyjmenovaným, žádoucím náležitostem.

Mezi tyto patří:

1. firma a sídlo společnosti
2. místo, datum a hodina konání VH
3. označení, jaký typ VH je svolávána (řádná, mimořádná, náhradní)
4. pořad jednání VH
5. rozhodný den k účasti na VH, pokud byl určen, a vysvětlení jeho významu pro hlasování na VH

Je nutné mezi uvedené zařadit i lhůtu pro doručení vyjádření akcionáře k pořadu VH v případě, že je umožněno korespondenční hlasování dle §407 odst. 1 písm. g) ZoOK.

I přes to, že se nejedná o výčet taxativní, je zcela jasné, že výše uvedené náležitosti musí pozvánka obsahovat vždy. Tyto náležitosti mohou být rozšířeny o další, a to ve zvláštních případech svolávání VH, uváděné zákonem. Tím je míněna například možnost svolání VH za účelem schválení, snížení, či zvýšení základního kapitálu společnosti dle §202 ObchZ. (ŠTENGLOVÁ, s.652).

V případě, že není předkládán návrh usnesení VH, musí pozvánka obsahovat vyjádření představenstva ke každé navrhované skutečnosti, a následně je společnost povinna na svých internetových stránkách uveřejnit návrhy každého akcionáře na usnesení³³.

Dle *I.Rady* patří mezi náležitosti i podpisy členů představenstva, kteří jsou oprávněni jednat za společnost, tedy jejím jménem, přičemž ten vychází z předpokladu, že pozvánka je právním úkonem, a jako takový by měl být uvedenými podepsán.³⁴ Toto ovšem bylo vyvráceno judikátem

³² Štenglová, I. Obchodní zákoník: komentář. 13. vyd. Praha: C.H. Beck, 2010. xxii, 1447 s. Beckova edice komentované zákony. ISBN 978-80-7400-354-7. s.651

³³ §407 odst. 2 ZoOK.

³⁴ Rada, I.: Povaha valné hromady a povinnosti uložené statutárním orgánu v souvislosti s jejím konáním, [Právní rozhledy 8/2003, s. 379]

Nejvyššího soudu³⁵, dle kterého se nejedná o právní úkon svolavatele, a to z důvodu, že představenstvo samo není nadáno samostatnou právní subjektivitou; přičemž soud dále uvádí, že podpis některého z členů představenstva (popř. jiného svolavatele), by žádným způsobem nezvýšilo akcionářovu právní jistotu.³⁶

Proti rozhodnutí Nejvyššího soudu stojí i názor *T.Dvořáka*, který ve své knize jasně uvádí, že svolání tohoto orgánu je právním úkonem pokaždé, přičemž se jedná o úkon svolavatele vzhledem k akcionářům společnosti.³⁷ Zároveň dodává, že „*tento názor je menšinový, když soudní judikatura a také část právní teorie dospěla k závěru, že svolání zasedání valné hromady není ani právním úkonem společnosti vůči třetím osobám, ani nenáleží do obchodního vedení, nýbrž se jedná o zvláštní povinnost stanovenou výslovně statutárním orgánu společnosti*“³⁸

2.2.1.2 MÍSTO A DATUM SVOLÁNÍ VH

Místo a datum (*de facto* i čas) musí být dle ObchZ určeny takovým způsobem, aby co nejméně zabraňovaly akcionářům v účasti na jejím konání. I toto ustanovení bylo mírně modifikováno novým ZoOK, dle §408 již výše uvedené náležitosti nesmí omezovat účast akcionářů „nepřiměřeně“. Jedná se pouze o jazykovou změnu výrazu „vážnosti“ omezování akcionářů v účasti na VH. „*Ustanovení § 184a odst. 4 určitým způsobem omezuje společnost při stanovení místa, data a hodiny konání valné hromady, a tak brání dřívější nekalé praxi některých společností spočívající v tom, že svolají valnou hromadu na takové místo (třeba i mimo území republiky) či dobu, které zaručovaly co nejmenší účast drobných akcionářů.*“³⁹

³⁵ Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 13.12.2006, sp. zn. 35 Odo 755/2005. Dostupné na: http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/0816A9EF3F4BCBBAC1257A4E00690A44?openDocument&Highlight=0,

³⁶ K.Eliáš zastává v této problematice zcela opačný názor než Nejvyšší soud, přičemž výše uvedené usnesení pokládá za „neznalost soudu či případnou její ignoraci“. Sám k této otázce uvádí, že se jedná o právní úkon a jako takový je nutné ho označit podpisem. Vadu shledává v obecném označení svolavatele (např. představenstvo). I přes tvrzení *contra* rozhodnutí Nejvyššího soudu, K.Eliáš souhlasně tvrdí, že i přes absenci podpisu, nelze úspěšně namítat neplatnost usnesení VH (in *Eliáš, K.* Kurs obchodního práva. Obchodní společnosti a družstva. 6.vydání. Praha: C.H.Beck, 2010, 538 s. ISBN: 978-80-7400-048-5. s324)

³⁷ *Dvořák, T.* Akciová společnost a Evropská společnost: obchodní společnosti a družstva. 2., aktualiz. vyd. Praha: ASPI, 2009, 1, 886 s. Právnícké osoby. ISBN 978-807-3574-307. s.391

³⁸ viz. pozn. č. 35. s.390

³⁹ *Štenglová, I.* Obchodní zákoník: komentář. 13. vyd. Praha: C.H. Beck, 2010. xxii, 1447 s. Beckova edice Komentované zákony. ISBN 978-80-7400-354-7. s.653

Vhodností, popřípadě oprávněností místa svolání VH se zabýval i Nejvyšší soud ve svém usnesení č. 29 Cdo 4796/2010⁴⁰. Dle tohoto má být ochrana minoritních akcionářů, respektive jejich práv účasti na VH prioritou a VH by měla být svolávána v souladu s ustanovením §184a odst. 4 ObchZ. . Dále zde Nejvyšší soud uvádí, že v případě, kdy by nebyl svolavatel, co do místa, dne a hodiny omezen, ztratila by zákonná pravidla pro svolání VH zcela smysl. Stejně tak vychází soud z toho, že by celý tento proces měl vycházet z povahy a možnosti akciové společnosti, přičemž místo a datum konání VH by mělo být vybíráno v souladu s dopravní dostupností, a to i s ohledem na den konání.⁴¹

Nevhodnou dobou mohou být například dny označené za státní, popřípadě jiné svátky, stejně tak i pozdní večerní či brzké ranní hodiny. Jde tedy o další způsob ochrany minoritních akcionářů, a v případě porušení této povinnosti je možné se opět domnívat, že akcionáři budou následně moci využít právo domáhat se svých práv podáním návrhu na vyslovení neplatnosti k soudu.

Datum obsažené v pozvánce, popřípadě oznámení svolání VH, určuje, zda-li se jedná o „jednodenní“ či „vícedenní“ záležitost, což není v rozporu se zákonnou úpravou. Ovšem vyvstává zde otázka, jak je to s možností přerušení vícedenní a jednodenní VH. V této otázce lze vycházet z článku *I.Rady*, v němž uvádí, „případě VH, která je rozložena do více dnů, je toto přerušení možné, přičemž v tomto případě se pokračuje následující den.“⁴²

V situaci, kdy je VH svolána pouze na jeden den, respektive je-li v pozvánce uveden pouze jeden termín; zde není možné VH přerušit a pokračovat v zasedání den následující. *„Tyto údaje přitom mohou být pro rozhodování akcionářů o účasti na valné hromadě rozhodující a nelze vyloučit, že akcionáři neúčastnící se prvního dne jednání valné hromady by byli připraveni k účasti na valné hromadě druhý den. V konečném*

⁴⁰ Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 23.02.2011, sp. zn. 29 Cdo 4796/2010. Dostupné na: http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/FDC2446C884DC018C1257A4E0064E7E5?openDocument&Highlight=0,

⁴¹ Dle T. Dvořáka by byl postup, kterým by společnost, jejímž sídlem je město v ČR a akcionáři mají trvalé bydliště hranici v téže zemi, svolala VH do zahraničí, „*obcházením účelu a smyslu zákona...*“ (in *Dvořák, T. Akciová společnost a Evropská společnost: obchodní společnosti a družstva*. 2., aktualiz. vyd. Praha: ASPI, 2009, I, 886 s. Právnícké osoby. ISBN 978-807-3574-307. s. 403)

⁴² *Rada, I.: Povaha valné hromady a povinnosti uložené statutárnímu orgánu v souvislosti s jejím konáním, [Právní rozhledy 8/2003, s. 379]*

důsledku by se tak jednalo o omezení jejich práva k účasti na valné hromadě“.⁴³ V návaznosti na uvedené lze mít za to, že v případě svolání VH pouze na jeden den, není možné její jednání odložit či přerušit.

Na druhou stranu je možné VH odvolat či odložit dle §184a odst. 5 ObchZ. (shodně §410 ZoOK); tato změna musí být všem akcionářům oznámena řádným způsobem, přičemž zákonnou lhůtou je alespoň týden před ohlášeným datem konání. V případě, že takto společnost neučiní a akcionáři se dostaví v původní den konání, je povinna jim uhradit vynaložené náklady spojené s dopravou akcionářů na VH.

Pokud ovšem byla svolávaná VH řádně a včas odložena, a akcionáři se i přes tuto skutečnost dostaví na místo konání, nevzniká jim zde nárok na úhradu nákladů a není to ani důvod pro svolání náhradní VH (ŠTENGLOVÁ, s.653).

V případě, že byla změněna hodina, datum či místo konání VH, nejsou tím dle §411 ZoOK dotčeny zákonné lhůty pro zasílání pozvánek akcionářům. Lze datum konání VH odložit; kdežto opačná praxe by byla *contra legem*.

2.2.1.3 ROZHODNÝ DEN

Jedná se o pojem, který je spojovaný se samostatně převoditelnými cennými papíry a s právy z nich vyplývajících, které může uplatnit pouze osoba, která je oprávněna toto právo vykonávat k rozhodnému dni určeném zákonem (dle §156b ObchZ.). Nejprve byl tento den zlegalizován pro zaknihované cenné papíry, a to novelou č. 142/1996 Sb., přičemž novelou č. 420/2009 Sb. došlo k zavedení tohoto institutu i u listinných akcií. U zaknihovaných cenných papírů emitent (společnost) vždy vycházel z výpisu vydaného Střediskem cenných papírů, ten ovšem vždy nemusel být odrazem skutečného stavu věci, a to z důvodu možné převoditelnosti cenných papírů.

U listinných akcií byla výše zmíněnou novelou v zákoně upravena vyvratitelná domněnka, že osoba, která předloží akcii je oprávněna právo vykonávat; na základě tohoto je povinnost dokázat uvedené na osobě vlastníci akcie (DĚDIČ, s.119).

⁴³ viz. poznámka č. 26

„Věcně se tu jedná o to, že zaknihované akcie reálně (fyzicky) neexistují, a proto se jejich vlastníci jimi nemohou prokazovat při výkonu akcionářských práv. Přitom je třeba stanovit určitý časový okamžik (tzv. „stopstav“), ke kterému se zjistí struktura akcionářů, a tudíž i okruh osob oprávněných k výkonu některého z akcionářských práv.“⁴⁴ Rozhodný den je tedy termínem spjatý s vlastnictvím akcií dané společnosti. V souvislosti s právem účasti na VH, je rozhodný den upraven stanovami, anebo rozhodnutím předcházející konání VH dle §184 odst. 3 ObchZ. .

Tento den, nesmí dle zákona, být určen v lhůtě kratší než 30 dnů před konáním VH. Výjimkou jsou akcie, které jsou součástí evropského trhu, u nichž je rozhodný den stanoven na den sedmý před konáním svolávané VH. Toto platí i u zaknihovaných akcií, které nejsou součástí evropského regulovaného trhu⁴⁵; u těchto zároveň platí, že emitent je povinen před rozhodným dnem opatřit si z evidence těchto druhů akcií výpis.

Má se za to, že sedm dnů je dostatečnou dobou nejen pro pořízení výpisu, ale zároveň zákonodárce neviděl důvod pro odlišnou právní úpravu u akcií kótovaných a nekótovaných.⁴⁶ V případě, že si společnost nepořídí výpis z evidence, není to důvodem pro snížení práv konkrétních akcionářů; celá záležitost by měla být posuzována dle důsledku, která tato „neexistence“ výpisu na konání VH měla.⁴⁷

Dle usnesení Městského soudu v Praze⁴⁸ je nesprávné stanovení rozhodného dne pro účast na VH závažným porušením práv akcionářů; přičemž jako sankci soud uvádí postup soudu dle §183 ObchZ. .

2.2.2 NÁHRADNÍ VALNÁ HROMADA

Je svolávána⁴⁹ v případě, kdy již svolaná VH není schopna se usnášet; tato situace může nastat pokud se na jednání nedostaví

⁴⁴ Dvořák, T. Akciová společnost a Evropská společnost: obchodní společnosti a družstva. 2., aktualiz. vyd. Praha: ASPI, 2009, I, 886 s. Právnícké osoby. ISBN 978-807-3574-307. s.177

⁴⁵ Tímto trhem se myslí trh, který je definován v čl.4 odst. 1 bodě 14 směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2004/39/ES ze dne 21.4.2004.

⁴⁶ Nad poslední novelou obchodního zákoníku, [Právní rozhledy 22/2011, s. II]

⁴⁷ Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 2.9.2009 sp.zn. 29 Cdo 4547/2008. Dostupné na: http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/031D5D1E96BCB17CC1257A4E00655933?openDocument&Highlight=0,

⁴⁸ Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 25.7.2002, sp.zn. 54 Cm 103/2001. Dostupný na: <http://www.beck-online.cz/bo/document-view.seam?type=html&documentId=njptembqgjpym6lcmvzf65tlonptkna&conversationId=2517664>

akcionáři, jejichž společná hodnota akcií nedosahuje 30%, což je zákonný požadavek vyplývající z §185 odst. 1 ObchZ. . Svolání probíhá stejným způsobem jako u řádné VH, tedy akcionáři musí být o tomto seznámeni pomocí pozvánky, popřípadě oznámení.

Tento institut byl upraven z důvodu, že VH je obecně důležitým orgánem pro chod společnosti. Náhradní VH by měla zmírnit veškeré nepříznivé chování akcionářů na společnost. *„Úprava náhradní valné hromady v obchodním zákoníku je kogentní a nelze ji stanovami nikterak upravit či dokonce konání náhradní valné hromady vyloučit.“*⁵⁰

Lhůta, ve které musí být pozvánka (oznámení uveřejněno) zaslána, činí 15 dnů ode dne, ve kterém se měla konat původní, řádná VH; přičemž lhůta pro konání nesmí překročit 6 týdnů. Nově je v ZoOK v §414 odst. 1 stanoveno, že ke svolání této VH představenstvo přistoupí tehdy, je-li to stále potřebné. Obě právní úpravy se shodují v tom, že musí být projednán shodný pořad jednání, který z důvodu neschopnosti usnášení se nejvyššího orgánu společnosti, nemohl být na řádné VH akcionáři projednán.

*„Pokud nebude náhradní valná hromada svolána do patnácti dnů nebo se nebude konat do šesti týdnů ode dne, na který byla svolána původní valná hromada, nejde o náhradní valnou hromadu a neplatí tedy zkrácení lhůty pro její svolání ani výjimka ze schopnosti usnášení podle §185 odst. 3 ObchZ.“*⁵¹ Z uvedeného vyplývá, že svolání náhradní VH je jistou legislativní zkratkou, kterou zákonodárce umožňuje projednání věci týkající se chodu společnosti v jiné, než-li obecné lhůtě. Jak vyplývá z uvedeného a z judikátu Nejvyššího soudu⁵², je pro svolání náhradní VH podstatné řádné svolání VH či mimořádné VH.

V případě, že dojde ke splnění všech, výše uvedených skutečností, bude svolána náhradní VH, jejíž usnášeníschopnost není spjata

⁴⁹ Např. statuty společnosti PRE a.s. určují, že v případě, kdy se po uplynutí jedné hodiny od určeného počátku jednání, nesejde dostačující počet akcionářů (respektive akcionáři s dostatečným počtem akcií) svolá předseda náhradní VH; přičemž jako taková se musí konat od 6-ti týdnů od původního termínu (viz. Příloha č. 1. čl. 16 odst. 2)

⁵⁰ *Krejčí, P. a kol.* Akciová společnost a její řízení. Plzeň: Typos, tiskařské závody, s.r.o. část. 5., díl 1, kapitola 1.6.2, s. 3. ISSN: 1801-8076.

⁵¹ *Dědič, J.* Akciové společnosti. 7. přeprac. vyd. V Praze: C. H. Beck, 2012, xxv, 672 s. Beckova edice právo a hospodářství. ISBN 978-80-7400-404-9. s.431

⁵² Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 22. 4. 2009, sp. zn. 29 Cdo 3469/2008. Dostupné na: <http://www.beck-online.cz/bo/document-view.seam?type=html&documentId=njptembqhfpgwxzngm2to&conversationId=2580883>

s ustanovením §185 odst. 1 ObchZ. (popřípadě ustanovení §412 odst. 1 ZoOK). Aby se ovšem zabránilo záměrnému maření chodu společnosti akcionáři⁵³, je zde zákonný požadavek, který byl již zmiňován výše; tedy požadavek svolání náhradní VH se stejným pořadem jednání, který byl součástí pozvánky na předcházející, nezdařenou VH (DĚDIČ, s.431). Jde tedy o to, aby nebylo skupině akcionářů umožněno záměrně sabotovat konání VH v důsledku nevyhovujícího programu.

„Je-li svolání řádné (mimořádné) valné hromady postiženo takovými vadami, jež by vedly – byla-li by tato valná hromada usnášeníschopná-k neplatnosti jejích usnesení, jsou v důsledku toho zásadně neplatná i usnesení přijatá náhradní valnou hromadou svolanou pro neusnášeníschopnost vadně svolané valné hromady.“⁵⁴ Z tohoto vyplývá, že vyjma shora uvedeného, se jednání této VH řídí stejnými pravidly, které zákon uvádí pro řádnou VH.

V momentě, kdy je svolána VH a akcionář, který fakticky vlastní akcie, jejichž hodnota odpovídá adekvátnímu počtu hlasů, se prezentuje pouze jedním kusem tohoto cenného papíru, čímž dochází k jeho znemožnění hlasování všemi akciemi v jeho vlastnictví, není tato skutečnost důsledkem pro vyslovení neplatnosti usnesení této náhradní VH.⁵⁵

2.3 Mimořádná valná hromada

Touto je každá VH, která se koná mimo stanovené období určené stanovami, popřípadě zákonem⁵⁶; což lze vyvodit z označení VH. Z literatury je vhodné použít i definici dle J.Holejškovského, dle kterého je mimořádnou VH ta, „... která není ani řádnou, ani náhradní valnou hromadou, tedy valnou hromadu, jež se nekoná v termínu určeném

⁵³ Z praxe i logiky vyplývá, že maření by mohlo vycházet ze společenské politiky majoritních akcionářů, tedy ti, jejichž součet nominálních hodnot akcií, přesahuje 50% základního kapitálu společnosti.

⁵⁴ viz. pozn. 35

⁵⁵ Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27.9.2011, sp.zn. 29 Cdo 1162/2010. Dostupné na: <http://www.beck-online.cz/bo/document-view.seam?type=html&documentId=njptembrgfpwgxzrga2tani&conversationId=2580883>

⁵⁶ O toto můžeme opřít i tvrzení uvedené v kapitole 2.1, týkající se typu VH, kterou svolává představenstvo v případě „negativní“ účetní závěrky.

*zákonem, společenskou smlouvou či stanovami a zároveň se nekoná namísto řádné valné hromady ani namísto valné hromady, jež se nesešla v usnášeníschopném stavu. Mimořádná valná hromada je taková, jež nebyla svolána ani jako pravidelně opakovaně svolávaná, řádná valná hromada, ani namísto valné hromady nekonající se pro ne-usnášeníschopnost“.*⁵⁷

Je svolávána dle §181 ObchZ., dle kterého může mimořádnou VH svolat akcionář či akcionáři s akciemi, jejichž nominální hodnota se v součtu rovná 3% z celkové hodnoty základního kapitálu společnosti, přičemž tento musí činit alespoň 100 milionů korun či vyšší; stejně tak akcionář, či akcionáři vlastníci akcie, které tvoří 5% kapitálu společnosti, jehož hodnota je nižší než uvedených 100 milionů korun. „Novela provedená zák. č. 420/2000 Sb. změnila ve vazbě na směrnici č. 2007/36/ES hranici pro uplatnění práva podle § 181 odst. 1 tak, že namísto požadavku vlastnictví akcií, jejichž souhrnná jmenovitá hodnota přesahuje 3 % (5 %) základního kapitálu, postačí dosažení tohoto podílu“.⁵⁸

Tyto dvě skupiny jsou tzv. minoritními akcionáři, jejichž podněty jsou zákonným důvodem svolání VH, jejímž účelem je projednat navžené skutečnosti. V případě, kdy žádost na svolání mimořádné VH podají 2 odlišní akcionáři, může představenstvo spojit podané návrhy na pořad jednání pouze se souhlasem obou těchto navrhovatelů a stejně tak jim musí být umožněno se k návrhům vyjádřit⁵⁹.

Vzhledem k tomu, že se jedná o VH bude její svolání podléhat obdobnému režimu, jako svolání řádné VH. Žádost o mimořádné svolání je předkládána představenstvu, které za kvalifikované akcionáře⁶⁰ (minoritní) obešle zbylé účastníky prostřednictvím pozvánky či uveřejněním oznámení. Stejně jako u řádné VH je k pozvánce nutné

⁵⁷ Holejšovský, J. Valné hromady společností s ručením omezeným. Praha : C.H. Beck, 2011. xxiii, 526 s. Beckova edice právo a hospodářství. ISBN 978-80-7400-391-2. s.8

⁵⁸ Štenglová, I. Obchodní zákoník: komentář. 13. vyd. Praha: C.H. Beck, 2010. xxii, 1447 s. Beckova edice Komentované zákony. ISBN 978-80-7400-354-7. s.603

⁵⁹ Soubor civilních rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu. sp. zn. 29 Odo 524/2006, [C 5938]

⁶⁰ Jde o termín stanovený ZoOK v §365, který zároveň v odst. 3 přidává další skupinu těchto akcionářů. Jimi jsou ti, v jejichž vlastnictví jsou cenné papíry, přičemž jejich součet jmenovitý hodnot se rovná 1% z celkového základního kapitálu, který byl upsán ve výši 500 milionů nebo vyšší (popřípadě byl na tuto hodnotu zvýšen).

V případě této úpravy, stejně tak i v případě úpravy ObchZ. je důležité upozornit na skutečnost, že stačí pouhé dosažení této procentuální hranice.

přiložit pořad jednání, přičemž každý z bodů jednání musí být dle §181 odst. 2 ObchZ. odůvoděn. Budou-li splněny všechny požadavky, musí představenstvo svolat VH ve lhůtě 40 dnů ode dne doručení žádosti.

V případě akcií na jméno je lhůta pro obeznámení zkrácena, a to o polovinu oproti lhůtě uvedené v §184a odst. 2 ObchZ.; tedy u mimořádné VH a cenných papírů na jméno, je nutné zaslat pozvánku do 15 dnů přede dnem jejího konání⁶¹. Rozdíl je i u akcií, které jsou určeny pro obchodování na evropském regulovaném trhu, kdy výše uvedená lhůta je prodloužena na 50 dnů a v případě akcií na jméno na 21 dnů.

Právo svolat mimořádnou VH je jistým způsobem „privilegiem“ již zmiňovaných kvalifikovaných akcionářů; přičemž představenstvo zde hraje pouze roli jistého zprostředkovatele, potažmo obesílatele. To vyplývá i z ustanovení §181 odst. 2 věty poslední ObchZ., na základě které je představenstvo oprávněno doplňovat navržený program jednání VH pouze se souhlasem výše uvedených akcionářů; tedy těch, kteří o svolání požádali.

Dikce zákona přiznává právo na svolání mimořádné VH pouze ve vztahu k představenstvu společnosti, ale dle I.Štenglové a kol. lze z §199 ObchZ. vyvodit právo dozorčí rady svolání této VH, a to pokud to vyžadují zájmy společnosti.

Nastane-li situace, kdy představenstvo nesplní svou zákonnou povinnost vyplývající z §181 odst.1 ObchZ., jsou akcionáři oprávněni podat žádost o „zplnomocnění“ ke svolání VH k soudu. Pokud ten dojde k závěru, že skutečně byla porušena povinnost představenstva svolat VH, vydá rozhodnutí, na základě kterého budou kvalifikovaní akcionáři oprávněni VH svolat sami a spolu s tím, jim soud přidělí i ostatní práva spojená s tímto úkonem. V tomto případě je společnost povinna uhradit veškeré výdaje akcionářů spojené s konáním VH, stejně tak i náklady spojené se soudním řízením. Tuto povinnost může společnost „vymáhat“ po členech představenstva, kteří plní společně a nerozdílně. Věcně příslušným je krajský soud, protože se jedná o věc obchodní a místně příslušným soud dle sídla společnosti.

⁶¹ V otázce lhůty visí mezi právníky jistý otazník, a to konkrétně v názoru, zda je v této lhůtě nutné pozvánku odeslat, nebo ji musí zbylí akcionáři mít již k dispozici. I. Rada, který se ve svém článku (viz. pozn. č. 3) přiklání na stranu K.Eliáše, který zastává názor, že v této lhůtě musí být akcionáři obeznámeni a z toho lze vyvodit, že je nutné, aby ji akcionáři měli již k dispozici.

V případě, že dojde k výše popsanému, je nutné k pozvánce dle § 181 odst. 3 ObchZ. připojit i výrok soudního rozhodnutí. Tedy tu část, která obsahuje konkrétní rozhodnutí spolu se zákonnými ustanoveními, na základě kterých došel soud k rozhodnutí. Dalšími náležitostmi, které musí být v pozvánce spolu s výrokem uvedeny, je označení soudu, který rozhodoval ve věci a den, kdy rozhodnutí nabylo vykonatelnosti.⁶²

Ani v tomto případě zákon neurčuje formu, v jaké by měla být pozvánka vyhotovena, ale z právní praxe lze vyvodit, že písemná forma je nejpříjemnějším způsobem k prokazování tvrzeného. Stejný názor zastává i *I. Štenglová*, která zároveň uvádí, že v případě soudního svolání VH, nese akcionář důkazní břemeno k potvrzení tvrzených skutečností, k čemuž nejlépe poslouží právě zmiňovaná písemná forma pozvánky.⁶³

V případě, že představenstvo při svolávání VH shledá vhodné doplnit navrhovaný pořad jednání, je k tomu nutný souhlas toho, kdo o svolání požádal. Jde o situaci, kdy se ve stejnou dobu vyskytne potřeba svolání VH i bez návrhu kvalifikovaných akcionářů, kteří beztak podali žádost o její svolání. Jedná se například o doplnění řad členů představenstva či dozorčí rady. Svým způsobem jde o jistou možnost hospodárnosti, kdy je možné po souhlasu kvalifikovaných akcionářů navrhované věci spojit.

„Akcionáři, kteří si vynucují svolání valné hromady, si však musejí být vědomi toho, že nelze odmítat zařazení bodů navržených do programu představenstvem bez vážného důvodu (šikanózním způsobem). Rovněž je třeba mít na paměti, že některé body programu musejí být ze zákona zařazeny do programu každé valné hromady. Tak tomu je u volby funkcionářů valné hromady. Zařazení takových bodů do programu se nepovažuje za rozšíření programu valné hromady. To, že představenstvo nemůže některé z navržených bodů programu vypustit, vyplývá z jeho povinnosti svolat valnou hromadu s navrženým programem“⁶⁴

Dle usnesení Nejvyššího soudu⁶⁵ není představenstvo povinno vyhovět každé žádosti kvalifikovaného akcionáře o svolání mimořádné

⁶² Ustanovení § 181 odst. 3 ObchZ.

⁶³ *Štenglová, I.* Obchodní zákoník: komentář. 13. vyd. Praha: C.H. Beck, 2010. xxii, 1447 s. Beckova edice Komentované zákony. ISBN 978-80-7400-354-7. s.604

⁶⁴ viz. pozn. č. 62

⁶⁵ Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26.8.2002, sp. zn. 29 Odo 694/2001. Dostupné na: <http://www.beck-online.cz/bo/document-view.seam?documentId=njptembqjpwgxzrgi4dk>

VH, obzvláště v případě, kdy navrhované body jednání jsou obsaženy v pořadí jednání řádné VH, kterou představenstvo plánuje svolat.

Mimořádnou VH je oprávněn též svolat likvidátor, ale pouze v rámci oprávnění vztahující se na jednání VH, která byla svolána za účelem vstupu společnosti do likvidace. Dle *T.Dvořáka* je sporné, zda-li může osoba jmenovaná likvidátorem, svolat VH v momentě, kdy bylo na společnost vyhlášeno konkursní řízení. „Podle §210 odst. 2 ins. z. vykonává likvidátor svoji působnost pouze v rozsahu, v němž nepřešla na insolvenčního nebo předběžného správce; likvidace sama se však po dobu trvání konkursu přerušuje (§245 odst. 2 ins. z.).“⁶⁶

2.3.1 PŘECHOD PRÁV Z CENNÝCH PAPÍRŮ

Zvláštním případem svolání mimořádné VH je právo hlavního akcionáře dle §183i ObchZ.; jde o právo toho, kdo ve společnosti vlastní cenné papíry, jejichž souhrnná hodnota dosahuje minimálně 90% základního kapitálu společnosti. Tento se může na základě uvedeného dožadovat u představenstva svolání VH, za účelem přechodu zbylých (10%) hlasovacích práv na jeho osobu. *De facto* se jedná o vytěsnění menšinových akcionářů společnosti, přičemž k převodu těchto práv je nutný souhlas devíti desetin těchto akcionářů. V praxi se vyskytla otázka, zda-li jako doložení o potvrzení osoby hlavního akcionáře stačí čestné prohlášení, respektive zda to má význam pro vyslovení neplatnosti usnesení VH.

Tohoto se chopil ve svém usnesení i Nejvyšší soud, dle kterého „*není-li sporu o tom, že osoba, jež požádala o svolání valné hromady podle ustanovení § 183i obch. zák., měla postavení hlavního akcionáře ve smyslu označeného ustanovení, není způsob, jakým toto své postavení doložila představenstvu společnosti při podání žádosti o svolání valné hromady, pro posouzení platnosti usnesení valné hromady o přechodu všech účastnických cenných papírů na hlavního akcionáře právně významný*“⁶⁷.

⁶⁶ *Dvořák, T.* Akciová společnost a Evropská společnost: obchodní společnosti a družstva. 2., aktualiz. vyd. Praha: ASPI, 2009, 1, 886 s. Právnícké osoby. ISBN 978-807-3574-307. s. 399

⁶⁷ Usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 31. 5. 2011, sp.zn. 29 Cdo 3164/2010. Dostupné na: <http://www.beck-online.cz/bo/document-view.seam?type=html&documentId=njptembrgfpwgxzah4dq&conversationId=3263974>

V ZoOK je tato otázka upravena poněkud odlišně, a to konkrétně v §382, dle kterého je k přijetí rozhodnutí nutný souhlas minimálně 90% všech vlastníků akcií. Došlo zde k jazykovému zjednušení; přičemž v obou právních úpravách je zakotvena povinnost hlasování pro prioritní akcionáře a hlavního akcionáře. Z ustanovení §183i odst. 2 ObchZ. vyplývá, že za tento přechod náleží akcionářům, jejichž hlasovací práva byla převedena, peněžní protiplnění⁶⁸.

V tomto případě musí být pozvánka doručena do 15 dnů od data konání VH, přičemž krom obecných náležitostí musí obsahovat i návrh na budoucí protiplnění vzniklé z přechodu hlasovacích práv, dále výzvu určenou zástavním věřitelům, aby popřípadě přihlásili svá zástavní práva k akciím. Stejně tak budou vyzváni i minoritní akcionáři k uvedení svých případných věřitelů.

V neposlední řadě musí pozvánka obsahovat písemné vyjádření představenstva společnosti, zda-li má určené protiplnění za přiměřené.⁶⁹ Dle §376 ZoOK určí, že znalecký posudek nesmí být starší tří měsíců. *„...délka lhůty pro svolání valné hromady podle ustanovení §183i a násl. obch. zák. je v právní teorii sporná. Zatímco část autorů zastává názor, podle něhož mezi ustanoveními §183i obch. zák. a §181 obch. zák. není žádného vztahu speciality a tudíž pro stanovení délky předmětné lhůty je nutné vycházet z ustanovení §184 odst. 4 obch. zák. jiní argumentují ve prospěch opačného závěru, podle kterého je valná hromada podle ustanovení §183i odst. 1 obch. zák. zvláštním případem valné hromady svolávané z podnětu akcionáře a § 183i obch. zák. je nutno považovat za lex specialis ve vztahu k §181 obch. zák.“*⁷⁰

Představenstvo svolá tuto mimořádnou VH dle §377 ZoOK do 30 dnů od doručení žádosti hlavního akcionáře. Plánovanou novelou došlo k prodloužení této lhůty, protože dle ObchZ, konkrétně dle §183j odst. 1 činní tato lhůta 15 dnů.

Usnesení VH nesmí v případě určení výše protiplnění jít pod částku určenou znaleckým posudkem. Proti tomuto jsou akcionáři oprávněni

⁶⁸ O tomto se vyhotovuje znalecký posudek, který je součástí notářského zápisu o rozhodnutí VH, na které bylo o převodu práv rozhodnuto.

⁶⁹ Ustanovení §183j odst. 2 ObchZ.

⁷⁰ Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 25.3.2008, sp.zn. 29 Cdo 866/2007. Dostupné na: http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/83232514CB8D1803C1257A4E0066B1CF?openDocument&Highlight=0,

po obdržení pozvánky vznést u soudu návrh na přezkoumání přiměřenosti protiplnění (dle §183k ObchZ.).

Toto rozhodnutí je pro společnost závazné co do základu přiznané výše protiplnění i vůči ostatním vlastníkům, tedy i vůči těm, kteří se nepodíleli na podání návrhu k soudu.

Po rozhodnutí VH k přechodu práv, je představenstvo povinno podat návrh na zápis této skutečnosti do obchodního rejstříku, přičemž tak musí provést bezodkladně; přičemž přiznaná práva přecházejí na hlavního akcionáře po měsíci od uveřejnění v obchodním rejstříku.

V návaznosti na skutečnost, že se jedná o zvláštní právo speciálně určených akcionářů, lze nalézt oporu pro toto tvrzení i v usnesení Nejvyššího soudu: *„Názor, podle něhož mezi ustanoveními § 183i obch. zák. a § 181 obch. zák. není vztah ustanovení obecného a zvláštního, vede k závěru, že kterýkoliv akcionář splňující kvalifikační kritéria § 181 odst. 1 obch. zák. se může dožadovat svolání valné hromady k projednání postupu podle § 183i a násl. obch. zák. Takový závěr je však v přímém rozporu s § 183i odst. 1 obch. zák., který právo požadovat svolání valné hromady s tímto pořadem jednání svěřuje pouze tzv. hlavnímu akcionáři. Již proto je nutno uzavřít, že ustanovení § 183i obch. zák. upravuje zvláštní případ práva akcionáře požadovat svolání valné hromady, jež je obecně upraveno v § 181 obch. zák., a vylučuje tak právo jiného než hlavního akcionáře“⁷¹.*

⁷¹viz. poznámka č.50

3 Konání valné hromady a osoby zúčastněné

Jedná se již o samotné zasedání VH, kterému předcházelo výše uvedené svolání. Jde tedy o proces, v rámci kterého dochází k přijímání rozhodnutí VH a zároveň k uplatňování akcionářských práv, která jsou spojena s vlastnictvím cenných papírů. Tento proces „...*upravuje zákoník jen rámcově. Řadu organizačních otázek v praxi běžně upravují stanovy, anebo i jiné vnitřní normy akciové společnosti, např. běžně se vyskytují jednací řády valných hromad*“⁷².

V rámci této kapitoly se bude práce, vyjma obecných otázek konání VH, zabírat i osobami, které jsou oprávněny se konání účastnit. Jedná se zejména o akcionáře, kteří jsou oprávněni se VH účastnit a uplatňovat zde svá práva, jakož i využít práva zastoupení. Tato otázka je do obsahu práce zařazena z důvodu celistvosti informací, a zároveň jde, dle autorky, o kapitolu věnovanou hlavním „účastníkům zasedání VH“, jejichž výkon hlasovacího práva ovlivňuje chod celé společnosti. Přičemž ostatním osobám bude věnována společná podkapitola.

Stejně tak se v této kapitole bude práce zabírat i postupem při zasedání (konání) VH, tedy na podstatné náležitosti a úkony, které je třeba dle zákona splnit; v neposlední řadě je nutné zmínit i závěrečné rozhodnutí VH, jakož i její usnášeníschopnost.

3.1 Akcionáři a jejich práva spojená s VH

Jak bylo řečeno dříve, jedná se o vlastníky cenných papírů emitovaných společností, přičemž jejich právo účastnit se VH souvisí s vlastnictvím zmíněných akcií a zároveň vyplývá z §180 ObchZ. ⁷³ V ustanovení uvedeného paragrafu je výslovně řečeno, že akcionáři jsou

⁷² ELIÁŠ, K.. Kurs obchodního práva: obchodní společnosti a družstva. 6. vyd. Praha: C.H. Beck, 2010, xxxv, 503 s. Právníké učebnice (C.H. Beck). ISBN 978-807-4000-485. s.327

⁷³ Dle T.Dvořáka (in Dvořák, T. Akciová společnost a Evropská společnost: obchodní společnosti a družstva. 2., aktualiz. vyd. Praha: ASPI, 2009, I, 886 s. Právníké osoby. ISBN 978-807-3574-307. s.409) je možné, aby stanovy toto právo označily jako povinnost, a to zejména v rodinných podnicích; i když zde je pak nutné upravit a zohlednit nepředvídatelné události, které v přítomnosti akcionáře na VH bránily.

oprávnění účastnit se VH, stejně tak hlasovat na ní, právo dožadovat se vysvětlení a zároveň podávat návrhy a protinávrhy k pořadu jednání navrženém svolavatelem VH.

Jedná-li se dle zákona o právo, nelze pak akcionáře pro jeho absenci na zasedání VH žádným způsobem pokutovat, což shodně tvrdí i *T.Dvořák*⁷⁴.

Jedním z aktivních práv, která jsou spojena s vlastnictvím cenných papírů emitovaných akciovou společností, je právo účastnit se VH. S tímto souvisí již dříve zmiňovaná povinnost svolavatele VH obeznámit všechny účastníky o jejím konání. Přičemž novela ObchZ. č. 420/2000 Sb. „umožnila (inspirována rekodifikačními projekty) stanovám úpravu možné účasti akcionářů na zasedání valné hromady i bez fyzické přítomnosti s využitím elektronických prostředků (§184 dost. 2).“⁷⁵ Dle uvedeného ustanovení jsou akcionáři, kteří této možnosti využili, výslovně považováni za přítomné.

V tomto případě je nutné zmínit i Směrnici Evropského parlamentu, která výslovně ve svém odstavci č. 9 (v souvislosti se zakótovanými akciemi) uvádí, že by společnostem neměly být zákonem ukládány překážky, které by měly za následek omezení využití elektronické účasti na VH.⁷⁶

Jedná se o základní právo akcionáře, přičemž tohoto práva nemůže být akcionář zbaven např. stanovami; oproti tomu je akcionáři umožněno svého práva nevyužít. Důležité je zmínit i skutečnost, že se jedná o společné právo akcionářů, ergo nelze ho vykonávat samostatně (vyjma společnosti s jedním akcionářem) bez ostatních akcionářů. Zároveň se jedná „... o nezadatelné právo každého akcionáře, které může být omezeno pouze zákonem, resp. na základě zákona rozhodnutím oprávněného orgánu.“⁷⁷

⁷⁴ *Dvořák, T.* Akciová společnost a Evropská společnost: obchodní společnosti a družstva. 2., aktualiz. vyd. Praha: ASPI, 2009, 1, 886 s. Právnícké osoby. ISBN 978-807-3574-307. s. 409

⁷⁵ *ELIÁŠ, K.* Kurs obchodního práva: obchodní společnosti a družstva. 6. vyd. Praha: C.H. Beck, 2010, xxxv, 503 s. Právnícké učebnice (C.H. Beck). ISBN 978-807-4000-485. s.327

⁷⁶ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/36/ES ze dne 11.7.2007, o výkonu některých práv akcionářů ve společnostech s kótovanými akciemi (in *Lasák, J.* Právní předpisy Evropské unie s judikaturou. Právo obchodních společností. Praha: Wolters Kluwer, 2011. s.77)

⁷⁷ *Krejčí, P. a kol.* Akciová společnost a její řízení. Plzeň: Typos, tiskařské závody, s.r.o. část. 5., díl 2, kapitola 3.1, s. 1. ISSN: 1801-8076

Změnu přináší ZoOK, který toto ustanovení rozdělil do více paragrafů. Jedná se spíše o grafickou změnu, která má dle autorky ulehčit orientaci v zákoně. V novele je výše popsané akcionářské oprávnění zakotveno v §§353, 357 a násl. ZoOK.⁷⁸

Jak již mohlo vyplynout z kapitoly 2.2.1.1, existuje odlišný rozdíl svolávání u jednotlivých druhů akcií, což se promítá i u vlastníků těchto cenných papírů, respektive v jejich účasti na zasedání VH, konkrétně v prokazování skutečnosti, že se jedná o ty osoby, které jsou k účasti oprávněny. U zaknihovaných cenných papírů je nutné svolavateli předložit výpis z evidence těchto akcií; u listinných akcií je nutné, aby akcionář předložil ke kontrole akcie v jejich materiální podobě⁷⁹, a v případě listinných akcií na jméno je nutná kontrola v seznamu akcionářů, který společnost sama vede (DVOŘÁK, s.409-410).

Za situace, kdy akcionářem společnosti, je jiná obchodní společnost, zastupuje tuto její statutární orgán. Ovšem v případě, že k tomuto zastupování je oprávněna více než jedna osoba, je nutné, aby akcionářská právnická osoba zúžila oprávnění pouze na jednu osobu (DVOŘÁK, s.410).⁸⁰

Zákon, mimo níže uvedeného zastoupení, umožňuje akcionáři hlasovat přede dnem konání VH nebo v průběhu, a to i bez jeho přítomnosti či přítomnosti jeho zástupce. Rovněž je zákonem upravena možnost hlasování za pomoci korespondenčního lístku či za pomoci elektronických prostředků, které umožňují oboustranný, „živý“ přenos, který propojí akcionáře s místem konání VH.

Vše z uvedeného musí být dostatečně prokazatelné a je nutné, aby svolavatel mohl prokazatelně osvědčit osobu akcionáře (§184 odst. 2 ObchZ.). *„Zda konkrétní akciová společnost této možnosti využije, záleží na rozhodnutí valné hromady, neboť taková možnost musí být začleněna do stanov. Umožní-li stanovy akciové společnosti distanční účast, musí*

⁷⁸ Obecně došlo s novou právní úpravou k drobné organizační, obsahové korekci. Paragrafy, respektive ustanovení jsou přehledněji seřazena a nadepsána stručným nadpisem, který charakterizuje problematiku, jíž se ustanovení zabývá.

⁷⁹ V případě akcií, které jsou uloženy do úschovy, je nutné předložit písemné oprávnění schovatele.

⁸⁰ Přičemž zde T.Dvořák využil analogii s §156 odst. 9 a 10 ObchZ.. Toto ustanovení upravuje vztah „spolumajitelů“ akcie, kteří jsou povinni se vzájemně dohodnout, kdo z nich je oprávněn s akcií nakládat, resp. vykonávat práva s ní spojená. Zároveň lze vycházet i z usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 27.11.2002, sp.zn. 29 Odo 215/2002.

*pro ně společnost vytvořit potřebné technické podmínky. Potřebné technické podmínky si musí vytvořit i akcionář, který se hodlá tímto způsobem valné hromady zúčastňovat. Nevytvoří-li společnost, jejíž stanovy umožňují distanční účast na valné hromadě, potřebné technické podmínky pro takovou účast, může to být v konkrétním případě důvodem k prohlášení usnesení valné hromady za neplatné. Tak tomu však nebude, pokud potřebné podmínky dostatečně nezajistí sám akcionář.*⁸¹

Je nutné zmínit, že dle ustanovení odst. 6 výše uvedeného paragrafu, je akcionář oprávněn k rozličnému výkonu hlasovacích práv. Tedy, že je oprávněn se svými akciemi, respektive s hlasovacím právem s nimi spojeným, nakládat rozdílně. Akcionáři je tedy umožněn nejen převod pouze části cenných papírů, ale stejně tak mu je umožněno i rozličné hlasování v rámci svého „balíku“ cenných papírů. „...je třeba vycházet ze skutečnosti, že každá akcie právně představuje samostatný podíl (§ 61 odst. 1 obch.z. in fine), a tudíž lze nakládat jen stran některé z nich.“⁸²

Nejvyšší soud zároveň judikoval, že k hlasování akcionáře, který tak činil v rozporu s dobrými mravy, není možno přihlížet.⁸³

3.1.1 MOŽNOST ZASTOUPENÍ AKCIONÁŘE NA VH

Akcionářům je spolu s právem účasti na VH, poskytnuto zákonem i právo zastupování, respektive právo využít jinou osobu k účasti na VH. Toto přímo vyplývá z ustanovení §184 ObchZ.⁸⁴ Zároveň lze vycházet z tvrzení T.Dvořáka: „... účastí na zasedání valné hromady akcionář nevykonává žádnou funkci ve společnosti, a proto zde není ani aplikovatelné ust. § 66 odst. 2 obch.z. o povinnosti osobního výkonu funkce.“⁸⁵ Právo akcionáře účastnit se VH není právem spojeným s konkrétní osobou, respektive není nutný osobní výkon těchto práv (DĚDIČ, s.395).

⁸¹ Štenglová, I. Obchodní zákoník: komentář. 13. vyd. Praha: C.H. Beck, 2010. xxii, 1447 s. Beckova edice Komentované zákony. ISBN 978-80-7400-354-7. s.646

⁸² Dvořák, T. Akciová společnost a Evropská společnost: obchodní společnosti a družstva. 2., aktualiz. vyd. Praha: ASPI, 2009, 1, 886 s. Právnícké osoby. ISBN 978-807-3574-307. s. 413

⁸³ Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 24.9.2003, sp.zn. 29 Odo 102/2003. Dostupné na: http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/1E0765A4D5501D74C1257A4E006AA969?openDocument&Highlight=0,

⁸⁴ Rovněž v §399, věta první ZoOK.

⁸⁵ Dvořák, T. Akciová společnost a Evropská společnost: obchodní společnosti a družstva. 2., aktualiz. vyd. Praha: ASPI, 2009, 1, 886 s. Právnícké osoby. ISBN 978-807-3574-307. s. 411

Je nutné odlišit zastoupení „zvolené“ a zastoupení ze zákona. V případě „zvoleného“ zastoupení je tak činěno na základě akcionářova rozhodnutí, kdežto k zákonnému zastoupení dochází tehdy, pokud osoba akcionáře je zbavena způsobilosti k právním úkonům. Tehdy její práva na VH budou uplatňována prostřednictvím jejího zákonného zástupce, není-li takového, tak soudem určeným opatrovníkem (ELIÁŠ, s. 410).

Z dikce zákona jasně vyplývá, že zastoupení na základě rozhodnutí akcionáře, lze vykonávat pouze na základě plné moci⁸⁶, která musí mít písemnou podobu a obsahovat veškeré pokyny nutné k řádnému zastoupení. Zároveň je nutné zmínit, že v případě, kdy plná moc neobsahuje akcionářovi pokyny pro hlasování na VH, nejedná se dle Nejvyššího soudu o obcházení zákona dle §156a ObchZ.⁸⁷. Stejně tak musí z plné moci jasně vyplývat, zda-li je zmocněnec oprávněn akcionáře zastupovat na jednom či více zasedáních.⁸⁸ *„Z formulace první věty § 184 odst. 4 plyne, že plná moc k zastupování na valné hromadě sice může být udělena pro zastupování na více valných hromadách, ale vždy s určitým časovým omezením. Požadavek časového omezení sice ze směrnice 2007/36/ES neplyne, ta však ukládá, aby členské státy přijaly pravidla bránící případnému zneužití udělených plných moci.“⁸⁹*

Tomu odpovídá i ustanovení §184 odst. 4 ObchZ., dle kterého je možné plnou mocí udělit právo účasti na více VH, a to pouze v určitém období. *De facto* se jedná o omezení zcela nadbytečné, a to z důvodu, že osoby, kterým svědčí právo akcionáře k účasti na VH, se prokazují zápisem v evidenci (ŠTENGLOVÁ, s.646); konkrétně se jedná o osoby spravující akcie přijaté od akcionáře do úschovy.

⁸⁶ V případě, že se jedná o společnost, která emitovala akcie určené pro regulovaný evropský trh, musí stát umožnit akcionářům udělovat plnou moc elektronickou formou (Směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2007/36/ES ze dne 11.7.2007. Úřední věstník Evropské unie L 184/17. Dostupná na: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2007:184:0017:0024:CS:PDF>)

⁸⁷ Usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 23. 2. 2011, sp. zn. 29 Cdo 3880/2009. Dostupné na: <http://www.beck-online.cz/bo/document-view.seam?type=html&documentId=njptembrgfpwgxzzguytg&conversationId=3770323>

⁸⁸ Ustanovení §184 odst. 4 Obchz.

Stejně tak je možné, aby byla plná moc určena pro zasedání na VH vícero společností (in Štenglová, I. Obchodní zákoník: komentář. 13. vyd. Praha: C.H. Beck, 2010. xxii, 1447 s. Beckova edice Komentované zákony. ISBN 978-80-7400-354-7. s.646). Lze tedy říci, že oprávnění zmocněnce je, stejně jako je tomu u každé plné moci, omezeno zněním, respektive obsahem plné moci.

⁸⁹ Štenglová, I. Obchodní zákoník: komentář. 13. vyd. Praha: C.H. Beck, 2010. xxii, 1447 s. Beckova edice Komentované zákony. ISBN 978-80-7400-354-7. s.646

Otázkou, zda-li se jedná o plnou moc generální či speciální, se zabýval Nejvyšší soud, který se ve svém usnesení⁹⁰ uvádí, že se jedná o plnou moc speciální; zároveň soud uvádí, že účast akcionáře na VH není právním úkonem dle §34 ObčZ.

Dále soud uvádí, že plnou mocí lze zastupováním pověřit pouze jednu osobu, přičemž soud vychází z povahy zastupování, respektive z povahy úkonu, které z tohoto plynou. V případě, že by akcionář pověřil zastupováním dvě odlišné osoby, mohlo by tím dojít k rozporu ze strany zmocněnců.⁹¹

Contra rozhodnutí soudu⁹² stojí názor *T. Dvořáka*⁹³, dle kterého činí akcionář udělením plné moci právní úkon, kterým projevuje svou vůli účasti na VH, a s tím i využití oprávnění svou vůlí rozhodovat, měnit či zakládat práva a povinnosti nejen svá, ale i společnosti. Je tedy zcela přesvědčen o tom, že se zde jedná o právní úkon dle §31 a násl. ObčZ. .

J. Krůta oproti tomu uvádí, že soud ve svém usnesení neuvádí důvody, na základě kterých došel k závěru, že pro zastupování je nutná speciální plná moc. *„Neobjasnil, proč zatímco zastoupení při právním úkonu na základě generální plné moci připuštěno při absenci výslovného zákonného zakotvení je, pro zastoupení na valné hromadě naopak přípustnost zastoupení na základě obecné plné moci dovodit nelze a proč právě k zastoupení na valné hromadě nelze použít plnou moc formulovanou obecně (plnou moc generální), tedy například plnou moc „k veškerým právním úkonům a k výkonu veškerých práv (akcionáře)“ či plnou moc k zastupování „ve všech věcech.“*⁹⁴

V praxi se můžeme sejit s rozličným přístupem k nutnosti úředního ověření plné moci. Zákon takovou povinnost ve svých ustanoveních

⁹⁰ Usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 27.11.2002, sp.zn. 29 Odo 215/2002. Dostupné na: http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/D158B855EE9323ADC1257A4E0067C235?openDocument&Highlight=0,

⁹¹ Soud zároveň dospěl k názoru, že bylo-li zmocněncům, kteří akcionáře zastupovali na základě společné plné moci, odňato právo účasti na VH, došlo k pochybení ze strany svolavatele a zároveň k neplatnosti přijatých usnesení. Došlo tím k znemožnění realizace práva akcionáře účastnit se VH (a to i v zastoupení), které mu je přiznáno zákonem.

⁹² Konkrétně v otázce účasti akcionáře na VH, o kterém soud rozhodl, že se nejedná o právní úkon.

⁹³ *Dvořák, T.* Akciová společnost a Evropská společnost: obchodní společnosti a družstva. 2., aktualiz. vyd. Praha: ASPI, 2009, 1, 886 s. Právnícké osoby. ISBN 978-807-3574-307. s. 410

⁹⁴ *Krůta, J.* Zastoupení na valné hromadě od 1. 12. 2009 s ohledem na dosavadní judikaturu. Obchodněprávní revue. č. 5/2010 str. 135

neukládá, z toho tedy lze dovodit, že taková opatření nejsou nutná.⁹⁵ Je zde nicméně ponechána možnost individuální úpravy, a to konkrétně stanovami, které jsou svým charakterem, a dle *T. Dvořáka* spíše smlouvou, a svým dispozitivním charakterem umožňují upravit tento požadavek odchylně od zákona.⁹⁶

Vzhledem k tomu, že zmocněnec je *de facto* „prodlouženou rukou“ akcionáře, a jeho úkolem je zprostředkovat akcionářovu vůli, je nutné, aby dle §184 odst. 5 ObchZ. obeznámil akcionáře se všemi skutečnostmi, které by mohli vést ke střetu jejich zájmů.

Je nutno uvést, že zástupci akcionářů dříve mohli být pouze fyzické osoby, které nezastávali ve společnosti jiné funkce, respektive nebyli členy jiného orgánu.⁹⁷ Dle *I. Pelikánové* bylo uvedené nutné k zamezení zneužívání postavení člena orgánů společnosti.⁹⁸ Jednalo se vcelku o logický závěr o zamezení snah, které by mohly vést ke střetu zájmů mezi akcionáři a mezi členy organizační jednotky společnosti, *de facto* i ke střetu zájmů členů orgánů společnosti a zájmů společnosti jako celku.

Ovšem tato zásada byla prolomena novelou ObchZ.⁹⁹, kdy §184 odst. 5, věty druhé ObchZ. umožňuje, za předpokladu splnění zákonné povinnosti, zastupování akcionáře právě členy představenstva či dozorčí rady. Touto povinností, podle věty druhé odst. 5 §184 ObchZ., je nutnost uveřejnění skutečností, které by mohly mít pro akcionáře vliv na posuzování, zda v daném případě nehrozí střet jeho zájmů se zájmy zástupce.¹⁰⁰

Nejvyšší soud zároveň judikoval možnost zmocněnce pomocí substituce oprávnit jinou, třetí osobu k zastupování akcionáře, potažmo zmocněnce na zasedání VH. Toto zmocnění je umožněno na základě substituční plné moci dle §33 odst.¹⁰¹ Zároveň se jedná o výjimku

⁹⁵ Shodně *Dvořák, T.* Akciová společnost a Evropská společnost: obchodní společnosti a družstva. 2., aktualiz. vyd. Praha: ASPI, 2009, I, 886 s. Právnícké osoby. ISBN 978-807-3574-307. s. 411

⁹⁶ Shodně *ELLÁŠ, K.* Kurs obchodního práva: obchodní společnosti a družstva. 6. vyd. Praha: C.H. Beck, 2010, xxxv, 503 s. Právnícké učebnice (C.H. Beck). ISBN 978-807-4000-485. s.337

⁹⁷ Shodně viz. pozn. č. 84.

⁹⁸ *Pelikánová, I.* Komentář k obchodnímu zákoníku. 2.díl. 2.vydání. Praha: Linde, 1998, s. 866.

⁹⁹ Zákon č. 420/2009 Sb.

¹⁰⁰ V ZoOK je ustanovení věty druhé, tedy oprávnění členů orgánů společnosti být zmocněnci, vypuštěno. V §401 ZoOK je zachována pouze věta první o sdělování proti stojících záměrům akcionáře a zmocněnce.

¹⁰¹ Usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 25. 1. 2009, sp. zn. 29 Cdo 558/2009. Dostupné na: <http://www.beck-online.cz/bo/document-view.seam?type=html&documentId=njptembrgbpwwgxzygezdk&conversationId=3770323>

ze zákazu zastupování akcionáře více osobami, o které bylo pojednáno výše.¹⁰²

V případě, že společnost uzná za vhodné doplnit zákonné požadavky na obsah plné moci, je oprávněna takto učinit skrz stanovy. Ty mohou obsahovat zároveň formální požadavky na plnou moc, a to např. předepsaný vzor či formulář pro toto zmocnění. Zároveň zde není důvod pro zamítnutí účasti zmocněnce na VH v případě, že mu bude vystavena plná moc v jiné podobě, než ve které je vyžadována společností; v tomto případě by se totiž mohlo jednat o „šikanozní“ chování společnosti vůči akcionářům. (DĚDIČ, s. 395).

„To ovšem neznamená, že by společnost nemohla poskytovat svým akcionářům předtištěné formuláře pro udělení plné moci k hlasování na valné hromadě – takový postup bude v řadě případů účelnou pomocí akcionářům při formulaci textu zmocnění; na použití takového formuláře však nelze trvat, nelze je chápat jako podmínku řádného udělení plné moci a nelze tedy ani bránit zmocněnci, který nedoložil plnou moc na předepsaném formuláři, v hlasování za zmocnitele.“¹⁰³ Oproti tomu mají akcionáři, kteří jsou vlastníci cenných papírů určených pro regulovaný trh, právo si tento formulář dle §120 odst. 4 zákona č. „o podnikání na kapitálovém trhu od společnosti vyžádat.

3.1.2 PRÁVO NA VYSVĚTLENÍ

Jde o právo, jehož využití předchází datu konání VH, přičemž v tento den dochází k důsledkům, které toto právo vyvolává; respektive dochází k naplnění samotné podstaty tohoto práva. Toto právo vyplývá z ustanovení §180 odst. 3 ObchZ., dle kterého přítomný akcionář má právo na vysvětlení, a to v případě záležitostí, které se týkají společnosti a bez něj by nebylo možné řádně posoudit předmět zasedání VH¹⁰⁴.

¹⁰² Usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 23. 2. 2011, sp. zn. 29 Cdo 3880/2009. Dostupné na: http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/94CC6C98FE9714CCC1257A4E00657107?openDocument&Highlight=0,

¹⁰³ Dědič, J. Akciové společnosti. 7. přeprac. vyd. V Praze: C. H. Beck, 2012, xxv, 672 s. Beckova edice právo a hospodářství. ISBN 978-80-7400-404-9. s.395

¹⁰⁴ Dle J.Dědiče (in. Dědič, J. Právo kapitálových obchodních společností: přehled judikatury s komentářem. Praha: Linde, 2010, 990 s. ISBN 978-807-2017-812. s. 293) je akcionář oprávněn k podání žaloby pouze v případě, že se jedná právě o informace související s předmětem konání VH. Nelze se tedy dle něj domáhat těch informací, které s konáním VH nesouvisí. Zároveň musí být záležitost, k níž se žádost o vysvětlení týká, součástí obsahu pořadu jednání; a to z toho

Stejně tak je oprávněn tohoto práva využít v případě, týká-li se požadované vysvětlení osob ovládaných společností.

Fakt, že akcionář je oprávněn dožadovat se vysvětlení ohledně předmětu jednání VH, judikoval i Nejvyšší soud¹⁰⁵, dle kterého je akcionář oprávněn toto právo vymáhat i u soudu. Ten v řízení „... *posuzuje, zda je požadované vysvětlení potřebné pro posouzení předmětu jednání valné hromady bez ohledu na to zda tuto okolnost výslovně uvedlo představenstvo či dozorčí rada na valné hromadě jako důvod pro odmítnutí podat vysvětlení.*“¹⁰⁶

Shodné nalezneme i v § 357 ZoOK, který zároveň ustanovení ObchZ. doplňuje o možnost přiměřeného časového omezení, v rámci kterého je akcionář oprávněn sdělit svou žádost na vysvětlení, přičemž k tomuto omezení může dojít na základě stanov. Písemná žádost musí být akcionářem svolavateli doručena před konáním VH; stanovy v tomto případě mohou určit její maximální rozsah.¹⁰⁷

Orgán, který svolal VH, je povinen akcionáři sdělit požadované informace, které musí být dle zákona, konkrétně dle §180 odst. 4 ObchZ., určitá a musí žadateli poskytnout dostatečný přehled o vyžádaných skutečnostech. Do tohoto ustanovení ZoOK (§ 358 odst. 2) výslovně doplňuje právo akcionáře na pravdivou informaci, což v ustanovení ObchZ. chybí.

Zároveň Nejvyšší soud¹⁰⁸ ve svém usnesení dovodil, že akcionář má právo požadovat vysvětlení pouze na ty informace, které je společnost povinna znát. Požaduje-li tedy akcionář odpověď na otázku, která vyžaduje kvalifikovanou odpověď a společnost není povinna ze svého běžného provozu ji znát, musí v dostatečné lhůtě zajistit odbornou pomoc k jejímu zodpovězení.

Dle §180 odst. 4 ObchZ. je svolavatel oprávněn žádost o vysvětlení zčásti, či zcela zamítnout, a to v případě, jedná-li se o informace, jejichž

důvodu, že poskytnuté vysvětlení má pomoci akcionáři k lepšímu rozhodování o projednávaných věcech.

¹⁰⁵ Usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 22.4.2009, sp.zn. 29 Cdo 2850/2008. (in. *Dědič, J.* Právo kapitálových obchodních společností: přehled judikatury s komentářem. Praha: Linde, 2010, 990 s. ISBN 978-807-2017-812. s. 377)

¹⁰⁶ viz. pozn. č. 101. s.377

¹⁰⁷ Ustanovení § 357 odst. 2 ZoOK:

¹⁰⁸ Usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 29.8.2001, sp.zn. 28 Odo 71/2001. Dostupné na: http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/96E82BB1B54C31EFC1257A4E0068CAA3?openDocument&Highlight=0,

druh, popř. charakter by mohl (z pohledu společnosti) vést k újmě společnosti, či se jedná o vnitřní informace splňující náležitosti zvláštního právního předpisu nebo se jedná o součást obchodního tajemství.¹⁰⁹ Z tohoto pohledu se jedná o zákonné omezení poskytování vysvětlení, přičemž „o tom, zda nastala některá z výše uvedených variant, a zda lze tedy informaci akcionáři poskytnout, určuje představenstvo.“¹¹⁰

Dle výše uvedeného ustanovení je akcionář oprávněn, v případě, že představenstvo odmítne jeho žádost na vysvětlení¹¹¹, obrátit se na dozorčí radu společnosti. V případě, že ani tento orgán žádosti akcionáře nevyhoví, rozhodne o uvedeném soud, který tak učiní na základě akcionářem podané žaloby.

S ohledem na *T. Dvořáka*, není k rozhodnutí o oprávnění poskytnutí informace oprávněna rozhodnout VH, a to z důvodu absence takové možnosti v zákoně. Zároveň uvádí, že společnost není povinna vyhovět každé žádosti o poskytnutí informací, ale měla by se snažit o:

- otevřenou politiku informovanosti, a to s ohledem na akcionáře
- a zároveň by se měla společnost snažit o rovnoprávnou politiku.¹¹²

„ Jestliže akcionář požaduje vysvětlení nebo určité informace mimo valnou hromadu, nejde o výkon jeho akcionářského práva a společnost není povinna jeho žádosti vyhovět. Podávání vysvětlení mimo valnou hromadu by se mohlo dostat i do rozporu s požadavkem rovného zacházení s akcionáři podle § 155 odst. 7 ObZ, ačkoliv relevantní rozhodovací praxe v tomto směru chybí.“¹¹³

Zároveň je nutné přihlédnout k ZoOK, který více rozvíjí povinnost představenstva, jako svolavatele, v této otázce. Se zřetelem k §360 odst. 1 ZoOK je představenstvo povinno akcionáři odůvodnit, na základě jakých skutečností jeho žádost odmítl, přičemž písemné vyhotovení tohoto odůvodnění se stává součástí zápisu z VH. Nově bude akcionáři též

¹⁰⁹ Nově je dle §359 ZoOK představenstvo oprávněno nevyhovět žádosti v případě, jestliže se jedná o informace, které jsou veřejně dostupné. Z toho můžeme vyvodit, že mezi takové budou patřit ty informace, které lze nalézt např. v obchodním rejstříku, či ve stanovách společnosti apod.

¹¹⁰ *Dvořák, T.* Akciová společnost a Evropská společnost: obchodní společnosti a družstva. 2., aktualiz. vyd. Praha: ASPI, 2009, 1, 886 s. Právnícké osoby. ISBN 978-807-3574-307. s. 418

¹¹¹ Tato skutečnost není dle Usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 29.8.2011, sp.zn. 29 Odo 71/2001 důvodem pro svolání mimořádné VH.

¹¹² viz. pozn. č. 99. s. 418

¹¹³ *Dědič, J.* Právo kapitálových obchodních společností: přehled judikatury s komentářem. Praha: Linde, 2010, 990 s. ISBN 978-807-2017-812. s. 293

umožněno vyzvat dozorčí radu, která může rozhodnout, že podmínky, na jejichž základě představenstvo založilo odmítnutí žádosti, nenastaly; ergo je představenstvo požadované informace sdělit.

Na rozhodnutí o žádosti je dozorčí radě vyčleněna lhůta v délce 5 pracovních dnů, přičemž počátek této lhůty běží ode dne konání VH. V případě, že dozorčí rada nedospěje k rozhodnutí v určené lhůtě, nebo pokud žádost zamítne, může se akcionář obrátit s žalobou na soud. Toto právo lze využít dle § 360 odst. 3 ZoOK do 1 měsíce od data konání VH.

Obecně by se dalo říci, že „ vysvětlení by mělo být podáno před hlasováním o bodu pořadu jednání, jehož se žádost o vysvětlení týká, jinak nemá takové vysvětlení valný význam.“¹¹⁴

3.2 Další osoby přítomné na konání VH

Těmito osobami jsou bezpochyby členové dalších orgánů společnosti, tedy členové představenstva a dozorčí rady. Dále osoba likvidátora či insolvenčního správce a hosté.¹¹⁵ De facto se jedná o osoby, které nemají přímá procesní práva spojená s účastí na VH; tím je myšleno, že jejich účast je buďto odvozená, popř. spojená s jistou právní skutečností (např. vstup společnosti do likvidace), anebo jejich účast nezakládá žádná procesní práva (např. hosté).

Osobami, které jsou povinny se aktivně účastnit zasedání VH, jsou členové představenstva a dozorčí rady. Tito se tohoto procesu účastní v souvislosti se svou funkcí v daném orgánu společnosti. V případě, že tyto osoby nejsou přítomny, jedná se o porušení výše uvedené povinnosti a jako takové je omluvitelné pouze tehdy, pokud k tomu mají dotčení závažné důvody (DVOŘÁK, s. 414).¹¹⁶ Přičemž „neúčast členů představenstva na jednání valné hromady nemůže být sama o sobě

¹¹⁴ viz. pozn. č. 105. s. 294

¹¹⁵ Srovnání s Dvořák, T. Akciová společnost a Evropská společnost: obchodní společnosti a družstva. 2., aktualiz. vyd. Praha: ASPI, 2009, I, 886 s. Právnícké osoby. ISBN 978-807-3574-307. s. 414-415

¹¹⁶ Proti tomuto stojí názor J.Holejšovského (in. Holejšovský, J. Valné hromady společností s ručením omezeným. Praha.: C.H. Beck, 2011. xxiii, 526 s. Beckova edice právo a hospodářství. ISBN 978-80-7400-391-2. s.112), dle kterého zde tato povinnost obecně není, leč na druhou stranu se přiklání ke skutečnosti, že „povinnost“ účasti na VH lze propojit s povinností vedení společnosti jako řádného hospodáře. Z toho tedy lze vyvodit, že jejich neúčast tuto povinnost nenaplnuje, přičemž toto lze pojmout i do úpravy o VH akciové společnosti.

*důvodem pro vyslovení neplatnosti usnesení přijatých valnou hromadou.*¹¹⁷

Zároveň můžeme vycházet z ustanovení pro společnost s ručením omezeným, dle kterých jsou členové představenstva a dozorčí rady oprávněni vyjadřovat se k věcem, které jsou předmětem VH. Zároveň jejich „aktivní právo“ účasti vyplývá i z povinnosti seznámení VH s výsledky účetních závěrek, což je základní předpoklad pro svolání VH.

Dalším, kdo se může, *de facto* musí účastnit zasedání VH je likvidátor, a to v případě, že společnost vstoupila do likvidace. V takovém případě likvidátor přejímá veškeré povinnosti spojené s vedením společnosti dle §71 odst. 5 ObchZ. . Jeho cílem je vést společnost ke zdárné likvidaci, která vede k zániku této společnosti. *„Bez zbytečného odkladu po provedení všech úkonů nezbytných k provedení likvidace sestaví likvidátor zprávu o průběhu likvidace s návrhem na rozdělení likvidačního zůstatku mezi společníky a předloží ji společníkům nebo orgánu k tomu příslušnému ke schválení (§ 75 odst. 1 ObchZ).*¹¹⁸ Z uvedeného a z §184 odst. 1 ObchZ., by se dalo říci, že tímto orgánem je u akciové společnosti VH.

Je nezbytné zmínit i právo účasti insolvenčního správce na zasedání VH, jemuž toto právo vzniká dnem, kterým bylo rozhodnuto o úpadku společnosti. Jisté zdržení můžeme spatřit u *T. Dvořáka*, který i přes to uvádí, že se jedná o zákonnou možnost. *„Argumentem pro to je jednak požadavek ochrany práv věřitelů a dále ust. § 131 odst. 1 obch.z. (§ 183 odst. 1 obch.z.) dává těmto osobám aktivní legitimaci k podání návrhu na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady.*¹¹⁹

A v neposlední řadě se jedná o osoby, které nejsou funkčně nikterak s chodem společnosti spojeny, přičemž těmito osobami jsou hosté. Jedná se o výjimku z neveřejnosti zasedání VH.¹²⁰ Dle *T.Dvořáka* je možné, aby VH odmítla přítomnost těchto osob na zasedání, a to buď od začátku zasedání, nebo aby v určitý okamžik zasedání opustili; „ to

¹¹⁷ viz. pozn. č. 104. s. 332

¹¹⁸ *Holejšovský, J.* Valné hromady společností s ručením omezeným. Praha : C.H. Beck, 2011. xxiii, 526 s. Beckova edice právo a hospodářství. ISBN 978-80-7400-391-2. s.112

¹¹⁹ *Dvořák, T.* Akciová společnost a Evropská společnost: obchodní společnosti a družstva. 2., aktualiz. vyd. Praha: ASPI, 2009, I, 886 s. Právnícké osoby. ISBN 978-807-3574-307. s. 414

¹²⁰ Příkladem může být zasedání VH PREDistribuce, a.s. (dále „PREdi“). Tato společnost je 100% dceřinou společností PRE, a.s., přičemž členy VH tvoří členové představenstva PRE, a.s. . V takovém případě jsou pak hosty členové představenstva PREdi, a.s. .

*neznamená že by přítomnost každé další osoby musela být výslovně schválena. Pokud je určitá osoba přítomna a nikdo proti její přítomnosti nevznesl námitku, je tento stav akceptovatelný.“*¹²¹ Je-li možné vycházet z toho, že se nejedná o obligatorně uvedené osoby, tak jejich přítomnost na jednání VH je podmíněno souhlasem přítomných osob, jejichž právo účasti vychází ze zákona.¹²²

3.3 Průběh zasedání

V rámci této kapitoly bude věnována pozornost právě průběhu VH; konkrétně veškerým úkonům, které je nutno provést, aby byly naplněny veškeré zákonné požadavky, popř. požadavky určené stanovami.

V rámci zasedání VH je nutné postupovat systematicky a popořadě plnit veškeré úkony tak, aby mohlo dojít k úspěšnému hlasování a přijetí rozhodnutí. Nejen ze zákona jasně vyplývá, že prvotním, a dalo by se říci i nejpodstatnějším požadavkem je, aby se VH sešla v usnášeníschopném počtu osob¹²³ (§185 odst. 1 ObchZ.).

Jde o zcela logický požadavek, kterým je předcházeno následným problémům s nedostatkem hlasovacích oprávnění, což by vedlo k nenaplnění účelu, pro který byla VH svolána. Tedy nebylo by možné o otázkách uvedených v programu řádně rozhodnout. Jak bylo uvedeno již dříve, v takovém případě dochází ke svolání náhradní VH dle § 185 odst. 3 ObchZ. .

V rámci této kapitoly budou jednotlivé podkapitoly seřazeny chronologicky, a to v souladu s praxí; tedy takovým způsobem, jak je postupováno na reálném konání VH.

3.3.1 PREZENCE AKCIONÁŘŮ

Tento úkon je nutné vykonat dříve, než dojde k samotnému zahájení VH. Jedná se o kontrolu osob, které jsou fyzicky přítomny na zasedání VH, a zda-li jsou oprávněny se aktivně konání účastnit,

¹²¹ viz. pozn. č. 111. s. 415

¹²² Shodně *Eliáš, K.* Akciová společnost: Systematický výklad obecného akciového práva se zřetelem k jeho reformě. 1.vyd. Praha: Linde, 2000. ISBN 80-720-1232-0. s.210

¹²³ Bylo již uvedeno dříve, ale pro připomenutí, jedná se o osoby, kteří disponují akciemi, jejichž hodnota přesahuje 30% základního kapitálu společnosti, přičemž stanovy mohou tento požadovaný počet navýšit.

přičemž toto oprávnění vyplývá buďto z vlastnického práva k cennému papíru, nebo z pozice schovatele, a to tehdy, pokud akcionář uložil cenné papíry do úschovy, a v neposlední řadě z pozice zmocněnce.

„Na valné hromadě se vede listina přítomných, která (§ 185 odst. 2) se povinně týká jen akcionářů - protože jen akcionáři mají z hlediska zákona význam pro usnášeníschopnost a počet hlasů potřebných k přijímání rozhodnutí. (Listina by se správněji asi měla nazývat „listinou přítomných akcionářů“). Ostatní osoby tento význam nemají a nemusí se do listiny přítomných zapisovat, i když jsou přítomny a pro průběh valné hromady jsou i nutné (představenstvo, dozorčí rada, sčítatelé hlasů-nejsou-li zároveň akcionáři).“¹²⁴

Do uvedené listiny se poznamenávají veškeré níže uvedené údaje:

1. firmu nebo název a sídlo právnické osoby nebo
2. jméno a bydliště osoby fyzické (akcionáře)
3. jméno a bydliště zmocněnce, je-li zde takový vztah
4. čísla listinných akcií a jejich jmenovitou hodnotu
5. zvláště se označí osoby, které jsou účastny pomocí elektronických zařízení či jiným distančním způsobem; zde je nutné poznačit způsob, jakým bylo provedeno ověření jejich totožnosti

Společnost, respektive svolavatel VH je ze zákona oprávněn odmítnout zapsání osoby do prezenční listiny, tuto skutečnost je však povinen do listiny spolu s důvody uvést.

„Řádné vedení listiny přítomných je velmi důležité, neboť se jedná o ničím nenahraditelný důkazní prostředek osvědčující, zda bylo zasedání valné hromady usnášeníschopné.“¹²⁵ Tato výjimečnost vyplývá i z dikce zákona, konkrétně z §185 odst. 2 ObchZ. věty poslední, dle kterého je za správnost listiny odpovědný předseda VH a její zapisovatel, přičemž tato listina je následně připojena k zápisu z VH dle §188 odst. 3 ObchZ., a spolu s ním i archivována.

¹²⁴Bárta, J.: Účast a zastupování na valné hromadě akciové společnosti, [Právní rozhledy 8/1995, s. 305]

¹²⁵Dvořák, T. Akciová společnost a Evropská společnost: obchodní společnosti a družstva. 2., aktualiz. vyd. Praha: ASPI, 2009, I, 886 s. Právnícké osoby. ISBN 978-807-3574-307. s. 415

Vzhledem k tomu, že se jedná o povinnost těchto osob, z které lze vyvodit i negativní dopady v případě, že by potvrdili listinu, která neobsahuje uvedené informace, popřípadě obsahuje informace nepravdivé, je dobré podotknout, že jsou oprávněni listinu nepodepsat a tím dát najevo svůj nesouhlas s jejím obsahem (BÁRTA, 1995).

Je nutné zmínit, že K.Eliáš spatřuje značný rozpor v logice odpovědnosti předsedy VH a zapisovatele, kterou nesou za správnost listiny přítomných, a to z toho důvodu, že listina je vyhotovována před samotným aktem zvolení předsedy či zapisovatele; „nemají tudíž možnost přímé kontroly nad jejím sepisem.“¹²⁶

K tomu se přiklání i autorka práce, dle které by toto jednání mohlo vést ke snižování důvěryhodnosti této listiny, a to právě z důvodu absence přímé kontroly nad zápisem; přičemž nespátřuje důvod, proč by nemohla být prezence prováděna až jako druhotný akt po zvolení předsedy VH. Přičemž dle T. Dvořáka by bylo nejlépe uvést k životu možnost, že by kontrolu prováděl přímo svolavatel VH.¹²⁷

V případě, že akcionář dorazí s časovým zpožděním na zasedání VH, je i přes tento prostož oprávněn k zápisu do prezenční listiny.¹²⁸ Tuto skutečnost je nutné zaznamenat do listiny přítomných, a to i v případě dřívějšího odchodu ze zasedání.

Dále je nutné zmínit, že prezence, respektive ověřování, zda daná osoba má právo účastnit se VH spojené s cenným papírem, je odlišné v souladu s druhem cenného papíru. V případě akcií na jméno¹²⁹ je společnost, jak bylo řečeno dříve, povinna vést seznam akcionářů, ve kterém je uvedeno nejen jméno akcionáře, ale i počet držených akcií.

¹²⁶ ELIÁŠ, K. Kurs obchodního práva: obchodní společnosti a družstva. 6. vyd. Praha: C.H. Beck, 2010, xxxv, 503 s. Právnické učebnice (C.H. Beck). ISBN 978-807-4000-485. s.327

¹²⁷ Podobný problém spatřuje v organizaci, či spíše v postupu zákonodárce i T.Dvořák (in. Dvořák, T. Akciová společnost a Evropská společnost: obchodní společnosti a družstva. 2., aktualiz. vyd. Praha: ASPI, 2009, 886 s. Právnické osoby. ISBN 978-807-3574-307. s. 416), dle kterého „zákonodárce nemá žádnou představu o reálné organizaci zasedání valných hromad“. Přičemž dále uvádí, že v praxi není jiné možnosti, než oprávnit k dohledu nad zápisem do listiny přítomných navržené kandidáty na post předsedy VH a zapisovatele.

¹²⁸ Usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 28.7.2005, sp.zn. 29 Odo 919/2004 (in Dědič, J. Právo kapitálových obchodních společností. Přehled judikatury s komentářem. 1.díl, vyd. Praha: Linde, 2010. ISBN 978-80-7201-781-2. s. 306)

¹²⁹ „Pokud by došlo k odcizení listinné akcie na majitele, pak s výjimkou možnosti umoření této akcie (viz dále) není možné nic jiného, než považovat za oprávněného majitele listinné akcie na majitele toho, kdo ji skutečně předloží.“ (Vaigert,D. Neruda, R.: Prokazování akcionářských práv na valné hromadě společnosti, která emitovala listinné akcie na majitele, [Právní rozhledy12/2000, s. 555]

Emitovala-li společnost akcie v listinné podobě na doručitele, je vlastník takového cenného papíru, popřípadě balíku těchto akcií, povinen jej předložit při zápisu do listiny přítomných. A v případě zaknihovaných cenných papírů vychází společnost z evidence těchto akcií.

3.3.2 VOLBA A FUNKCE ORGÁNŮ VH

Těmito orgány jsou dle ustanovení §188 odst. 1 ObchZ. předseda VH, zapisovatel, ověřovatelé zápisu z VH a o osoby, které jsou pověřeny sčítáním hlasů. Volba, respektive určení, které osoby budou tyto funkce vykonávat, přicházejí na řadu po výše uvedené prezenci akcionářů. Tento postup je systematický a snaží se vycházet z harmonogramu; lépe řečeno z potřeby a z praxe.

Každý z uvedených orgánů má své místo v hierarchii a je ho zapotřebí ke spořádanému chodu zasedání VH, přičemž každý má i svou podstatnou a neopomenutelnou roli; přičemž v rámci této práce bude exemplárně rozebrán pouze předseda VH, a to jako nejdůležitější osoba z výše uvedených orgánů. Přičemž, pouze ve zkratce, je nutné zmínit, že dle § 422 ZoOK v případě, že nedojde ke zvolení zapisovatele, ověřovatele zápisu či osob pověřených sčítáním hlasů určí je svolavatel VH.

Obecně zasedání (konání) zahajuje svolavatel VH, tedy buďto člen představenstva či dozorčí rady. Logicky je jeho hlavním úkolem přichystat vše pro volbu předsedy představenstva, který následně vede konání VH. Toto vyplývá i z § 188 odst. 1 ObchZ.¹³⁰, dle tohoto člen představenstva, jakožto nejtýpější svolavatel VH, je vedením VH (do svolání předsedy) pověřen přímo představenstvem.

ZoOK v tomto směru dikci zákona jazykově upravil, dle § 422 řídí VH před zvolením předsedy svolavatel nebo jím určená osoba. Je zde tedy upuštěno od výslovného uvedení člena představenstva jako „řídící osoby“, a dále je upuštěno od možné odlišné zákonné úpravy. Namísto této zákonné odchylky, bude svolavateli umožněno pověřit vedením VH i osobu odlišnou.

Tato úprava přijde autorce jazykově otevřenější; zároveň by toto mohlo vést k zjednodušení konání VH a její vnitřní organizace. Otázkou

¹³⁰ Rovněž ustanovení §422 ZoOK.

ovšem zůstává, co zákonodárce zamýšlel pojmem „určená osoba“; zda-li se jedná o již přítomnou osobu, či o externí, „nezávislou“ osobu. Je možné, že tato problematika bude muset být přenechána soudní judikatuře.

Nejvyšší soud zároveň ve svém usnesení¹³¹ judikoval, že tato osoba je zároveň oprávněna k tomu, aby v případě, že nedojde ke zvolení předsedy VH, tuto VH ukončila.

3.3.2.1 PŘESEDY VH

Jedná se o osobu, jejímž hlavním úkolem je řídit a korigovat jednání VH. Jak je uvedeno výše, jeho zvolení organizuje osoba pověřená svolavatelem. *T. Dvořák* volbu předsedy řadí mezi primární akt zasedání VH¹³²; stejné lze usuzovat i z dikce zákona za použití jazykového výkladu, poněvadž zákonodárce v §188 odst. ObchZ. uvádí volbu předsedy na prvním místě. V jistém smyslu zde jde pouze o slovíčkaření, ale i z povahy této funkce lze vyvodit, že se jedná o nejdůležitější, či-li hlavní orgán VH.

Nejen z praxe, ale i z logiky věci lze usuzovat, že předsedou může být pouze fyzická osoba. Těžko si představit, že by dozor nad klidným a řádným chodem konání VH, mohla vykonávat právnická osoba. Nejvyšší soud¹³³ v této otázce vyslovil názor, že předsedou nemusí být akcionář, je tedy možné zvolit např. i člena představenstva.

Stejně tak lze vycházet i z dřívějšího judikátu č. 35 Odo 755/2005¹³⁴, ve kterém Nejvyšší soud zároveň uvedl, že ani v případě zapisovatele či dalších „orgánů“ VH není nutné, aby se jednalo o akcionáře společnosti; a zároveň soud dospěl k názoru, že výběr osob na tyto pozice, je věcí VH. Toto zakládá na argumentaci, kterou opírá o akcionářovo právo využít zástupce ke své účasti na VH. V tomto

¹³¹ Usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 16.9.2009, sp.zn. 29 Cdo 9/2009. Dostupné na: <http://www.beck-online.cz/bo/document-view.seam?type=html&documentId=njptembqhfpxm6lcmvzf63ttl42tcmrq&conversationId=107188>

¹³² *Dvořák, T.* Akciová společnost a Evropská společnost: obchodní společnosti a družstva. 2., aktualiz. vyd. Praha: ASPI, 2009, I, 886 s. Právnické osoby. ISBN 978-807-3574-307. s. 430

¹³³ Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27.1.2009, sp.zn. 29 Cdo 1247/2007 (in *Dědič, J.* Právo kapitálových obchodních společností: přehled judikatury s komentářem. Praha: Linde, 2010, 990s. ISBN 978-807-2017-812.)

¹³⁴ Usnesení velkého senátu obchodního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 13.12.2006 sp.zn. 35 Odo 755/2005. Dostupné na: http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/0816A9EF3F4BCBBAC1212A4E00690A44?openDocument&Highlight=0,

případě, jak je řečeno v kapitole 3.1.1, může být akcionář zastoupen i osobou zvenčí, která se nikterak nepodílí na chodu společnosti.¹³⁵

V případě, že je VH svolána na základě soudního rozhodnutí, může ve svém rozhodnutí, a to i bez návrhu, ustanovit konkrétní osobu, která bude předsedou VH (DĚDIČ, s.419).

Dále „... je třeba ještě uvést, že předseda valné hromady disponuje ve vztahu k osobám přítomným na valné hromadě mnohem širším organizačním oprávněním, která se bezprostředně projevují ve výkonu práv akcionářů, než má předseda představenstva či dozorčí rady vůči členům těchto orgánů a jejich právům (viz např. právo udělovat slovo a odebrat je, připouštět návrhy či protinávrhy, atd.). Z toho vyplývá, že za situace, kdy zákon neurčuje, že předsedou valné hromady musí být akcionář, se jeví dokonce účelnějším, aby tuto funkci nezastával někdo z akcionářů (či jeho zástupců), u něhož z povahy věci vždy hrozí zájmové kolize.“¹³⁶

Toto usnesení zároveň uvádí, že stanovy mohou blíže a specificky stanovit okruh osob, z kterých může být následně vybrán předseda VH; stejně tak se zde soud vyjádřil k otázce možnosti kumulace funkcí, respektive orgánů VH. Dle soudu není možné tyto funkce spojit do jedné osoby. Jedná se o logický závěr, a to s ohledem na povahu a povinnosti jednotlivých orgánů. Například pro větší transparentnost a právní jistotu by bylo zcela nevhodné, aby předseda zároveň figuroval jako ověřovatel. Z dikce zákona ovšem toto pravidlo nevyplývá a není nikde výslovně určeno.

Jistou výjimkou z této soudní zvyklosti je § 422 ZoOK, dle kterého může VH rozhodnout, že předseda bude zároveň ověřovatelem; stejně tak odst. 2 tohoto ustanovení dále uvádí, že zároveň může být předseda pověřen sčítáním hlasů, ale pouze v případě, že tato praxe neohrozí řádný průběh VH.

¹³⁵ V praxi bývá běžné, že si velké akciové společnosti jako předsedy VH volí externí advokáty, popřípadě využívají, jako např. PRE, a.s., společnosti, které se specializují na svolání a konání VH. Tyto společnosti vyjma toho, že obesílají akcionáře, tak zařizují právě řádný chod VH, přičemž z řad svých zaměstnanců určí osobu, která bude zvolena předsedou VH. Stejně uvádí i J.Dědič (in *Dědič, J. Akciové společnosti*. 7. přeprac. vyd. V Praze: C. H. Beck, 2012, xxv, 672 s. Beckova edice právo a hospodářství. ISBN 978-80-7400-404-9. s.419), který k tomu ještě přidává, že toto není důvodem pro vyslovení neplatnosti rozhodnutí přijatého na VH.

¹³⁶ Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 13.12.2006 sp.zn. 35 Odo 755/2005. Dostupné na: http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/0816A9EF3F4BCBBAC1257A4E00690A44?openDocument&Highlight=0,

Předsedou se navržená osoba stává až po odhlasování této volby přítomnými akcionáři. Požadovaný počet souhlasných hlasů není zákonem výslovně stanoven, ale lze vycházet z obecného hlasovacího principu, tedy z prosté nadpoloviční většiny hlasů přítomných akcionářů, lépe řečeno osob nadané hlasovacím právem.

3.3.3 POŘAD JEDNÁNÍ - SCHVALOVÁNÍ A PROJEDNÁVÁNÍ

Jedná se o další, chronologicky následující kroky v konání VH, které následují po prezenci akcionářů a volby orgánů VH. Jak vyplývá z nadpisu podkapitoly, bude zde pojednáno o schvalování programu a jeho projednávání, přičemž jejich spojení do jedné podkapitoly je zcela záměrné, a to z důvodu lepší struktury práce.

Je zřejmé, že jde o důležitý prvek, skrz který dochází k uskutečňování práv akcionářů (MERITUM, s.538). Jedná se o program jednání VH, jsou v něm zahrnuty veškeré skutečnosti nutné k tomu, aby z nich bylo jasně patrné, co bude na VH probíráno. *„Obecně je ale třeba říci, že pozvánka či oznámení nemusí zacházet do všech detailů programu, musí však popsat program takovým způsobem, aby nevzbuzovaly nesprávné představy o jeho náplni“¹³⁷*; nesmí se tedy jednat o zavádějící informace.

Proti programu VH mohou akcionáři podávat návrhy či protinávry, a to v písemné podobě nejpozději 5 pracovních dnů před konáním VH (dle §180 odst. 6 ObchZ.). Dalším způsobem úpravy pořadu jednání, je konání minoritních akcionářů, kteří dle §182 odst. 1 písm. a) ObchZ., mohou podat žádost o zařazení dané otázky na program jednání; toto musí být učiněno nejpozději do 20 dnů před konáním VH a to písemným doručením představenstvu (svolavatel).

Na základě toho musí svolavatel navrhovanou skutečnost zařadit na pořad jednání, v případě, že by tento návrh obdržel v době, kdy již byla akcionářům pozvánka spolu s programem zaslána, může záležitost do programu zařadit na základě ustanovení §185 odst. 4 ObchZ. .

Dle §185 odst. 4 ObchZ. o záležitostech, které nebyly zahrnuty v pořadu jednání VH, může být rozhodnuto jen za účasti všech akcionářů

¹³⁷ *Dědič, J.* Akciové společnosti. 7. přeprac. vyd. V Praze: C. H. Beck, 2012, xxv, 672 s. Beckova edice právo a hospodářství. ISBN 978-80-7400-404-9. s.409

VH a to s jejich souhlasem. Toto pravidlo by bylo velmi obtížné uskutečnit u akciových společností s velkým počtem akcionářů, což zabraňuje svolavateli neomezeně měnit program VH (MERITUM, s. 538). V tomto ustanovení dochází ke změně ZoOK, dle kterého postačí projevený souhlas všech akcionářů; postrádáme zde povinnou účast akcionářů na jednání VH. Zákon ovšem dále nespécifikuje, jakým způsobem musí být souhlas dán; bude tedy záležet na judikatuře, jaký způsob bude brát za dostačující.

V případě, že je VH svolána kvůli změně stanov, musí společnost v programu, který je součástí pozvánky, alespoň v hlavních bodech charakterizovat tyto změny; přičemž návrh přijímaných stanov musí být společností umožněno zpřístupnit jej všem akcionářům v sídle společnosti, a to po celou dobu vymezenou pro svolání VH (dle §184a odst. 6 ObchZ). Dle §408 odst. 2 ZoOK je společnost povinna na toto právo akcionáře v pozvánce upozornit. Judikatura Nejvyššího soudu zároveň ve svém usnesení uvádí, že konkretizací není odůvodnění změn stanov z důvodu přizpůsobení platným právním předpisům.¹³⁸

Dle §409 ZoOK může představenstvo rozhodnout, že některé body z pořadu jednání budou přesunuty na jednání další, následující VH, popřípadě že nebudou projednány vůbec. Toto ovšem neplatí v případech, kdy byla VH svolána na žádost kvalifikovaného akcionáře; pokud k tomu ovšem nedal sám souhlas. Stejně tak je možné některé body z pořadu vypustit, a to bez souhlasu a kdykoli (DVOŘÁK, s. 431).

V právní literatuře se setkáváme i s možností přesunutí jednotlivých bodů napříč programem; tedy o změnu pořadí. Dikce zákon o výslovném zákazu této praxe nemluví, z čehož lze usuzovat, že v tomto případě lze využít zásady „*co není zákonem zakázáno, je povoleno*“. Stejně se k tomu staví i *T.Dvořák*, který zároveň nabádá k určité opatrnosti při využívání této praxe: „*Změnou pořadí projednávání jednotlivých bodů by mohlo být dotčeno právo některého akcionáře podílet se na řízení společnosti, popř.*

¹³⁸ Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 18.5.2010, sp.zn. 29 Cdo 2444/2009. Dostupné na: <http://www.beck-online.cz/bo/document-view.seam?documentId=njptembrgbpw64s7geyv643u ojptgmrX>

by tohoto postupu mohlo být účelově zneužito přítomnými akcionáři na úkor ostatních, třeba jen na chvilkově nepřítomných.“¹³⁹

Program jednání může rovněž obsahovat neurčitý bod, který bývá označován jako „různé“. *„Takovýto bod je sice dovolen, v jeho rámci však lze toliko akcionáře informovat nebo s nimi vést nezávaznou diskusi, nelze však nic rozhodovat, neboť nelze pod takovýto bod „schovat“ přijetí závažných usnesení, když označení „různé“ není dostatečně určité.“¹⁴⁰* Dalo by se říci, že jde spíše o možnost zkrácení jiných, obecných bodů programu, které nevyžadují vyššího zdůvodnění.

Přičemž o všech náležitostech, které jsou v programu uvedeny, se po zahájení VH koná hlasování. Dle autorky jde pouze o formální procesní úkon, který je nutný k uvedení do zápisu a k „řádnému“ konání VH. A to s ohledem na výše uvedené možnosti návrhu k programu jednání, či jeho doplňování. Bez těchto možností, by hlasování o jeho obsahu, mělo své místo i účel.

Po odhlasování jednotlivých bodů následuje debata, v rámci které již účastníci naplňují účel, pro který byla VH svolána, a to konkrétně pro výkon svých hlasovacích práv, skrz která provádí dohled nad chodem společnosti.

3.3.4 HLASOVÁNÍ A ROZHODNUTÍ VH

3.3.4.1 HLASOVÁNÍ

Jedná se o jedno z nejdůležitějších práv osob, které jsou jakýmkoli zákonem uvedeným způsobem oprávněni tohoto práva využít.¹⁴¹ Takřka o každém rozhodnutí přijatém VH, je nutné provést hlasování, přičemž předpokladem ovšem je, že VH se sejde v usnášeníschopném počtu.

Prvotním hlasováním je volba orgánů VH, které musí být zvolení prostou nadpoloviční většinou ze všech přítomných osob, a z předchozí kapitoly jasně vychází, že následným je hlasování o bodech programu.

¹³⁹ Dvořák, T. Akciová společnost a Evropská společnost: obchodní společnosti a družstva. 2., aktualiz. vyd. Praha: ASPI, 2009, I, 886 s. Právnícké osoby. ISBN 978-807-3574-307. s. 432

¹⁴⁰ viz. pozn. č. 135. s.403

¹⁴¹ Jak bylo řečeno v předchozích kapitolách, jedná se o akcionáře a jejich zástupce zmocněné plnou mocí..

Obecně je nutno říci, že zákon ve svých ustanovení nikterak blíže nezabývá formou hlasování¹⁴², a to ani zda-li má být veřejné či naopak. Je tedy zcela logické, že tato úprava je přenechána jednotlivým společnostem, které si vše uvedené mohou upravit individuálně dle svých potřeb ve stanovách společnosti. Oproti tomu, zákon výslovně v § 186 odst. 1 ObchZ. stanovuje obecně potřebu hlasů, které jsou nutné k přijetí rozhodované věci; dle toho je nutná většina hlasů přítomných akcionářů; přičemž zákon může ve zvláštních případech tuto hranici zvýšit (stejně tak i stanovy společnosti).¹⁴³ V odborné literatuře se můžeme setkat s rozdělením na prostou a kvalifikovanou většinou; kvalifikovanou jsou všechny případy, které jsou vedeny v poznámce č. 142. Přičemž *P.Raban* uvádí, že je nutné dosáhnout požadovaného počtu *platných* hlasů.¹⁴⁴ Je tedy zcela jasné, že veškeré hlasy musí být odevzdány postupem a formou, kterou předepisují stanovy.

Informace o přesném počtu odevzdaných hlasů, stejně tak jejich poměrů byly měly být evidovány v zápisu VH, v praxi se ale velmi často setkáváme s praxí, kdy do zápisu jsou uvedeny pouze obecné informace typu: „*schváleno požadovanou většinou*“. Toto odmítá *K.Eliáš*, který oponuje tím, že se jedná o nepřezkoumatelnou informaci¹⁴⁵; a jako taková, by mohla dle autorky, vést k možným důvodům znevažování přijatých rozhodnutí, či jejich zpochybňování. Dále uvádí nález Nejvyššího soudu z r. 1933, dle kterého je nutné posuzovat počet akcionářů, resp. potřebný počet k rozhodování, k danému okamžiku, a ne činit tak dle prezenční listiny. Ta totiž neposkytuje informace o tom, který akcionář byl přítomen přímo v okamžiku hlasování.

¹⁴² Například ve stanovách PRE a.s. (viz. Příloha č. 2. čl. 14 odst. 6) je upraven způsob, jakým akcionáři hlasují. Ti využívají hlasovacích lístků, které jim budou dány po zapsání do prezenční listiny, tedy až po ověření, zda jsou oprávněni k výkonu takového práva a v jaké počtu.

¹⁴³ Jedná se například o situace, kdy plánuje společnost skrz VH schvalování změn stanov, zvýšení či snížení základního kapitálu a schvalování smluv, na základě kterých dochází k převodu podniku; v těchto případech je nutný souhlas alespoň 2/3 akcionářů.

V případě, že VH potřebuje souhlas ke změně formy akcií, o vyřazení akcií z evropského regulovaného trhu atd., je nutný souhlas minimálně třetí čtvrtin hlasů přítomných, kteří vlastní akcie jichž se změna týká. Pokud dochází ke spojení akcií, je nutný souhlas všech akcionářů, jejichž akcií se tato změna týká. To vše lze nalézt v ustanovení § 186 odst. 1-6 ObchZ.

¹⁴⁴ *Raban P., Skalický I.* Akciové a jiné společnosti u nás. 1. vyd. Praha: Práce, 1991, 87 s. Impulsy. ISBN 80-208-0107-3. s.40

¹⁴⁵ *Eliáš, K., Skalický I.* Akciová společnost: Systematický výklad obecného akciového práva se zřetelem k jeho reformě. 1.vyd. Praha: Linde, 2000, 433 s. Impulsy. ISBN 80-720-1232-0. s.214

„V zásadě platí, že se hlasuje podle akciových podílů.“¹⁴⁶, kdy kontrolu a sčítání odevzdaných hlasů provádí tzv. skrutátoři; jsou „volenými“ orgány valné hromady. Na konání VH mohou být přítomni i akcionáři, kteří jsou ve svém hlasovacím právu omezeni dle § 186c odst. 2. Toto ustanovení obsahuje výčet situací, kdy není akcionář oprávněn svého hlasovacího práva využít, a to pokud se toto právo týká:

1. zatímního listu, pokud je v prodlení se splácením emisního kursu nesplacených akcií nebo jeho části¹⁴⁷
2. rozhoduje-li VH o nepeněžitém vkladu akcionáře
3. rozhoduje-li VH o tom, zda akcionáři má být prominuto splnění uložených povinností, či má být odvolán z funkce člena orgánů společnosti v důsledku porušení povinností při jejím výkonu
4. stanoví-li zákon jinak

„Zák. č. 370/2000 Sb. odstranil doplněním ustanovení pod písmenem c) dřívější pochybnosti o tom, zda může majoritní akcionář vahou svých hlasů zvrátit své odvolání z funkce, jestliže porušuje povinnosti při jejím výkonu, a rovněž pochybnosti o tom, zda může vahou svých hlasů prosadit své zvolení do funkce. Zatímco v prvním případě rozhodování zvrátit nemůže, své zvolení do funkce prosadit může. Bude však vždy otázkou posouzení každého jednotlivého případu, zda se odvolávaný funkcionář dopustil porušení povinnosti při výkonu funkce, která je deklarována jako důvod jeho odvolání. O jiných případech svého odvolání z funkce, než odvolání z důvodu porušování povinností, akcionář hlasovat může“¹⁴⁸. V tomto případě si autorka není jistá, zda-li

Další postup, kterým může být akcionář „zkrácen“ na svém hlasovacím právu, je upraven v § 180 odst. 2 ObchZ.; dle tohoto je společnost oprávněna ve svých stanovách určit nejvyšší počet hlasů jednoho akcionáře, čímž dochází k výše uvedenému omezení.

¹⁴⁶ viz. pozn. č. 145. s. 216

¹⁴⁷ V tomto bodě došlo opět ZoOK v § 426 písm. a) k jazykovému zjednodušení, protože dle tohoto ustanovení nemůže akcionář vykonávat hlasovací právo v případě, „je-li v prodlení se splněním vkladové povinnosti, a to v rozsahu prodlení“.

¹⁴⁸ Štenglová, I. Obchodní zákoník: komentář. 13. vyd. Praha: C.H. Beck, 2010. xxii, 1447 s. Beckova edice Komentované zákony. ISBN 978-80-7400-354-7. s.672

Zákonodárce v ustanoveních ObchZ. ani neupravuje, zda-li má být samotný akt hlasování veřejný, či nikoli. Z povahy věci by se dalo říci, že by se mělo jednat o hlasování tajné, aby nemohlo dojít k případným následným konfrontacím mezi akcionáři. Ovšem na druhou stranu se v praxi velmi často na VH hlasuje o „rutinních“, leckdy pouze informačních záležitostech (např. o účetní závěrce), takže není důvod pro to, aby hlasování bylo tajné.

Důležité je, aby v praxi bylo na VH rozhodováno pouze o jedné věci a postupně, aby nemohlo dojít ke zmatení akcionářů. *„Pomineme-li možnost nebezpečí, že se zasedání valné hromady stane neusnášeníschopným, je zjevné, že takovýto postup hrozí nebezpečím, že akcionáři nebudou buďto vědět, o čem přesně hlasují, a, a to především, že se tímto postupem donucují akcionáři k vyjádření jednotného stanoviska k různým problémům, a nemohou tak jednat zcela svobodně.“*¹⁴⁹ Contra tomu stojí možnost tzv. blokového hlasování, tedy možnost hlasovat o podobných bodech pořadu jednání, a to na základě společného klíče, dle kterého jsou neoficiálně rozděleny do několika sekcí.

3.3.4.2 USNESENÍ VH

Jedná se o „závěrečný“ akt konání VH a odraz výkonu hlasovacích práv akcionářů o bodech pořadu jednání; přičemž *„projednat nebo rozhodnout o otázce vymykající se z předem vymezeného programu není možné, vyjma případ účasti a souhlasu všech akcionářů (§ 185 odst. 4 Obchz.“*¹⁵⁰

Jak bylo řečeno dříve, valná hromada je kolektivním orgánem, tudíž i její rozhodnutí je výrazem kolektivního názoru a vychází z většinového souhlasu všech akcionářů.¹⁵¹ Výsledné rozhodnutí se nazývá usnesením a jedná se o shrnutí všech odhlasovaných; přičemž k přijetí těchto bodů je nutné, aby byla VH usnášení schopná, tedy aby na konání VH byli

¹⁴⁹ Dvořák, T. Akciová společnost a Evropská společnost: obchodní společnosti a družstva. 2., aktualiz. vyd. Praha: ASPI, 2009, 1, 886 s. Právnícké osoby. ISBN 978-807-3574-307. s. 432

¹⁵⁰ Eliáš, K., Skalický I. Akciová společnost: Systematický výklad obecného akciového práva se zřetelem k jeho reformě. 1.vyd. Praha: Linde, 2000, 433 s. Impulsy. ISBN 80-720-1232-0. s.214

¹⁵¹ J. Holejšovský k tomuto shodně uvádí, že *„rozhodnutí valné hromady je výslednicí vůlí jednotlivých společníků projevených silou jejich hlasů v rámci hlasování o navrženém rozhodnutí, je tak kolektivní vůlí společníků zúčastněných na valné hromadě.“* (in Holejšovský, J. Valné hromady společností s ručením omezeným. Praha.: C.H. Beck, 2011. xxiii, 526 s. Beckova edice právo a hospodářství. ISBN 978-80-7400-391-2. s.146).

přítomni akcionáři, jejichž jmenovitá hodnota akcií přesahuje 30% základního kapitálu společnosti (§185 ObchZ., §412 ZoOK).

Stejně tak je nutné zmínit, že v praxi panují rozličné názory na to, zda se jedná o právní úkon či nikoli.

*„K tomu, aby mohla valná hromada přijímat rozhodnutí, jejichž přijetí jí zákon svěřuje, je proto – mimo jiné – nezbytné i splnění určitých formálních předpokladů stanovených zákonem. Jedním z takových předpokladů je, aby bylo konkrétní jednání valné hromady řádným způsobem ustaveno, tj. aby bylo řádně svoláno, zahájeno a vedeno.“*¹⁵²

Nejen v právní teorii, ale i v praxi není jednotný názor na to, zda je usnesení právním úkonem či pouze projevem vůle. „*Spor je v tom, zda přijetím usnesení společnost vůli relevantním způsobem také projevuje, a je-li tak naplněn další pojmový znak právního úkonů z hlediska § 34 obč.z., tj. náležitost projevu vůle.*“¹⁵³ Jedněmi z právníků, kteří se staví na opačnou stranu, tedy zastávají názor, že se nejedná o právní úkon, jsou J. Dědič a I. Štenglová; přičemž velkou úlohu v tomto sporu hraje i Nejvyšší soud. Soudní praxe se totiž převážně přiklání k názoru, že nejde o právní úkon v souladu s ustanovením § 36 ObčZ.; dle *K.Eliáše* je nutné brát v potaz zásadu *lex specialis derogat generali*, která dále upozorňuje na skutečnost, že je nutné tuto otázku vystavět spíše na ustanovení § 187 ObchZ.; tedy na ustanovení, které výslovně uvádí působnost VH.

V případě gramatického výkladu ustanovení § 36 ObčZ.¹⁵⁴, lze dojít k závěru, že právním úkonem jsou sic projevy vůle, které ovšem směřují ke vzniku, změně či zániku práv a povinností. Z tohoto lze usuzovat, že usnesení VH o schválení účetní závěrky, jakožto pouze informací usnesení, nevede k jakékoli změně práv a povinností akcionářů. Na druhou stranu v případě, že VH rozhoduje o právech či povinnostech akcionáře, lze se domnívat, že toto usnesení by mohlo být právním úkonem v souladu s ustanovením § 36 ObčZ. . Poměrně složitou, a v praxi toliko

¹⁵² Usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 24.8.2010, sp.zn. 29 Cdo 211/2009. Dostupné na: http://www.nsouid.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/880CF2321298068CC1257A4E00686AC8?openDocument&Highlight=0,rozhodnut%C3%AD,valn%C3%A9,hromady

¹⁵³ *Eliáš, K., Skalický I.* Akciová společnost: Systematický výklad obecného akciového práva se zřetelem k jeho reformě. 1.vyd. Praha: Linde, 2000, 433 s. Impulsy. ISBN 80-720-1232-0. s.230

¹⁵⁴ Právní úkon je projev vůle směřující zejména ke vzniku, změně nebo zániku těch práv nebo povinností, které právní předpisy s takovým projevem spojují.

diskutovanou otázku, soud vcelku elegantně vyřešil ve svém usnesení sp.zn. 29 Odo 701/2004¹⁵⁵, ve kterém „ (...) vztáhl na usnesení členské schůze družstva analogicky alespoň § 41 občanského zákoníku o částečné neplatnosti právních úkonů.“¹⁵⁶ I z tohoto názoru lze dovodit, že usnesení VH je spíše projevem vůle, než-li právním úkonem.x

S ohledem na přijetí nového občanského zákoníku, došel J. Dědič k závěru, že „(...) usnesení valné hromady je vícestranným obsahově shodným právním jednáním navrhovatele nebo zástupce navrhovatele usnesení a fyzických osob jako společníků nebo zástupců společníků, kteří pro tento návrh hlasovali.“¹⁵⁷

Vzhledem ke skutečnosti, že se jedná listinu „závazného“ charakteru, dává zákonodárce akcionářům možnost zpochybnit její obsah, popřípadě způsob jejího přijetí. Tato možnost je upravena v § 183 ObchZ. s ohledem na § 131 ObchZ, který upravuje akcionářskou žalobu pro vyslovení neplatnosti usnesení VH pokud je v rozporu se zákonem či stanovami (popř. se společenskou či zakladatelskou smlouvou).

Dle usnesení Nejvyššího soudu¹⁵⁸ je takovýto návrh (žaloba), návrhem zvláštním určovacím, přičemž okruh osob, oprávněných k jeho využití, je taxativní.¹⁵⁹ Zákonem určené osoby následně nejsou povinny prokazovat u soudu svůj právní zájem na přezkoumatelnosti usnesení. S ohledem na velmi širokou soudní praxi s ohledem na danou problematiku, je „ (...) judikatura Nejvyššího soudu ČR také nejdůslednější, pokud jde o zvolenou judikatorní koncepci, tudíž i nejsnáze predikovatelná, co se týče budoucího vývoje.“¹⁶⁰

¹⁵⁵ Usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 27.04.2005, sp.zn. 29 Odo 701/2004. Dostupné na: http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/3D5C4A4AE66819FDC1257A4E00651577?openDocument&Highlight=0,

¹⁵⁶ Čech, P. Právní povaha úkonů spojených s valnou hromadou. Právní rádce [online]. 19.12.2006 [cit. 2013-03-25]. Dostupné na: <http://pravniradce.ihned.cz/c1-20014320-pravni-povaha-ukonu-spojenych-s-valnou-hromadou>

¹⁵⁷ Dědič, J.: K právní povaze usnesení valné hromady v rekodifikaci soukromého práva, [Obchodněprávní revue 11/2011, s. 325]

¹⁵⁸ Usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 24.9.2008, sp.zn. 29 Cdo 2154/2007. Dostupné na: http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/EDAC578DD5DA8C9DC1257A4E006A959B?openDocument&Highlight=0,usnesen%C3%AD,valn%C3%A9,hromady

¹⁵⁹ Srovnání se zahraniční úpravou, např. v Německu může tento návrh podat akcionář, který nabyl akcie, které zakládají jeho právo účasti na konání VH, přede dnem oznámení pořadu jednání a proti usnesení následně vznesl protest do zápisu. Dále německá právní úprava umožňuje podat návrh na neplatnost i akcionáři, který se na hlasování nepodílel.

¹⁶⁰ viz. pozn. č. 155

Ustanovení § 131 ObchZ. samozřejmě upravuje i požadavky, bez jejichž splnění by nebylo možné této žaloby využít. Ta musí být podána nejpozději do 3 měsíců od konání valné hromady, nejpozději do 1 roku; po marném uplynutí této lhůty právo akcionáře zaniká. Důležité je zmínit, že domáhat se u soudu neplatnosti usnesení je v odst. 1 přiznáno i likvidátorovi či insolvenčnímu správci a členovi dozorčí rady. „*Při postupu podle ustanovení § 183 nelze okruh subjektů (...) rozšiřovat. Osoby, kterým legitimaci k podání návrhu § 183 přiznává, žalují jménem svým, nikoli pod firmou akciové společnosti, která naopak legitimaci k podání návrhu nemá.*“¹⁶¹ Z toho lze logicky odvodit, že pasivní legitimací je nadána vždy společnost, přičemž ta je zároveň oprávněna k tomu, aby pro zhojení vad, svolala novou VH.

Nejvyšší soud ve svém usnesení dovodil, „(...) že za situace, kdy se valné hromady zúčastnili všichni společníci (...), nevysloví soud její neplatnost (jen proto), že byla svolána v rozporu se zákonem (§ 131 odst. 3 písm. d/ obch. zák.) Od tohoto závěru, ač učiněného v poměrech společnosti s ručením omezeným, se Nejvyšší soud nemá důvodu odchýlit ani v projednávané věci, kdy jde o akciovou společnost.“¹⁶² Jedná se o logický závěr, a to s ohledem na 100% účast všech akcionářů, kteří svou účastí dali konkludentně najevo, že neshledávají ve způsobu či obsahu svolání žádný rozpor.

Jedním z důvodů pro podání návrhu je, že usnesení VH nepřijala z důvodu nehlasování o něm, a nebo pokud obsah namítaného usnesení nesouhlasí s obsahem usnesení přijatého, přičemž zde jsou zachované lhůty uvedené výše. Soud návrhu nevyhoví v případě, že došlo sice k porušení právních předpisů či jiných zákonem uváděných dokumentů, ale toto porušení je nepodstatné a nemá závažné právní následky¹⁶³; nebo by podaným návrhem došlo k podstatnému zásahu do práv získaných v dobré víře třetích osob; a nebo VH byla svolána v rozporu se zákonem, stanovami apod., přičemž se tohoto nároku domáhá tatáž

¹⁶¹ Eliáš, K., Skalický I. Akciová společnost: Systematický výklad obecného akciového práva se zřetelem k jeho reformě. 1. vyd. Praha: Linde, 2000, 433 s. Impulsy. ISBN 80-720-1232-0. s.s.219

¹⁶² Usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 27.11.2012, sp.zn. 29 Cdo 3779/2011. Dostupné na: http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/C686912DC456D4DCC1257AE70041DD57?openDocument&Highlight=0,z%C3%A1pis,z,valn%C3%A9,hromady

¹⁶³ K tomu zákon doplňuje v § 183 odst. 2 ObchZ., že za nepodstatné se považuje hlavně skutečnost, že pozvánka na VH nebo oznámení o konání neobsahuje podstatné, zákonem uváděné náležitosti.

osoba, která VH svolala; popřípadě byli na konání VH přítomni všichni akcionáři, nebo došlo k dodatečnému schválení usnesení těmi akcionáři, kteří nebyli konání VH přítomni.

Oproti tomu ZoOK v § 428 odst. 1 uvádí, že podat návrh na neplatnost usnesení VH, je oprávněn akcionář, člen představenstva či dozorčí rady, likvidátor; a zároveň odkazuje na ustanovení občanského zákoníku o neplatnosti usnesení členské schůze spolku pro rozpor s právními předpisy nebo stanovami.¹⁶⁴ Dle autorky se jedná o jasný příklad toho, jak zákonodárce zamýšlel přenést většinovou úpravu ze stávajícího obchodního zákoníku do nového zákoníku občanského, přičemž v ZoOK ponechat ryze obchodní záležitosti. Otázkou je, zda-li tato roztržštěná úprava je vhodnou.

Je nutno také zmínit, že aby mohl oprávněný tohoto práva využít, je nutné, aby dle § 424 odst. 1 ZoOK podal protest. Ovšem výjimkou jsou situace, kdy nebyl protest zapsán chybou zapisovatele (z toho vyplývá, že protest nemusí být písemný, postačí pouze ústní forma) nebo předsedy VH, či nebyl navrhovatel přítomen na VH, v takovém případě možno návrh na neplatnost usnesení u rejstříkového soudu podat. Zákonodárce rovněž v tomto ustanovení, konkrétně v odst. 2, zavádí fikci, že v případě sporu se má za to, že byl protest podán.

*„Právo domáhat se neplatnosti usnesení valné hromady má přitom mimořádný význam pro menšinové společníky, neboť jim umožňuje dosáhnout, aby usnesení valné hromady, která byla přijata v rozporu s právními předpisy, interními předpisy společnosti či dobrými mravy (§ 191 odst. 2, § 428 odst. 2 ZOK), byla prohlášena za neplatná. Možnost dosáhnout prohlášení usnesení valné hromady za neplatné má navíc i preventivní charakter. Je-li si společnost (její orgány, většinový společník) vědoma možného přezkoumání usnesení valné hromady soudem, nevyhnutelně bude zvýšenou měrou dbát na to, aby k pochybením zakládajícím možnou neplatnost nedošlo.“*¹⁶⁵

¹⁶⁴ Jedná se o § 258 - 261 zákona č. 89/2012 Sb. V těchto je stručně uvedeno, že se člen spolku může domáhat vyslovení neplatnosti v případě, že takto nelze učinit u orgánů spolku. Jinak ustanovení obsahují ve stručnosti to samé, co ObchZ. ve výše uvedených ustanoveních.

¹⁶⁵ Josková, L.: Napadení usnesení valné hromady společníkem podle zákona o obchodních korporacích, [Obchodněprávní revue 2/2013, s. 41]

3.3.5 ZÁPIS Z VH

Povinnost pořizovat zápis z VH vyplývá z ustanovení § 189 odst. 1 ObchZ., přičemž je povinno takto vykonat ve lhůtě 30 dnů od data konání VH. I tato lhůta doznala skrz ZoOk změn, a to konkrétně v § 423 odst. 1, kdy byla zkrácena na 15 dnů. Přičemž ho nevyhotovuje člen svolavatele, ale zapisovatel, jako zvolený orgán VH, což vyplývá z povahy této funkce. K povaze zápisu je nutno říci, že se jedná o jistý „souhrn“ průběhu zasedání VH, což lze dovodit z podstatných náležitostí uvedených v § 188 odst. 2 písm.:

1. firma a sídlo společnosti
2. místo a doba konání VH
3. jména orgánů VH
4. popis projednání jednotlivých bodů pořadu VH¹⁶⁶
5. rozhodnutí VH s uvedeným počtem hlasů¹⁶⁷
6. obsah protestu akcionáře či jiné oprávněné osoby, který se týká rozhodnutí VH, a to v případě, že o to protestující zažádá.

Následně se k zápisu připojí návrhy a prohlášení, která byla předložena VH k projednání spolu s listinou přítomných (§ 188 odst.2). Zapisovatel, jako vyhotovitel zápisu a předseda VH stvrzují jeho pravost svými podpisy, které jsou připojeny na konci tohoto dokumentu; přičemž tyto podpisy ověřují 2 zvolení ověřovatelé.

Zápis, spolu s pozvánkou na VH a listinou přítomných je společnost povinna archivovat, a to po dobu jejího trvání; v případě, že dojde k zániku společnosti a proběhne její likvidace, zajišťuje úschovu těchto dokumentů likvidátor, a to po dobu 10 let (MERITUM, s. 540)

V některých případech zákon uvádí povinnost vyhotovení notářského zápisu, a to např. v případech, kdy VH rozhoduje o znění stanov dle § 171 ObchZ. odst. 5, dále pokud rozhoduje o změně druhu akcií nebo o omezení převoditelnosti akcií na jméno, či o jejím zpřísnění dle § 186a odst. 3. „V zápisu je notář povinen osvědčit existenci právních

¹⁶⁶ Dle T. Dvořáka musí být popis natolik jasný, že by měl zároveň zahrnovat i návrhy, popř. protinávhrhy akcionářů spolu se stanovisky představenstva (in Dvořák, T. Akciová společnost a Evropská společnost: obchodní společnosti a družstva. 2., aktualiz. vyd. Praha: ASPI, 2009, I, 886 s. Právnícké osoby. ISBN 978-807-3574-307. s. 434).

¹⁶⁷ Rovněž „(...) uvedení údajů, ze kterých vyplývá, zda byla valná hromada usnášeníschopná, tj. kompletní výsledek hlasování včetně počtu hlasů pro i proti a hlasů akcionářů, kteří se zdrželi hlasování“. (in Štenglová, I. Obchodní zákoník: komentář. 13. vyd. Praha: C.H. Beck, 2010. xxii, 1447 s. Beckova edice Komentované zákony. ISBN 978-80-7400-354-7. s.681)

jednání a formalit, ke kterým je akciová společnost (popřípadě její orgán) při přijímání usnesení povinna a při kterých byl přítomen. V zápisu je povinen se rovněž vyjádřit o souladu těchto jednání a formalit s právními předpisy. Současně je povinen osvědčit, zda rozhodnutí valné hromady akciové společnosti, o němž sepisuje notářský zápis, bylo přijato, a uvést své vyjádření, zda obsah rozhodnutí je či není v souladu s právními předpisy a zakladatelskými dokumenty akciové společnosti."¹⁶⁸ Veškeré náležitosti, které musí tento zápis obsahovat, vyjma těch, které již tak musí obsahovat, lze nalézt v § 63 zákona č. 358/1992 Sb, notářský řád.¹⁶⁹

¹⁶⁸ *Dědič, J.* Akciové společnosti. 7. přeprac. vyd. V Praze: C. H. Beck, 2012, xxv, 672 s. Beckova edice právo a hospodářství. ISBN 978-80-7400-404-9. s.423

¹⁶⁹ Místo a datum; údaje notáře a jeho sídlo; osobní údaje účastníků a jejich zástupců; prohlášení účastníků, že jsou způsobilí k právním úkonům; údaj, jak byla ověřena totožnost účastníků, svědků, důvěrníků a tlumočnicků; obsah úkonu; údaj že byl zápis po přečtení schválen; podpisy účastníků nebo jejich zástupců, svědků, důvěrníků a tlumočnicků; otisk úředního razítka notáře a jeho podpis.

4 Valná hromada Evropské akciové společnosti

Toto téma bylo do práce zahrnuto v důsledku rozvoje Evropské unie v posledních letech. Jedná se o nadnárodní kapitálovou společnost, která vzniká v souladu s komunitárním právem, a je určena k podnikatelské spolupráci na území více států. *„Cílem přijetí statutu evropské společnosti bylo nejen odstranění překážek obchodu, ale také přizpůsobení struktur podnikání rozměrům Společenství. Evropská akciová společnost má společně, jejichž činnost není omezena pouze na uspokojování čistě místních potřeb, umožnit plánování a reorganizaci svého podnikání v měřítku Společenství.“*¹⁷⁰ Hlavním pramenem tedy je komunitární právo, konkrétně Nařízení Rady č. 2157/2001 ze dne 8. října 2001 (dále jen "Nařízení"), o statutu evropské společnosti a v případech, kdy požadována otázka není v tomto dokumentu upravena, využije se právní úprava členského státu dle sídla společnosti. V případě, že by byla tato společnost registrována v České republice, řídila by se subsidiárně výše uvedeným Nařízením, dále ObchZ. a v základních organizačních otázkách i zákonem č. 627/2004 Sb., o evropské společnosti.

Stejně jako ZoOK umožňuje Nařízení společníkům vytvořit společnost buďto s monistickým či dualistickým režimem. *„Dualistický, kdy vedle valné hromady působí ve společnosti samostatný orgán výkonný (představenstvo) a dozorový (dozorčí rada), tj. systém odpovídající českému obchodnímu právu, jednak systém monistický, kdy vedle valné hromady působí ve společnosti pouze jediný orgán (správní rada), který kombinuje úkoly exekutivní i dozorové.“*¹⁷¹ Ovšem v obou případech je valná hromada vrcholným orgánem společnosti.

I v tomto případě je valná hromada nejvyšším orgánem společnosti, který rozhoduje o záležitostech uvedených v Nařízení či v právních předpisech členského státu, ve kterém se nachází sídlo společnosti,

¹⁷⁰ Doleček, M. Nadnárodní formy společností - Evropská akciová společnost. Zdroj: BusinessInfo.cz. 30.9.2008.. Dostupné na: <http://www.businessinfo.cz/cs/clanky/nadnarodni-formy-spolecnosti-eas-opu-4573.html> cit. dne 25.3.2013

¹⁷¹ Petr, M. Evropská společnost – 1. část, [Právní rozhledy 2/2005, s. 69].

kterými se provádí směrnice 2001/86/ES.¹⁷² Dalo by se tedy říci, že vše co bylo v této práci uvedeno, platí i v případě Evropské akciové společnosti, ovšem lze najít i drobné rozdíly.

Jedná se např. o ustanovení čl. 54, dle kterého může členský stát stanovit, že první, tedy ustavující VH se bude konat do 18 měsíců do založení společnosti.¹⁷³ Je zde tedy konkrétní časový interval, který ponechává možnost volby na společnosti, kdežto ObchZ. v § 170 jako „lhůtu“ uvádí splacení určité procentuální částky jmenovité hodnoty upsaných akcií. Není zde možnost odložení konání této prvotní VH.

Další, ne však závaznou změnou, je procentuální výše minoritních akcionářů, kteří by chtěli zažádat o svolání VH. Dle čl. 55 odst. 1 Nařízení je hodnota společných akcií stanovena na 10%, zároveň je zde však zakotvena možnost odchýlení od uvedeného, a to v souladu s vnitrostátní právní úpravou.

Oproti ObchZ. je v Nařízení, konkrétně v čl. 58, důsledněji upraveno hlasovací právo akcionářů; mezi odevzdané hlasy se nepočítají hlasy, které jsou spojeny s akciemi, jejichž majitel se nezúčastnil hlasování, zdržel se hlasování nebo odevzdal prázdný nebo neplatný hlasovací lístek. Obzvláště tři poslední podmínky z uvedeného má autorka za logické, a i přes to, že toto v české právní úpravě postrádá, kvituje alespoň možnost samostatné úpravy ve stanovách společnosti.

V případě přesunu sídla společnosti do České republiky je zapotřebí, aby notář v rozhodnutí o tomto přesunu rozhodl, zda je tak učiněno v souladu s místními právními předpisy. *„Kdyby měl notář v daném případě posuzovat soulad usnesení s tuzemským právem, musel by konstatovat jeho protiprávnost, což by mohlo mít negativní vliv na další osud usnesení. Požadovat po notáři posouzení souladu usnesení s právním řádem jiného členského státu by naopak překračovalo územní působnost citovaného předpisu a činnosti notáře, ale i notářovy odborné možnosti.“*¹⁷⁴

¹⁷² Nařízení Rady č. 2157/2001 ze dne 8.10.2001, čl. 52. Dostupné na: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CONSLEG:2001R2157:20070101:cs:PDF>. cit. 25.3.2013

¹⁷³ Shodně § 43 odst. 2 zákona č. 627/2004 Sb., o evropské společnosti. Dostupné na: <http://www.podnikatel.cz/zakony/zakon-c-627-2004-sb-o-evropske-spolecnosti/cast-prvni-hlavavi/> cit. dne 25.3.2013

¹⁷⁴ *Dědič, J., Čech, P.* Základy evropského práva společností se zřetelem na jeho význam pro činnost notáře po vstupu ČR do EU – 2. část, [Ad Notam 1/2005, s. 19]

Závěrem tedy lze shrnout, že takřka veškerá právní úprava týkající se VH Evropské akciové společnosti, je ponechána státům, na jejichž území se nachází sídlo této společnosti, přičemž menší odchylky jsou upraveny v Nařízení, od kterých se však lze vnitrostátní právní úpravou odchýlit. Je zde však vidět snaha o ponechání takřka veškerých právních úprav na „účastenských“ státech, což je dobré pro snazší orientaci i pro efektivnější výkon této společnosti. Je to jedno z mála odvětví, ve kterém Evropská unie vychází vstříc členským státům, aniž by výrazněji zasahovala do jejich právní autonomie.

5 závěr

Cílem této práce bylo podat, pokud možno, ucelený výklad o způsobech svolání valné hromady a jejím konání, s využitím komparace zákonné úpravy, právní literatury, judikatury a jiných odborných zdrojů, se snahou přidání vlastních poznatků a postřehů.

Jak již bylo řečeno mnohokrát, valná hromada je vrcholným orgánem akciové společnosti, a jako taková je zakotvena převážně v obchodním zákoníku, nově i v zákonu o obchodních korporacích. Její významné postavení je odrazem jak zákonného ustanovení, tak i jí svěřených působností. Valná hromada je totiž nejen nejvyšším, ale zároveň i ustavujícím orgánem, na jehož zasedání dochází k oficiálnímu založení společnosti a prvotnímu kolegiálnímu zasedání všech akcionářů.

Obecně je valná hromada svolána za účelem informování hospodářských výsledků společnosti, což je i hlavní zákonná podmínka. Otázkou zůstává, zda je možné tuto povinnost řadit do rozhodovací činnosti valné hromady, protože účetní závěrky jsou již v momentě svolání *de facto* uzavřeným dokumentem, jehož vyhotovením byl pověřen externí auditor. Akcionáři, kteří se této valné hromady účastní, svými hlasy tedy pouze potvrzují skutečnost, že byly o finančním stavu společnosti informováni.

Vyjma toho, je valná hromada zároveň oprávněna rozhodovat o změnách stanov, snížení či zvýšení základního kapitálu, a dalších pro chod společnosti významných skutečnostech. V těchto otázkách je více kladen důraz, nebo spíše více vynikne význam tohoto práva, kterým by měl být projev souhlasu či nesouhlasu s navrhovanými, a následně diskutovanými záležitostmi, a tím i vyjádřit svůj postoj k chodu společnosti. Závěrečným aktem, je usnesení valné hromady, které je odrazem hlasování akcionářů o bodech pořadu jednání. Nutno ještě dodat, že pro větší komfort, je společnosti umožněno přenechání celého procesu svolání, profesionalizované společnosti, jež bývá založena právě se

záměrem organizování valných hromad; této možnosti v praxi využívají zejména společnosti s velkým množstvím akcionářů.

Důležitým prvkem je i uznávaná typologie valných hromad, jež se rozděluje na řádnou, mimořádnou, popřípadě náhradní valnou hromadu; toto rozřazení odráží odlišný účel svolání, jakožto i osoby k tomu oprávněné. Dalo by se říci, že se jedná o rozšířené možnosti, za jakých lze zasedání tohoto orgánu svolat; přičemž svolání mimořádné valné hromady je velmi silným nástrojem minoritních akcionářů, kteří tak mohou ze své vůle zasahovat do chodu společnosti.

Důležité je také vyzdvihnout rozpor právnícké obce v otázce pozvánky a rozhodnutí jakožto právního úkonu. V použité literatuře a judikatuře převažuje názor, že se o právní úkon ve smyslu občanského zákoníku nejedná, kdy samotná argumentace je založena na postavení svolavatele (představenstva, dozorčí rady) ke společnosti, konkrétně v jeho konání, které není považováno za jednání jménem společnosti, tedy nemá potřebný význam k naplnění definice právního úkonu. Otázkou zůstává, zda-li je tento spor významný i pro právní praxi, nebo se jedná pouze o problém čistě filosofický.

Obecně je v právní a soudní praxi více otázek, které nelze vyčíst řešení přímo z litery zákona, a z toho důvodu je umožněno společnosti tyto otázky blíže specifikovat ve stanovách společnosti, jako dispozitivní smlouvě akcionářů.

Větším zásahem do právní úpravy valné hromady, jak je v práci zmiňováno, je nový zákon o obchodních korporacích, přičemž většina těchto změn je spíše jazykového charakteru, než závažnějších zákonných opatření, na což je v práci průběžně odkazováno; ale i přes to, se v tomto legislativním dokumentu objevují jistá doplnění, či změny. Z výraznějších změn lze uvést zakotvení povinnosti svolavatele valné hromady, vyvěsit oznámení o jejím konání na internetových stránkách společnosti, čímž došlo k vypuštění povinnosti uveřejňování v Obchodním věstníku, což bylo nejen pro akcionáře, ale i pro společnost vcelku nepraktické.

Samotné konání je vcelku, vyjma pár drobných odchylek, uspořádáno chronologicky a logicky, což by mělo přispět k řádnému a organizovanému projednání navržených věcí. Je nutné zmínit, že v rámci konání valné hromady, dochází k výkonu takřka veškerých

procesních práv akcionářů, která vyplývají z jejich vlastnického práva k akciím. Těmito právy jsou hlavně právo hlasování, dožádání se vysvětlení, právo zastoupení a právo protestu, na jehož základě může být podán návrh na neplatnost usnesení valné hromady.

Na závěr nezbyvá než dodat, že hlavní cíle, které byly vytyčeny v úvodu práce, byly převážně splněny; přičemž se jedná o téma velmi praktické a ve svém rozsahu velmi široké.

Resume

The aim was to develop a procedure for convening a general meeting, the supreme authority of the joint-stock company. For this purpose, a comparison was used not only to national law, but also literature and case law.

The general meeting is a collective body, through which shareholders exercise their procedural rights and participate in the running of the company. These rights include especially the right to vote, representation and explanation. The general meeting decides not only the foundation of the company, but also the text of statutes and changing the form of capital or shares.

Not only the legislature, but also literature, divides the general meeting into the ordinary, extraordinary and spare, the main criteria are the reasons for the convening of a person authorized to do so. Regardless of the type, the general meeting decides by resolution based on the matters contained in the agenda. The actual event is arranged chronologically, which is necessary for its proper operation.

The big change is the adoption of the law on commercial corporations, which brought up into the issue of holding a general meeting not only the language changes, but there was also a simplification of these processes. For example, the obligation to publish notices in the Business Journal has been let out. According to the Act, it is sufficient if the company does so, on their website.

We can only add that the specific targets of this thesis were largely met.

Seznam použitých zdrojů

Literatura

Černá, S. Obchodní právo. 3, Akciová společnost. Vyd. 1. Praha: ASPI, ©2006. 360 s. ISBN 80-7357-164-1.

DĚDIČ, J. Akciové společnosti. 7., přeprac. vyd. V Praze: C.H. Beck, 2012. 68s. Beckova edice právo a hospodářství; ISBN 978-80-7400-404-9

Dědič, J. Právo kapitálových obchodních společností: přehled judikatury s komentářem. Praha: Linde, 2010, 990 s. ISBN 978-807-2017-812.

Dvořák, T. Akciová společnost a Evropská společnost. 2. aktualizované vydání, V Praze: ASPI, 2009, s. 936 ISBN 978-7375-430-7

Eliáš, K. Kurs obchodního práva. Obchodní společnosti a družstva. 6.vydání. Praha: C.H.Beck, 2010, 538 s. ISBN: 978-80-7400-048-5.

Eliáš, K., Skalický I. Akciová společnost: Systematický výklad obecného akciového práva se zřetelem k jeho reformě. 1.vyd. Praha: Linde, 2000, 433 s. Impulsy. ISBN 80 720-1232-0.

Lasák, J. Právní předpisy Evropské unie s judikaturou. Právo obchodních společností. Praha: Wolters Kluwer, 2011. s. 480. ISBN: 978-80-7357-611-0

Holejšovský, J. Valné hromady společností s ručením omezeným. Praha .: C.H. Beck, 2011. xxiii, 526 s. Beckova edice právo a hospodářství. ISBN 978-80-7400-391-2.

Obchodní právo: výklad je zpracován k právnímu stavu srpen 2010. Vyd. 2., aktualiz. Praha: Wolters Kluwer Česká republika, 2010. xxxvi, 1170 s. Meritum. ISBN 978-80-7357-577-9.

Pelikánová, R., Hejda, J. Přehled obchodního práva. Vyd. 1. Ostrava: Key Publishing, 2010, 102 s. Právo (Key Publishing). ISBN 978-807-4180-729.

Raban P., Skalický, I. Akciové a jiné společnosti u nás. 1. vyd. Praha: Práce, 1991, 87 s. Impulsy. ISBN 80-208-0107-3.

Štenglová, I. Obchodní zákoník: komentář. 13. vyd. Praha: C.H. Beck, 2010. xxii, 1447 s. Beckova edice komentované zákony. ISBN 978-80-7400-354-7.

Odborné články

Bárta, J.: Účast a zastupování na valné hromadě akciové společnosti, [Právní rozhledy 8/1995, s. 305] In: Beck-online (právní informační systém)

Čech, P. Právní povaha úkonů spojených s valnou hromadou. Právní rádce [online]. 19.12.2006 [cit. 2013-03-25]. Dostupné na:

<http://pravmiradce.ihned.cz/c1-20014320-pravni-povaha-ukonu-spojnych-s-valnou-hromadou>

DANČIŠIN, M.: Nad některými otázkami souvisejícími se svoláním valné hromady po novele obchodního zákoníku, [Právní rozhledy 12/2001, s. 606]. In: Beck-online (právní informační systém)

Doleček, M. Nadnárodní formy společností - Evropská akciová společnost. Zdroj: BusinessInfo.cz. 30.9.2008.. Dostupné na: <http://www.businessinfo.cz/cs/clanky/nadnarodni-formy-spolecnosti-eas-opu-4573.html>

Ivan Rada: Povaha valné hromady a povinnosti uložené statutárnímu orgánu v souvislosti s jejím konáním, [Právní rozhledy 8/2003, s. 379]. In: Beck-online (právní informační systém)

Josková, L.: Napadení usnesení valné hromady společníkem podle zákona o obchodních korporacích, [Obchodněprávní revue 2/2013, s. 41]. In: Beck-online (právní informační systém)

Krejčí, P. a kol. Akciová společnost a její řízení. Plzeň: Typos, tiskařské závody, s.r.o. část. 5., díl 1, kapitola 1.6.2, s. 3. ISSN: 1801-8076.

Krůta, J. Zastoupení na valné hromadě od 1. 12. 2009 s ohledem na dosavadní judikaturu. [Obchodněprávní revue. č. 5/2010 str. 135]. In: Beck-online (právní informační systém)

Petr, M. Evropská společnost – 1. část, [Právní rozhledy 2/2005, s. 69]. In: Beck-online (právní informační systém)

Judikatura a právní předpisy

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 19. 4. 2000, sp. zn. 32 Cdo 2826/99.
Dostupné na:

<http://www.beck-online.cz/bo/document-view.seam?type=html&documentId=njptembqgfpexzugvpwg2lw&conversationId=2396510>

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 13.12.2006, sp. zn. 35 Odo 755/2005.

Dostupné

na:http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/0816A9EF3F4BCBBAC1257A4E00690A44?openDocument&Highlight=0

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 23.02.2011, sp. zn. 29 Cdo 4796/2010.

Dostupné

na:http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/FDC2446C884DC018C1257A4E0064E7E5?openDocument&Highlight=0

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 2.9.2009 sp.zn. 29 Cdo 4547/2008.
Dostupné na:

http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/031D5D1E96BCB17CC1257A4E00655933?openDocument&Highlight=0,

Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 25.7.2002, sp.zn. 54 Cm 103/2001.

Dostupné

na:<http://www.beck-online.cz/bo/document-view.seam?type=html&documentId=njptembqgjpym6lcmvzf65tlonptkna&conversationId=2517664>

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 22. 4. 2009, sp. zn. 29 Cdo 3469/2008.

Dostupné

na:<http://www.beck-online.cz/bo/document-view.seam?type=html&documentId=njptembqhfppwgxzgm2to&conversationId=2580883>

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27.9.2011, sp.zn. 29 Cdo 1162/2010.

Dostupné na:

<http://www.beck-online.cz/bo/document-view.seam?type=html&documentId=njptembrgfpwgxzrga2tani&conversationId=2580883>

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26.8.2002, sp. zn. 29 Odo 694/2001.

Dostupné na:

<http://www.beck-online.cz/bo/document-view.seam?documentId=njptembqgjpwgxzrgi4dk>

Usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 31. 5. 2011, sp.zn. 29 Cdo 3164/2010.

Dostupné na:

<http://www.beck-online.cz/bo/document-view.seam?type=html&documentId=njptembrgfpwgxzha4dq&conversationId=3263974>

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 24.9.2003, sp.zn. 29 Odo 102/2003.

Dostupné na:

http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/1E0765A4D5501D74C1257A4E006AA969?openDocument&Highlight=0

Usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 23. 2. 2011, sp. zn. 29 Cdo 3880/2009.

Dostupné na:

<http://www.beck-online.cz/bo/document-view.seam?type=html&documentId=njptembrgfpwgxzguytg&conversationId=3770323>

Usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 27.11.2002, sp.zn. 29 Odo 215/2002.

Dostupné na:

http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/D158B855E9323ADC1257A4E0067C235?openDocument&Highlight=0

Usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 28.7.2005, sp.zn. 29 Odo 919/2004 (in *Dědič, J.* Právo kapitálových obchodních

xspolečností. Přehled judikatury s komentářem. 1.díl, vyd. Praha: Linde, 2010. ISBN 978-80-7201-781-2. s. 306)

Usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 22.4.2009, sp.zn. 29 Cdo 2850/2008. (in. *Dědič, J.* Právo kapitálových obchodních společností: přehled judikatury s komentářem. Praha: Linde, 2010, 990 s. ISBN 978-807-2017-812. s. 377)

Usnesení Nejvyšší soudu ČR ze dne 16.9.2009, sp.zn. 29 Cdo 9/2009.
Dostupné na:
<http://www.beck-online.cz/bo/document-view.seam?type=html&documentId=njptembqhfpxm6lcmvzf63ttl42tcmrq&conversationId=107188>

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27.1.2009, sp.zn. 29 Cdo 1247/2007 (in *Dědič, J.* Právo kapitálových obchodních společností: přehled judikatury s komentářem. Praha: Linde, 2010, 990s. ISBN 978-807-2017-812.)

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 18.5.2010, sp.zn. 29 Cdo 2444/2009.
Dostupné
na:<http://www.beck-online.cz/bo/document-view.seam?documentId=njptembrgbpw64s7geyv643uojptgmr>

Usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 24.8.2010, sp.zn. 29 Cdo 211/2009.
Dostupné
na: http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/880CF2321298068CC1257A4E00686AC8?openDocument&Highlight=0,rozhodnut%C3%AD,valn%C3%A9,hromady

Usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 27.04.2005, sp.zn. 29 Odo 701/2004.
Dostupné na:
http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/3D5C4A4AE66819FDC1257A4E00651577?openDocument&Highlight=0,

Usnesení Nejvyšší soudu ČR ze dne 24.9.2008, sp.zn. 29 Cdo 2154/2007.
Dostupné na:
http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/EDAC578DD5DA8C9DC1257A4E006A959B?openDocument&Highlight=0,usnesen%C3%AD,valn%C3%A9,hromady

Usnesení Nejvyšší soudu ČR ze dne 27.11.2012, sp.zn. 29 Cdo 3779/2011.
Dostupné na:
http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/C686912DC456D4DCC1257AE70041DD57?openDocument&Highlight=0,z%C3%A1pis,z,valn%C3%A9,hromady

Usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 29.8.2001, sp.zn. 28 Odo 71/2001.

Dostupné na:

http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/96E82BB1B54C31EFC1257A4E0068CAA3?openDocument&Highlight=0,

Důvodová zpráva k zákonu č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích). 90/2012 DZ. In: Beck-online (právní informační systém).

Nařízení Rady č. 2157/2001 ze dne 8.10.2001. In: EUR-lex (právní informační systém)

Dostupné na:

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CONSLEG:2001R2157:20070101:cs:PDF>.

Zákon č. 627/2004 Sb., o evropské společnosti.

Dostupné na: <http://www.podnikatel.cz/zakony/zakon-c-627-2004-sb-o-evropske-spolocnosti/cast-prvni-hlava-vi/> cit. dne 25.3.2013

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/36/ES ze dne 11.7.2007, o výkonu některých práv akcionářů ve společnostech s kótovanými akciemi (in *Lasák, J.* Právní předpisy Evropské unie s judikaturou. Právo obchodních společností. Praha: Wolters Kluwer, 2011. s.77

Zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník ve znění pozdějších předpisů. Edice ÚZ. Sagit. Ostrava: 2012. ISBN: 978-80-7208-888-1

Zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích. Edice ÚZ. Sagit. Ostrava: 2012. ISBN: 978-80-7208-921-5

Zákon č. 358/1992 Sb, notářský řád.

Dostupné na: http://www.nkcr.cz/doc/rady/Not_rad_akt_od_1.7.2009.pdf

Přílohy

Pozvánka na VH PRE, a.s.

Představenstvo společnosti

Pražská energetika, a.s.,

se sídlem v Praze 10, Na Hroudě 1492/4, PSČ 100 05
zapsané v obchodním rejstříku vedeném Městským soudem v Praze,
oddíl B, vložka 2405
IČ: 601 93 913

(dále jen „společnost“),

svolává řádnou valnou hromadu

s datem konání **25. dubna 2012 od 9:00 hodin** v sídle společnosti
Pražská energetika, a.s., na adrese Praha 10, Na Hroudě 1492/4

I. Pořad jednání

1. Zahájení a volba orgánů valné hromady, schválení jednacího řádu
2. Zpráva představenstva o podnikatelské činnosti společnosti a o stavu jejího majetku za rok 2011 včetně informace o koncepci podnikatelského rozvoje
3. Konsolidovaná účetní závěrka a řádná (samostatná) účetní závěrka za rok 2011; návrh na rozdělení zisku za rok 2011 včetně stanovení výše a způsobu vyplacení dividend a tantiém za rok 2011

Představenstvo po přezkoumání dozorčí radou navrhuje výplatu dividend za rok 2011 ve výši Kč před zdaněním na jednu akcii.

Dividenda bude vyplacena prostřednictvím fy ADMINISTR, spol. s r.o., akcionářům, kteří vlastnili akcie společnosti ke dni konání valné hromady takto:

- Tuzemským akcionářům fyzickým osobám bude dividenda zaslána poštovní poukázkou na jejich adresu vedenou v centrální evidenci cenných papírů ke dni konání valné hromady.
- Zahraničním akcionářům fyzickým i právnickým osobám a tuzemským právnickým osobám bude dividenda převedena na bankovní účet.

Dividenda je splatná do jednoho měsíce ode dne konání valné hromady.

4. Zpráva dozorčí rady včetně vyjádření ke zprávě o vztazích mezi propojenými osobami
5. Schválení zprávy představenstva o podnikatelské činnosti společnosti a o stavu jejího majetku za rok 2011; schválení konsolidované účetní závěrky za rok 2011; schválení řádné (samostatné) účetní závěrky za rok 2011; rozhodnutí o rozdělení zisku za rok 2011 včetně stanovení výše a způsobu vyplacení dividend a tantiém za rok 2011
6. Rozhodnutí o změně stanov
7. Odvolání a volba členů dozorčí rady
8. Rozhodnutí o odměňování členů představenstva a dozorčí rady
9. Rozhodnutí o poskytování souhrnné výše darů pro rok 2013
10. Závěr

II. Prezence akcionářů a hlasování akcionářů na valné hromadě

Prezence akcionářů bude zahájena v 8:00 hodin v místě konání řádné valné hromady. Právo účasti na valné hromadě mají akcionáři společnosti, uvedení ve výpisu z centrálního depozitáře cenných papírů k rozhodnému dni, jímž je 18. duben 2012. Význam rozhodného dne spočívá v tom, že právo účastnit se valné

hromady a vykonávat na ní práva akcionáře, včetně hlasování má ta osoba, která bude k rozhodnému dni uvedena ve výpisu ze zákonem stanovené evidence. Při prezenci akcionáři – fyzické osoby předloží platný průkaz totožnosti. Zástupce akcionáře – fyzické osoby se prokazuje platným průkazem totožnosti a je povinen odevzdat písemnou plnou moc s ověřeným podpisem akcionáře, z níž vyplývá rozsah zástupcova oprávnění. Statutární orgán akcionáře – právnické osoby se prokazuje platným průkazem totožnosti a ověřeným výpisem z obchodního rejstříku ne starším šesti měsíců, popř. jiným dokladem, prokazujícím oprávněnost jednat za akcionáře – právnickou osobu. Zástupce akcionáře – právnické osoby se prokazuje platným průkazem totožnosti a je povinen odevzdat písemnou plnou moc s ověřeným podpisem akcionáře, z níž vyplývá rozsah zástupcova oprávnění a dále se prokazuje ověřeným výpisem z obchodního rejstříku, ne starším šesti měsíců, znějícím na zastupovanou osobu, případně registrační listinou jiného orgánu, z níž vyplývá, kdo je oprávněn za zastupovanou právnickou osobu zplnomocnění udělit.

Právo hlasovat na valné hromadě má pouze akcionář nebo jeho zástupce, který je zapsán k rozhodnému dni v evidenci vedené centrálním depozitářem a jehož hlasovací právo není vyloučeno nebo omezeno.

Akcionář nemusí vykonávat hlasovací práva spojená se všemi jeho akciemi stejným způsobem. To platí i pro jeho zmocněnce.

Na valné hromadě se vždy hlasuje nejprve o návrhu předloženém představenstvem společnosti. Hlasování se v souladu s ustanovením čl. 14 odst. 6 Stanov společnosti provádí pomocí hlasovacích lístků.

III. Údaj o celkovém počtu akcií a počtu hlasů

Společnost emitovala celkem ks akcií, což představuje celkem hlasů akcionářů. Hlasovací právo akcionáře je spojeno s akcií, přičemž na každou akci o jmenovité hodnotě 1.000 Kč připadá jeden hlas.

IV. Základní údaje účetních závěrek, hlavní údaje ze zprávy o vztazích mezi propojenými osobami

Přehled základních údajů z konsolidované účetní závěrky za rok 2011

Přehled základních údajů z řádné (samostatné) účetní závěrky za rok 2011

Hlavní údaje ze zprávy o vztazích mezi propojenými osobami ve smyslu ustanovení § 66a odst. 9 obch. zák. za rok 2011

Společnosti v posledním účetním období nevznikla žádná újma ze smluv s propojenými osobami, z jiných právních úkonů učiněných v zájmu propojených osob, ani z opatření uskutečněných v zájmu nebo na popud propojených osob, jejichž uzavření nebo přijetí předcházelo poslednímu účetnímu období.

V. Charakteristika podstaty navrhovaných změn stanov

Návrh na změnu stanov se týká vypuštění některých povinností dle zákona o podnikání na kapitálovém trhu, neboť společnost již není emitentem veřejně obchodovatelného cenného papíru.

VI. Nahlížení do dokumentů a možnost vyžádat si jejich zaslání

Návrh změn stanov, Auditované účetní závěrky a Zpráva o vztazích mezi propojenými osobami, jakož i ostatní dokumenty týkající se pořadu jednání řádné

valné hromady, jsou k nahlédnutí v sídle společnosti ode dne uveřejnění pozvánky na řádnou valnou hromadu, a to v pracovní dny vždy od 13:00 do 15:00 hodin v oddělení Akcionářské agendy, v kanceláři č. B 305. Akcionáři mají právo vyžádat si zaslání kopie návrhu stanov na svůj náklad a na své nebezpečí.

Případné písemné znění návrhu nebo protinávrhu akcionáře k návrhům, jejichž obsah je uveden v pozvánce na řádnou valnou hromadu, je k nahlédnutí v sídle společnosti viz výše, a to od okamžiku jejich doručení společnosti.

VII. Práva akcionáře spojená s účastí na valné hromadě

Každý akcionář je oprávněn účastnit se řádné valné hromady, hlasovat na ní, požadovat a dostat na ní vysvětlení záležitostí týkajících se společnosti, je-li takové vysvětlení potřebné pro posouzení předmětu jednání valné hromady a uplatňovat návrhy a protinávrhy. Akcionář přítomný na řádné valné hromadě má právo na vysvětlení i ohledně záležitostí, týkajících se osob ovládaných společností. Poskytnutí informace může být odmítnuto z důvodů uvedených v ustanovení § 180 odst. 4 obch. zák.

Akcionář má právo uplatnit na řádné valné hromadě návrhy a protinávrhy k návrhům, jejichž obsah je uveden v pozvánce na řádnou valnou hromadu, a to způsobem a ve lhůtách podle ustanovení § 180 odst. 6 obch. zák.

Akcionář, který splňuje podmínky podle ustanovení § 181 odst. 1 obch. zák., má právo žádat o zařazení určité záležitosti na pořad jednání řádné valné hromady při splnění podmínek podle ustanovení § 182 odst. 1 písm. a) obch. zák.

Představenstvo společnosti Pražská energetika, a.s.

Příloha pozvánky na valnou hromadu

Představenstvo uveřejňuje v souladu s § 180 odst. 7 obch. zák. návrh minoritního akcionáře na změnu stanov, který společnost obdržela před uveřejněním pozvánky na valnou hromadu:

1. Upravit článek 14 odst. 5 takto: **Na Valné hromadě se hlasuje vždy o předložených protinávrzích a následně o návrzích představenstva**
2. Z článku 17 odst.4dc) vyškrtnout slova **členů představenstva a**
3. do článku 17 odst.1 doplnit **generální ředitel společnosti nemusí být členem představenstva společnosti**
4. článek 17 odst.4g upravit takto: **uzavírat smlouvy se členy dozorčí rady na výkon jejich funkcí v souladu s usnesením valné hromady. Smlouvu se členy představenstva uzavírá generální ředitel společnosti**
5. článek 24 odst.1 upravit takto: **Dozorčí rada společnosti má 12 členů a zastoupení v ní mají alespoň jedním členem i drobní akcionáři**
6. článek 25 odst.1 upravit takto: **Členy dozorčí rady volí a odvolává valná hromada. Funkční období člena dozorčí rady je pětileté. Opětná volba člena dozorčí rady je možná.**
7. článek 30 odst.4 zrušit
8. K jednacímu řádu o kterém je článek 15 navrhuji změnu v odst.2 v tomto znění: **Hlasuje se nejdříve o předložených protinávrzích a následně o návrzích představenstva**

Zkrácení zápis z VH PRE a.s.

ZÁPIS

z jednání
řádné valné hromady
společnosti

Pražská energetika, a.s.

**se sídlem Na Hroudě 1492/4, Praha 10, PSČ: 100 05, IČ: 60193913,
zapsané v obchodním rejstříku vedeném Městským soudem v Praze,
oddíl B, vložka 2405**

konané dne

25. 4. 2012

v sídle společnosti na adrese Praha 10, Na Hroudě 1492/4

Zasedání řádné valné hromady společnosti zahájil pan Ing. Pavel Elis, předseda představenstva společnosti z pověření představenstva společnosti a přivítal přítomné. Konstatoval, že řádnou valnou hromadu bude řídit až do chvíle, kdy se tohoto úkolu ujme předseda, který bude řádnou valnou hromadou zvolen.

Předseda představenstva uvedl, že na řádné valné hromadě se jako její organizátoři účastní na základě rozhodnutí představenstva zástupci a partneři společnosti ADMINISTER. Dále předseda představenstva na řádné valné hromadě přivítal paní notářku JUDr. Malou a její spolupracovníci Ing. Bartošovou. Uvedl, že paní notářka osvědčí průběh některých bodů pořadu jednání, kde zákon předepisuje přítomnost notáře.

Předseda představenstva dále uvedl, že řádná valná hromada byla svolána pozvánkou ze dne 22. 3. 2012, tj. v zákonem stanovené lhůtě pro svolání řádné valné hromady představenstvem společnosti.

Předseda představenstva sdělil, že pozvánka na řádnou valnou hromadu obsahovala všechny náležitosti předepsané obchodním zákoníkem, tj. firmu a sídlo společnosti, místo, datum a hodinu konání řádné valné hromady, označení, že se svolává řádná valná hromada, pořad jednání řádné valné hromady, údaje z řádné a konsolidované účetní závěrky, navrhovanou výši dividendy, charakteristiku podstaty navrhovaných změn stanov, upozornění na možnost nahlížení do dokumentů a vyžádat si jejich zaslání, jakož i práva akcionáře spojená s účastí na valné hromadě a rovněž rozhodný den k účasti na řádné valné hromadě, kterým byl 18. 4. 2012. Předseda představenstva sdělil, že přílohou pozvánky na řádnou valnou hromadu společnosti byl návrh akcionáře na změnu stanov společnosti, který byl v zákonem stanovené lhůtě doručen společnosti.

Předseda představenstva poté sdělil, že na řádné valné hromadě je přítomno osobně, prostřednictvím svého statutárního zástupce nebo prostřednictvím zástupce na základě plné moci 53 akcionářů, kteří mají akcie se jmenovitou hodnotou 3 850 256 000,- Kč, představující úhrnem 99,50 %

základního kapitálu společnosti, a proto podle stanov společnosti byla řádná valná hromada způsobilá se právoplatně usnášet.

Předseda představenstva dále konstatoval, že v pozvánce na řádnou valnou hromadu byl uveden tento pořad jednání:

1. Zahájení a volba orgánů valné hromady, schválení jednacího řádu
2. Zpráva představenstva o podnikatelské činnosti společnosti a o stavu jejího majetku za rok 2011 včetně informace o koncepci podnikatelského rozvoje
3. Konsolidovaná účetní závěrka a řádná (samostatná) účetní závěrka za rok 2011; návrh na rozdělení zisku za rok 2011 včetně stanovení výše a způsobu vyplacení dividend a tantiém za rok 2011.
Představenstvo po přezkoumání dozorčí radou navrhuje výplatu dividend za rok 2011 ve výši 520 Kč před zdaněním na jednu akcii.
Dividenda bude vyplacena prostřednictvím fy ADMINISTER, spol. s r.o., akcionářům, kteří vlastnili akcie společnosti ke dni konání valné hromady takto:
Tuzemským akcionářům fyzickým osobám bude dividenda zaslána poštovní poukázkou na jejich adresu vedenou v centrální evidenci cenných papírů ke dni konání valné hromady.
Zahraničním akcionářům fyzickým i právnickým osobám a tuzemským právnickým osobám bude dividenda převedena na bankovní účet.
Dividenda je splatná do jednoho měsíce ode dne konání valné hromady.
4. Zpráva dozorčí rady včetně vyjádření ke zprávě o vztazích mezi propojenými osobami
5. Schválení zprávy představenstva o podnikatelské činnosti společnosti a o stavu jejího majetku za rok 2011; schválení konsolidované účetní závěrky za rok 2011; schválení řádné (samostatné) účetní závěrky za rok 2011; rozhodnutí o rozdělení zisku za rok 2011 včetně stanovení výše a způsobu vyplacení dividend a tantiém za rok 2011
6. Rozhodnutí o změně stanov
7. Odvolání a volba členů dozorčí rady
8. Rozhodnutí o odměňování členů představenstva a dozorčí rady
9. Rozhodnutí o poskytování souhrnné výše darů pro rok 2013
10. Závěr.

Předseda představenstva dále oznámil, že se zahájením jednání se svých funkcí prozatímně ujaly osoby, které představenstvo následně bude navrhopvat do funkcí zapisovatele, ověřovatelů zápisu a osob pověřených sčítáním hlasů a tito budou své funkce vykonávat až do definitivního rozhodnutí o orgánech valné hromady. Předseda představenstva dále uvedl, že informační středisko je zřízeno v sále, je v provozu od zahájení valné hromady a uvedl, že akcionáři jej mohou využívat k předávání písemných podání ke všem bodům pořadu jednání, které bude řádná valná hromada projednávat.

Předseda představenstva dále uvedl, že pokud jde o techniku hlasování, hlasuje se pomocí hlasovacích lístků postupem podle jednacího řádu, pokud bude řádnou valnou hromadou schválen. Počítá se s tím, že před každým hlasováním předsedající oznámí, o kterém bodu pořadu jednání se hlasuje, přečte přesné znění usnesení nebo jiný návrh, o kterém se hlasuje, uvede potřebné

kvórum hlasů a číslo hlasovacího lístku. Dále vyzve akcionáře k hlasování o daném bodu pořadu jednání.

Bodem 1 pořadu jednání řádné valné hromady byla **Volba orgánů řádné valné hromady a schválení jednacího řádu.**

Předseda představenstva uvedl, že ve věci volby předsedy, zapisovatele, ověřovatelů zápisu a osob pověřených sčítáním hlasů představenstvo společnosti navrhuje řádné valné hromadě, aby předsedou řádné valné hromady byl zvolen pan Ing. Martin Hlaváček ze společnosti ADMINISTER, spol. s r.o., zapisovatelem řádné valné hromady byla zvolena paní Mgr. Barbora Novotná Opltová, ověřovateli zápisu byly zvoleny paní JUDr. Miluše Vávrová a paní Irena Galvoňová, osobami pověřenými sčítáním hlasů byli zvoleni pánové Petr Brant, Petr Vácha, Milan Vácha a slečny Johana Srbová, Lucie Pokorná, Petra Horáková, Blanka Dlouhá, Kamila Kosařová a Zuzana Martínková ze společnosti ADMINISTER, spol. s r.o.

Předseda představenstva dále uvedl, že vzhledem ke skutečnosti, že řádná valná hromada neschválila trvalý jednací řád, je potřebné pro tuto řádnou valnou hromadu schválit platný jednací řád zvlášť. Předseda představenstva sdělil, že návrh jednacího řádu akcionáři obdrželi v písemné podobě při prezenci.

Předseda představenstva poté uvedl, že představenstvo společnosti navrhuje řádné valné hromadě přijetí tohoto usnesení:

„Řádná valná hromada schvaluje jednací řád valné hromady společnosti podle návrhu předloženého představenstvem společnosti.“

Předseda představenstva se zeptal, zda má někdo z přítomných akcionářů k předloženému návrhu na volbu orgánů řádné valné hromady nebo návrhu Jednacího řádu jiné návrhy, protinávrhy nebo žádosti o vysvětlení.

Vzhledem k tomu, že žádný z akcionářů neměl návrh, protinávrh ani žádost o vysvětlení, předseda představenstva konstatoval, že k volbě orgánů řádné valné hromady a ke schválení jednacího řádu řádné valné hromady se vyžaduje souhlas dvoutřetinové většiny hlasů přítomných akcionářů.

Předseda představenstva poté uvedl, že řádná valná hromada je v okamžiku hlasování usnášeníschopná.

Akcionáře poté vyzval k hlasování o předložených návrzích.

Požádal akcionáře, aby vyplnili hlasovací lístek č. 1 tak, aby v jednotlivých kolonkách vyznačili zakřížkováním právě jednu odpověď, nebo do jednoho či více míst pro odpověď vyplnili počet hlasů, podepsali jej a předali osobám prozatímně pověřeným sčítáním hlasů. Zároveň tyto osoby žádal, aby zahájily sbírání hlasovacích lístků č. 1.

Po hlasování předseda představenstva konstatoval, že

předsedou řádné valné hromady byl zvolen pan
PRO: 3 850 264 hlasy, tj. 99,999195%
PROTI: 5 hlasů, tj. 0,000130%

ZDRŽEL SE: 14 hlasů, tj. 0,000364%
NEZÚČASTNĚNÉ A NEPLATNÉ HLASY: 12, tj. 0,000312%

zapisovatelem řádné valné hromady byla zvolena
PRO: 3 850 271 hlas, tj. 99,999377%
PROTI: 0 hlasů, tj. 0,000000%
ZDRŽEL SE: 12 hlasů, tj. 0,000312%
NEZÚČASTNĚNÉ A NEPLATNÉ HLASY: 12, tj. 0,000312%

ověřovateli zápisu řádné valné hromady byly zvoleny
PRO: 3 850 278 hlasů, tj. 99,999558%
PROTI: 0 hlasů, tj. 0,000000%
ZDRŽEL SE: 12 hlasů, tj. 0,000312%
NEZÚČASTNĚNÉ A NEPLATNÉ HLASY: 5, tj. 0,000130%

a osobami pověřenými sčítáním hlasů byli zvoleni
PRO: 3 850 276 hlasů, tj. 99,999507%
PROTI: 2 hlasy, tj. 0,000052%
ZDRŽEL SE: 12 hlasy, tj. 0,000312%
NEZÚČASTNĚNÉ A NEPLATNÉ HLASY: 5, tj. 0,000130%

Předseda představenstva dále konstatoval, že řádná valná hromada
SCHVÁLILA jednací řád řádné valné hromady podle návrhu
předloženého představenstvem společnosti.

PRO: 3 850 251 hlas, tj. 99,998857%
PROTI: 3 hlasy, tj. tj. 0,000078%
ZDRŽEL SE: 36 hlasů, tj. 0,000935%
NEZÚČASTNĚNÉ A NEPLATNÉ HLASY: 5, tj. 0,000130%

Stanovy valné hromady PRE, a.s.

7. Jestliže má být na pořadu jednání valné hromady změna stanov společnosti, musí pozvánka na valnou hromadu alespoň charakterizovat podstatu navrhovaných změn a návrh změn stanov musí být akcionářům k nahlédnutí v sídle společnosti ve lhůtě stanovené pro svolání valné hromady. Akcionář má právo vyžádat si zaslání kopie návrhu stanov na svůj náklad a své nebezpečí. Na tato práva musí být akcionáři upozorněni v pozvánce na valnou hromadu.
8. Valná hromada se koná zpravidla v místě sídla společnosti.

Článek 14

Jednání valné hromady

1. Valná hromada volí předsedu, zapisovatele, dva ověřovatele zápisu a osoby pověřené sčítáním hlasů. Předseda valné hromady, zapisovatel, dva ověřovatelé zápisu a osoby pověřené sčítáním hlasů jsou voleni nadpoloviční většinou hlasů přítomných akcionářů.
2. Jednání valné hromady řídí zvolený předseda.
3. O průběhu jednání valné hromady se pořizuje zápis.
4. Náležitosti listiny přítomných akcionářů i další náležitosti - zejména obsah, způsob vyhotovení a ověření zápisu - se řídí příslušnými ustanoveními obecně závazných právních předpisů.
5. Na valné hromadě se vždy hlasuje nejprve o návrhu předloženém představenstvem společnosti.
6. Hlasování bude provedeno pomocí hlasovacích lístků, které akcionáři obdrží při prezenci, případně v průběhu valné hromady na základě pokynu předsedy valné hromady. Před každým hlasováním bude předsedou valné hromady oznámeno, o kterých otázkách, a kterým hlasovacím lístkem se hlasuje. Způsob a postup hlasování na valné hromadě se řídí jednacím řádem schváleným valnou hromadou. Odevzdáním hlasovacího lístku dokládá akcionář svou přítomnost na valné hromadě v okamžiku hlasování.
7. Skrutátoři při hlasování hlasovacími lístky vyberou lístky od všech přítomných akcionářů. Po vybrání hlasovacích lístků zahájí skrutátoři okamžitě sčítání hlasů. V okamžiku, kdy zjistí, že bylo dosaženo počtu hlasů potřebného k rozhodnutí o navrženém bodu, předají předsedovi valné hromady tento výsledek. Vyhodnocování zbývajících hlasů pokračuje a úplné výsledky budou zveřejněny v průběhu valné hromady a v zápisu z valné hromady.
8. Jestliže je podle předběžných výsledků stanovený bod programu schválen, dále se o něm nejedná a předseda valné hromady pokračuje dalším bodem programu valné hromady.

Článek 15
Jednací řád valné hromady

1. Jednání valné hromady se řídí jednacím řádem, který schvaluje valná hromada.
2. Hlasuje se nejprve o návrhu předloženém představenstvem společnosti.

Článek 16
Rozhodování valné hromady

1. Valná hromada je způsobilá usnášení, jsou-li přítomni - ať už osobně, nebo prostřednictvím zástupce na základě ověřené plné moci - akcionáři, kteří vlastní akcie s jmenovitou hodnotou představující úhmem více než 30 % základního kapitálu společnosti.
2. Není-li valná hromada po uplynutí jedné hodiny od stanoveného začátku jejího jednání způsobilá usnášení, svolá představenstvo náhradní valnou hromadu, a to tak, aby se konala do šesti týdnů od termínu stanoveného pro konání původně svolané valné hromady. Náhradní valnou hromadu svolá představenstvo způsobem uvedeným v článku 13 s tím, že lhůta uvedená v článku 13 odst. 5 se zkracuje na 15 dnů. Pozvánka na náhradní valnou hromadu musí být zaslána nejpozději do 15 dnů ode dne, na který byla svolána původní valná hromada. Náhradní valná hromada, která musí mít nezměněný pořad jednání, je způsobilá usnášení bez ohledu na počet přítomných akcionářů a výši jmenovité hodnoty jejich akcií. Na tuto skutečnost je nutno v pozvánce upozornit.
3. O záležitosti, která nebyla uvedena v oznámeném pořadu jednání, může valná hromada rozhodnout pouze tehdy, jsou-li přítomni všichni akcionáři a jednomyslně souhlasí s projednáním této věci.
4. Hlasovací právo akcionáře je spojeno s akcií, přičemž na každou akcii o jmenovité hodnotě 1000 Kč připadá jeden hlas.
5. Valná hromada rozhoduje většinou hlasů přítomných akcionářů o volbě a odvolání členů dozorčí rady s výjimkou členů dozorčí rady volených zaměstnanci. K rozhodnutí valné hromady v ostatních záležitostech je zapotřebí dvou třetin hlasů přítomných akcionářů, není-li k rozhodnutí zapotřebí jiné většiny.
6. Pokud rozhoduje valná hromada o zvýšení nebo snížení základního kapitálu, vyžaduje se i souhlas alespoň dvou třetin hlasů přítomných akcionářů každého druhu akcií, které společnost vydala, nebo místo nichž byly vydány zatímní listy.
7. K rozhodnutí valné hromady o změně druhu nebo formy akcií, o změně práv spojených s některým druhem akcií, o omezení převoditelnosti akcií na jméno a o vyřazení účastnických cenných papírů z obchodování akcií na regulovaném trhu se vyžaduje i souhlas alespoň tří čtvrtin přítomných akcionářů majících tyto akcie.